

במה להיתלות זה דבר מאוד גדול.

שמישהו יביא את המידע המיוחל.

היתה גרועה. כל מי שכא לכקר חשבנו שאולי חוא

יורע משהו שאנחנו לא יודעים הותה מין תקווה כזו

כשתגיעה קצינת קישור מחצכא, לפעמים באחת

בלילה חשכנו שחנה חנה יש מידע. לא ידענו עדייו

איך המערכת פועלת. היום אנחנו יותר הכמים. היום

"במשך הומן חבנו שהם לא יודעים יותר.

הרגשה מאוד קשה שאנחנו מזניחים ואנחנו לא יודעים מה קורה לו שם, ואנחנו הולכים להשתזף בים. אפילו כשיצאנו לחו"ל לחפש קשרים ולנסות להשיג מידע, לא כל הזמן יש פגישות ובזמן הפנוי הולכים לבקר משפחה ולעשות שופינג. ואתה חושב על זה שאם לא היה המקרה של הכן, לא היית מגיע לחו"ל לעשות שופינג. הלקאה עצמית"

הרסה: "יש לנו

תנובה מציגה המוכנים של

בשרי וופותידגים

שניצלים, חטיפי עוף, חזה עוף, טבעות, כתיתות ועוד ועוד ועוד...

חמוכנים של ב.ע.ד. רק להוציא מהמקפיא לחמם ולהגיש ישר לשולחן. הם ממש

חפשי את סמל האיכות של תנובה

המבטיח לך איכות, טריות וטעם ללא תחרות.

תנובה

נחדרים למנח ראשונח, כמנה עיקרית וכחטיפים.

מל נעיה. אתה תמיד דואג לשלך, למרות הקידבה האפים המבים עם המשפחה השניה".

ספר הנימוסים וההליכות של חנה כבלי אין וכר לסיטואציה הזו. כיצר צריך לחתנהג בשנציני צה"ל רופקים על דלת הבית שלך

לידים לא רגיל להתמודד עם בעיות כאלה, עם חדסה: "המכנו את המגירות. מצאנו רק צילום אחר טוב השתדלנו לא להיות פסימיים כרי שנוכל להחזיק "משר". מעמר". אבא של יוסיו 'אני מזמן הפסקתי לחשוב על זה היינו במצב נפשי קשה לא רצינו לתת את התמונה, אולי זה כל מה שישאר לנו. דבר קטן, אבל כשאין לך

> ושריקים שכנך נחסף. בני הזוג פינק, אנשים שורם, ממעסים לרבר. את מרוכי לא יראו בוכת. לאן פכות לא יתן לאף אחד את התענוג הות. הוא לה כשדאה את כנו כבית. והאמא הויסה גם היא לה מהפרצה. שומרת על איפוק. עביין של היבוד, ספת בתנברה, אותו עזבה בשנת 1949. מה שקורה מוד וררים וה בינת לבין הכרית שלה. היא יודעת הרים זה כינח לבין הכרית שלה. היא יודעת משלה היא יודעת משנה למצינות של מסכנות. ברדכה הערינה מעלה ומכנדה שלשעמים מי שאינו מחצין רגשות, שרוי של זהרכה אנשים לא יודעים איך למל אותנו כגלל שאנחנו לא משחקים את מענים, היא אומה.

אנוונו יודעים שגם היא לא ידעה שום דבר והיא היונה

כינחים עברו כבר 905 ימים. בבוקר מסמנת הבת - הקטנה רחל, כת 11 וחצי, על הלוח במטבח את טכלת היאוש שסופה אינו נראה כאופק. זה התפקיד שלה כבית. מי שרוצה להיות מדוייק יותר במצוקת כני המשפחה, חייב להכפיל את מספר חימים בשעות שיש בכל יממה ואת השעות במספר הרקות שיש ככל שעוה ואת הרקות בשניות.

וצריך להתרכו במה שאני עושה, אבל זה לא נמשך הרכה זמן. אני לא יכול לא לחשוב על הבן שעה־שעתיים. אני עובד במפעיל מכונה במפעל למחברות לא מפסיק לעבור, אבל הראש פועל בכיוון

אנחנו יורעים שגם היא לא ידעה שהם דבר היא היחה דעבור, עד לא היות הודעים שגם היא לא ידעה שהם דבר היא היחה דעבור, עד לא היות הוגשר בינינו לבין הצבא, ואה שחומפת בלבנון, אחר כך פלוייויה שלנו ואחר כך בערפיה.
"הלחנים המבקשים לשהה עם החורים: ביום בו את המכוח מכל הצררים. במשך הומן למדנו לא בעלי שומע שופף את הביביסי והחברים יורעים "מיונים" לשהה עם החורים: ביום בו את המכוח מכל להתאכוב. מצור שנין כן "ביים" הציהונאים: לצפות ליותר בתיי שלא להתאכוב. מצור שנין כן "ביים" מצור המא) בעמוד המא)

"אצל אכלים הכית מלא אנשים עד לתקרה במשך שבעה ימים. סה אין עניין של אכלות, אכל האנשים באו במשך שמונה תשעה חודשים כלי סוף. משמונה בכוקר ער אחת אחר הצות. אנשים שלא האנ מרדכי: "אנו אני משתחרר מהנושא ל-10-15 ראינר אותם 15 שנה, מאו שעלינו לארץ, הופיעו שניות בכל דקה – זה כבר הרבה. לפעמים אני עובר בדלת. שנינו היינו מטושטשים ומאוד עייפים. אחד כך אמרנו תודה שכאו, כי האלשרנטיבה של להישאר לבד

האם הרסה: "אני עוזרת לאמא שלי בתכוח. אני ממרת הביתה ועובדת בבית ויוצאת לשפל בגינה. כל חומן בתנועה, כל עוד שאני עוברת עבורה פיסית קצת יותר קל לי, כרגע שאני מתיישכת, הראש מתחיל לעבור, עד לא מומן דאינו כשבע הרשות מהטלוויזיה

לוי אלשיך, שנתטף יחד עם יוסי פינק. הדטרו פינק: "כשתודיעו על הוצאה לתורג, אני בתור אמא, התפללתי אינסטינקטיבית שזה שנותר בחיים הוא הבן שלי".

"לא בטוח שוה עור. יש כאלה שאומרים שוה הזיק ואם לא היתה לוחצת, היו משתחררים יותר שבויים. אף אחד לא יורע אם זה יעזור אצל החיזבאללה. זה שונה מהמקרים האחרים. הנוועים אומרים לנו שהם פועלים בענין הבן שלנו ואני אמרה שאני לא מאמינה. אני לא מאמינה ובעלי מאמין. לסעמים אנחנו חייבים לתאמין כי אין לגו משהו אור כתקווה שבאמת לא יוניתו. אבל מה שמטריד אותנו זה שאנחנו לא יודעים אם הוא כחיים או לא".

רק שיגיע סוף סוף עניין המחיר. רק שיגיע ום ייצאו לרחוב עם החברים וילחצו. הם יודעים שה לא בסדר, אכל הם חולמים כבר על הרגע שיהיה נשניל מה ללחוץ.

כל מה שיש כינתיים, אלה הזיות וחלומה מספרת הרסה: "ישבתי בבית ושמעתי מישהו מסוננ חסר בבית ולרגע האמנתי שזה יוסי נכנס, למרות שהמפתח שלו נמצא כארנק שלי. אתה יודע -אינסטינקט כזה. פעם כאָתי מחעיר וראיתי בחד עם מדים תולך על יר הבית ורדפתי אתריו לשרה. חשמני שזה יוסי. כשהשגתי אותו, התברד שזה חבר שלו שנצ

בא של יוסי מרשה לעצמו להתברה לרגע, ומעיר שכל החבר'ה מישיכת ההסדר, עם הכיפה הסרוגה והשפמים, נראים מעשרים ממר אותו דבר. עוברה, היה להם קושי לאתר את 🍱 🖜 יוסי שלהם בטכט קבלת הכומתה.

יוסי פינק הגיע עם הוריו מאנגליה לישראל כגיל ארכע וחצי. גרו ברמת־גן עשר שנים (למעט כמה חורשים שחזרו לאנגליה בגלל פטירת הסבא. כשמנה השנים האחרונות הם גרים כרעננה. יוסי למד בשית הרצוג בכפריסכא, יצא בשש בכוקר לתחנת אגד כרמה גן וחזר בחשע בערב. אחר כך תיכון במידרשיית נועל בפרדס חנה. סמוד לגיומן למד בישיבת ההסרו בקדני

לא חשב על ישיבה גבוהה ולא על עריירה צבאית. בחור ממושמע, חייל טוב, אבל לא מיליטריסט. לא רמות של ביריון. בחור שקם וביישו ההורים חששו שילך לאיבוד בצבא. ההליכה לישיבה ההסדר נתנה לו את פסק תזמן הדרוש להתכגר. הא עבר קורט צגיחה כצ'ופר על הצטיינותו, ואפא שלו גורסת שפרס על הצטיינות זה לא לקפון ממשום. כרטים טיסה לשבוע נופש כלונדון יותר נראה לה. יוסי שרת כלבנון פעמיים. כשהגיע ללכנון נפעה

הספיק לערוך אימון ריעגון. יוסי הסביר לה שהיתה אחרי האוהלים ולא המפיקו להתאמן. הדסה פינק: "מההתחלה היתה ליוסי הרגשה רעה:

אלמלא החטיפה, מי היה זוכר את ההרגשה פתוחות והם מוצאים עצמם באותו מצב בו היו, כשכאו לכשר להם על החטיפה. בינתיים הם קראו כתבות אין הדסה פינק: "אי אפשר לעשות יותר ממה אנשי החיובאללה סיפלו בשלושת הצדפתים שעם וה מפחיר. הנה הכומר האנגלי טרי וייט, אום שכא עם

הרסה פינקו "אני הולכת ברחוב ורואה אנקים מתקומטים על דברים שטותיים, עושים מכל זבוכ פיל. לפעמים כא לי לצעוק להם שיפסיקו להתעסף בשטויות. הם יורעים אלו בעיות יש בעולם שיפתון את העיניים וילכו להנות מהחיים".

תנובה מספת תנובה

הביקורים לא עשו להם טוב. את ענין האמונה שלהם אינם חושפים ברכים. מררכי אומר: "מצר אחד אתה מאמין והאמונה מחזיקה אותך, אבל מצד שני אתה לא מאמין שרבר כזה קרה לך. מרוע זה קרה את המפתח במבעול של דלת הכניסה. חישבתי פהי מ לשני בחורים צעירים, כחורי ישיבה, שלא הספיקו לחטוא? אפשר לשאול את זה על כל חייל ותשובה אין.

> היום הם מחפשים שליח של חולין, כזה שיוביל אותם לפתרון התעלומה. לא מחכים שתמרינה תעשה

משפחת פינק, שעלתה מאנגליה בשנת 1969. קיוותה להיעזר בשלטונות בריטניה. כני הזוג עשו כמה גיחות ללונדון, חיפשו קשרים רשמים ובלתי רשמים אצל פוליטיקאים ואצל סוחרים. עם הזמן הכיגו שיוסי שלהם הוא חייל צה"ל ובתור שכזה אינו יכול להנות מסיוע בריטי. וככלל, הרדכון הבריטי לא סייע לכומר טרי וייט ושלושה עיתונאים שנחטפו בידי החיוכאללה והם עדיין נעדרים.

מרדכי: "לפעמים אני עובד וצריך להתרכז במה שאני עושה, אבל זה לא נמשך הרבה זמן. אני לא יכול לא לחשוב על הבן שעה־שעתיים".

מרדכי פיגק: "יש לנו גיבוי מלא מכל הגורמים השביה לאחר התקופה בישיבה, אמו שאלה אותו אנ לפעול בעצמנו. אם יש לי רעיון שפלוני אלמוני יכול לעזור, אני הולך אליו. הכל פתוח. אנחנו אנשים סכירים והניונים ועד עכשיו לא עשינו דברים חריגים. סערה וכל הלילה שלפני הכניסה ללבנון הם רדש אני לא נכנס ללכנון כי אני לא יודע אם אצא משם. שירתתי פעמיים במילואים כאיזור זהרני ורשידיה ולמרתי שיש שם כלגן גדול. המערכ חפרוע. כל הוא כמוני. אנחנו אנשים די פסימים. זו צורה ראלים גכר. פעלתי כאירופה. קיוויתי שמי שמחפש התגוננות. בזמן השירות הקורם כלבנון החברים צהק. את טרי וייט אולי ישמע משהו על הכן שלי. חצבא לא מתוך 12 פעמים יצא לו להיות בכית עשר שכתוף. בגיל של יוסי, אנחנו מנסים לבתק את עצמנו מהמקרה מזלול, כי בשבילנו זה עיסוק ל־25 שעות ביממה והם מין מול שכוה. בפעם האתרונה שבא לחופשה תא היה כמה שלא יהיו בסרר - יש להם עוך דברים לעשות. עצבני במיוחר. בעלי היה או במילואים ויוסי אמד אני לא משלה את עצמי שהבעיה שלי זה כל מח שיש - שנגמר לו המול. היתה לו הרגשה רעה אחרי שבוא לחם בראש. ראש אכ"א והרמטכ"ל, עם כל הסימפטיה יצאו לו כל מיני תפקידים לא נעימים". שלה נהרג כליל הגילשונים. משפחת מילר. אנחנו מזה יש להם עוד מיליון בעיות ובשבילי זו הבעיה הרעהו בצבא אומרים למשפחה שכל האפשרויות מספר נ".

נישיתם הכל?

שאנחנו עושים ואפילו אם חס וחלילה לא תהיה שחרורם אושפוו שניים מהם בבתי חולים לחלי נפש תוצאה, אנחנו יודעים שעשינו הכל. עד עכשיו לא היו חוצאות. גם לצבא אין תוצאות. לחברים זה לא נראה. דגל לכן כשליחות של רצון טוב, נעלם כלא היה. הם באים ושואלים למה אנחנו יושבים כשקט ולא צועסים. אנחנו חושבים שאם אנחנו מרימים קצת את הקול במקומות הנכונים, הם כבר מכירים אותנו ויורעים שזה מראה שאנהנו כועטים". חיו תקדימים של אמא שצעקח?

(המשך מהעמוד הקודם) שאָם הם קוראים או שומעים משהו, מיד מצלצלים

הכנות צכיה, כת 21, אסנת, כת 16, ורחל, כת 11 וחצי, נופשות עכשיו כאנגליה, מנסות להשתחרר קצת מהמועקה כבית. רחל היתה שואלת אם הוא יחזור. ההורים לא הסתירו ממנה רכר. אמרו לה את האמת – שהם לא יודעים מה עלה כגורלו.

האם: "הקטנה התלוננה שהוא צוכט אותה ומפריע לה והיא לא רוצה שיחזור מהישיבה. עכשיו היא חולמת עליו הרבה. לבת האמצעית יש יום הולרת בריוק ביום של יוסי. מאז המקרה היא נסגרה. לא מזמן שאלו כ'כני עקיבא' אם אנחנו מוכנים להרצות בפני החניכים. אנחנו סרבנו. הכת הסכימה להרצות ושמענו שהיא ריכרה מאוד מרגש. זה השל עליה סצת".

האב: "אנחנו קצת סגורים. לא שואלים אותן איך הן מרגישות. לא מדברים כבית במיוחר על הנושא וזה לא משנה כי אנתנו לא מסתירים מהן שום דבר. אנחנו מרברים חופשי והן חלק מהענין. הן יודעות עם מי אגי לא פילוטוף גדול. זה למעלה ממני?. אנחנו נפגשים. הבת הגרולה באה מדי סעם לפגישות שלנו עם הגרולים".

בני הזוג פינק הקפירו לשלוח את הכנות את העבורה. פרט לעובר אחר של משרד התוץ, שיעץ לבית-הספר למחרת ההודעה על חטיפת אחיהן. "אנחנו – להם ללכת הביתה ולהשאיר את הטיפול בכנם החטוף עובדים כל כך קשה שהילרות יתפקרו בסדר בירי מי שהוסמך לכך, כל הגורמים הרשמים מעודדים שהציונים שלהן יהיו טוכים וברגע שהציונים יורדים – אותם להפגין יוזמה עצמית ולפתח רעיונות משלהם. אנחנו רותפים. ישר מהתחלה ראגנו שיצאו לטיולים אולי עדות למצוקה של המערכת. וכשמתפקרים כל כך טוב, אני מתרגות: אולי הן שכחן בכלל במה מדוכר. מה פתאום הן יוצאות ונהנות. זה

> גשי אשם של אמא. עכשיו יולי־אוגוסט, עונת המלפסונים, והזוג פינק יושב בבית ושובר את הראש עם מי אפשר להיפגש, למי אפשר לכתוב, אולי אפשר להויו משהו. הם יודעים שזו תקופה שקטה. כך זה חיה בקיץ 87'. כך גם בקיץ 86'. אנשים מנוסים, ובכל זאת רגשי האשם פועלים

האם: "זה מאוד מתסכל. אתה יודע מראש, ולצערגו יש לנו את הניסיון של שנה שעברה, ובכל זאת זה נותן לנו הרגשה מאוד קשה שאנחנו מוניחים ואנחגו לא יודעים מה קורה לו שם, ואנחגו הולכים להשתוף כים. שלא לדכר על זה שפעם אחת הלכנו לסרט וחשבתי לעצמי איך בכלל יכולתי לְלכתו אפילו כשיצאנו לחו"ל לתפש קשרים ולנסות להשיג מידע, לא כל הזמן יש פגישות ולפעמים מתכטלות פגישות, ובומן הפנוי הולכים לבקר משפחה ולעשות שופינג. ואתה חושב על זה שאם לא היה המקרה של הכן, לא היית מגיע לתו"ל לעשות שופינג הלקאה עצמית.

"אנחנו מקבלים המון מכתכי עידוד מרגשים מאזרחים שאנחנו לא מכירים. יש חברים שאנחנו משתולים ללכת לבקר. כמעם מההתחלה אנחנו מתאמצים לכוא לאירועים, למרות שבאמת לא כא לנו להשתתף בחתונות ואירועים משמחים של בחורים שלנו לאותו ערב ולהשתחף כשמתה. אנחנו הולכים, ובל לא מצליחים להשתתף מכל הלב כמו שהיה מטם. לחברים ששמרו איתנו על קשר ובאו מההתחלה, לא היתה בעיה איתנו. חברת שלנו שגרה ברחוב השני, הכן שלהם ומאר חשוב להם לפתור את הבעיה, אבל חוץ נפגשים באוטוכוס והיא שואלת, מה שלומך ואני אומרת, טוב, והיא אומרת, אני מכירה את הטוב הות. הם חברים מאוד טובים שלנו ממנצ'סטר, העיר של כעלי. הוא היה הכן הצעיר. היא אומרת שהכן לא היה צריך להיות שם. הוא ביקש העברה למחנה גיבור, ועמר על כך עד שהועבר לשם שכוע לפני התקפת המתבקים. הוא הכל עשה להתגרות בגורל שלו".

> בעניין הגורל שלהם, הם לא עשו מי יורע מה. שום ניסיונות לחעלות כאוכ, לקרוא בקסה, לכרוק מולות. נכון, הם כיקרו פעמיים אצל אדמוררים, "חנישר אצל צריקים" – יאשר האב מרדכי, יהיה

TITE

שריף מקומי

כשראש עיריית הרצליה מהלך בטריטוריה שלו, התושבים קוראים לו אדון אלי. ואלי לנדאו, מתכרר, מעורר אנשים לתגובות עזות, קיצוניות. הוא הכל, חוץ מאשר משעמם, אומרים עליי שהוא בולדוזר ושאין לו מחסומים, צועקים שהוא בן אדם מסוכן שהמטרות שלו מקדשות אמצעים והגבולות שלו מטושטשים והשיטות שלו לא נקיות. אלי לנדאו צוחק והולך הלאה. היום הוא איש עשיר, חזק, נשוי לבתו של עוכד בן עמי, גם כן עשיר, צוחק והולך הלאה. היום הוא מבהל מאחריות. והאידאה שמניעה אותו היא לראות את עם שראל חי בארצו בבטחון. והוא מבטיח לעשות את העבודה. ויהיה בסדר.

מאת בילי מוסקונה־לרמן צילמה: אירית זילברמן

סבי תמש שנים:

הקול של ההמון. את האטמוספרה של הניצ־
חון, להמון, לאנשים, יש צורך להתקרב
למצח. להיות איתו. לגעת בו. ברגע הזה בדיוק צילמו
אותי עושת שריד. מחזיק אגרופים, ידעתי שככה הם
רוצים, העיתונות, הקהל, המצלמות. אז אמרתי לעצמי
רוצים, העיתונות, הקהל, המצלמות. אז אמרתי לעצמי
הי מה שהם רוצים – זה מה שהם יקבלו. רגע אחר

כשהשם אלי לנדאו עולה לשולחן, נשענים
אחורה על הכיסא הרכה מומחים, משחילים לפחות
שתי אצבעות לתוך חגורת המכנסיים ומהכים
כטבלנות לקבל זכות ריבור. לנדאו, שסופר ארבעים
ותשע שנים, קפץ מעל בורות שחורים, עמוקים יחסית,
שיורעים לשאוב לתוכם גם חוקים ואמיצים מאודי
לחם בצוחנים, כתב צבאי של "מעריב", בעל הוצאת
ספרים, עוזר של אריק שרון במשרדי החקלאות
ותכישחון, יו"ר דירקטוריון השק"ם, ראש עיריית
הובליה, רץ לכנסת במסגרת תנועת החירות, ולא

אכל המומחים לא מקשינים טוב־טוכ לרשימת (חמשך בעמור הבא)

אלי לנדא בחוף וורגליה: "טעויות קו דבר שקורת חוך כדי עשיים, מי שלא עושה, לא עושה גם שה שלא גורה".

ា មានម្

(המשך מהעמוד הקודם)

מהר ומרויים משפטים מהשטה:

לנאשם הגנתו המוהירה של סניגורו עו"ר ש. חמיר...". משפט שאמר השופט יוסף חריש כשזיכה את אלי לנדאו בפרשייה בה הואשם כמעורכות בגנינה ממחסן מפורסמים בעולם שידעו לעודר את העם לרבקות. חברות "הגרעיו".

המומחים לא שוכחים לציין את הקשר הזה של הכתב הצעיר של "מעריכ", שמכל הכנות כשכונה לנראו כמשפט על החיים ככלל ועל החיים כהרצליה בוחר להתחתן דווקא עם הכת של עוכר בן־עמי – בפרט. "האדמה כל הומן רוערת פה. ומכיוון שאני מבעלי העיתון כאותם ימים. הם גם זוכרים ללגראו את הרינמיקה של מי שוכה להיירות מהקנה של אחר התותמים הככרים, שירה אותו כתחמושת עור ישר שיושב מולו ורוצה להשקיע במרינה אומר לגראו למרכז הזירה במשרד הביטחון, לימד אותו את פעמיים: "אני ואתה לא אתה ואני". מסביר: "זה בא המסלול, ואחרייכן מאס בו זיצא עם תחמושת מסוג חדש. הם מזכירים את פרשת הקרקעות בשומרון. פעם ככה אומר אלי לנראו לאנשים סכיב השולחן ולוחץ ועוד פעם הם ממלמלים אריק שרון, אריק שרון, זה אצבע עבה לתוך הרקה להראות מאיזה מקום "זה בא". התותח שלו. עוברה. כל הזמן עמד מאחוריו והשגיח, גם כשהתמנה לנראו לתפקיד יו"ר השקם.

כשלכ הזה מאברים האנשים הרעים את הלשון המנומסת, שולפים את האצבעות מהחגורה חורקים על השולחן ערימה צפופה של מלים: "היו־א בולרוזר, הזוא – אין לו מחסומים, הדוא לא מכריל בין טוכ לרע, הדוא כן אדם מסוכן, המטרות שלו מקדשות את האמצעים, הגבולות שלו מטושטשים, השיטות שלו לא לכל תושבי העיר".

"לא מפרגנים לי. לא מפרגנים. לא יודע למה. הכל שקר. שיקרי, שקרים. תראי לי דבר אחר שעשיתי רע. דבר אוור".

הרשימה מוגשת לעיונו של ראש העירייה. ראש העיריית מעיין בה רגע וצוחק. צוחק. הקול של אלי לנדאו עכה, צרור, נמוך, קצת צורם, והצחוק – עושה רושם – מגיח ישר ממרכז הבטן. לנדאו מרשה לעצמו לצחוק כמה צרור, כמה גמוך, כמה צורם שהוא רוצה. הוא כבר לא יועץ של אף אחר. אחרי חמש שנים של כיצועיום מכריק כעיריית הרצליה הוא מרשה לעצמו ללבוש את החליפה שלושה חלקים של הגיבור.

כשמדברים על העיר הרצליה, האיזור של לנדאו בינתיים, אפשר בקלות לזהות סממנים של אבא גרול־אחראי. במלים של הרשעים: "כמו פטרון סטו ושמו בנעליים גרולות". משפט של ראש העירייה לנדאו לאזרה תושב הרצליה, כבוסר רגיל כלישכה, עובר במיקצב הכא: "אל תראג תכיכי, אני יורע בריוק מה אני עושה. תשאיר לי. אני אעשה את העכורה. יהיה בסרר". "חכיבי" יתחלף כ'מותק" או "בוכל'ה".

לנראו שינן את הפרק הראשון של כללי המערב הפרוע: הגורה, מטרה, אבק ודרכים. הפרק הסוגר של – מנווט את תולוו בדרך לא סלולה, מעל תלוליות עסר, הקאובוי העומד זקוף בגרם מדרגות העץ, לכוש חליפה - כין כורות עמוקים. היער – טונות של כטון אפוו בשלושה חלקים – חסר. הוא עוד לא שולט היטב ביציקה מעוגלת – מולנו. כסווים המעודנים של תפירה עילית. לפעמים מתכלכל כין התפר הרק והאלגנטי לתפר הגם והעבה. והתפרים האלה בולטים במיוחד כשהוא צועק בחרך: אסף איתו מהלישכה לנדאו לאמן: "אני נותן לך "לא מפרגנים לי. לא מפרגנים. לא יודע למה. הכל – הודמנות. אני רוצה עבודת פסיפס אמנותית על הקיר שקור. שיקרי, שקרים, תר דבר אחר תראי לי".

המשפפו. היה משפפון

לנראו מתלטת. אש. אש. אש.

"הרי זאת נקורה שיזכירו לי כל הומן. אלמלא אותה פרשה כבר מזמו הייתי בכנסת. שלא חהיה לד אי הכנה. מאה אחוו. בטוח".

. והטעוות, ודפרובוקציות. המעידות - כליכד דרבה מעידות? יטעויות זה דבר שקורה תוך כדי עשייה. מי שלא

עושה, לא עושה גם מה שלא צריך."

בוסר כלישכת ראש העירייה. "משעמם לא יהיה לך איתי", מבטיח לנראו בחמש הרקות הראשונות של

Risealo 12

ההישגים של לנראו, זזים בכסא בעצבנות ומצטטים הבטיח לאשתו ליאורה כשהתחתנו. ככה הוא מספר.

משפטים שדמוקרט אמיתי לא מרכה להשתמש בהם.

צנטרליסט, רוב התוכניות יוצאות ממני". על השולתן תוכנית הקשורה למרינה בהרצליה. לאיש עסקים מהמקום הזה, ותשאלו איזה משארומתן קשה היה פה". האצבע מסמגת נקורה ארומה עם שוליים לבנים על

"אני רואג להרצליה. ומי שלא לומר לנקות שמדבר על נקיון וסרר, סדר וניקיון.

נקיון פיזי לסטריליות רעיונית.

חברתית, אנחנו צריכים את האנשים הנכונים. היחר

הרבה כוח."

הכשר הרך.

נוסעים לאיצטריון הספורט החדש. דני הנהג

לגראו: "כשבאתי, לא חיה פה מטר של בטוו". במכונית יושב כחור צעיר קצת תמהוני, אמן, שלנדא של האיצטריוו, בכניסה. שהסהל ייראה כעיניים. סת למשל שני שוורים שנילחמים אחד כשני. מתגוששים. שיהיה כוח. שיהיה קרב. תעשה תוכנית של ציור עם

מציע האמן כהיסוס.

האיצטריון – מפלצת כטון ענקית. הבטון אפור, מחוספס, כבד ומתמשך. לנדאו מלטף עמוד מכטון. אומר לארכיטקט: "פשוט חגיגה. ותשימו לוח גדול שיראו דברים בעיניים. 6500 מקומות. ואיפה יישב הנשיא כגמרו"

> במה עלה? "תקציב ענק".

הפגישה. אותה הבטחה בדיוק – רק לכל החיים –

"אנוס אני לוכות את הנאשם... אלא שעמדה לו למשעשע היה לפעמים גם קצת מפחיד. אלי לנראו יכול לדבר משפטים שמעבירים צמרמורת בחום השדרה ומתחברים בזכרון לנאומים של מנהיגים

שרותים לא יהיה שום דבר", אומר ראש העירייה שמתחיל את היום שלו כשש בכוקר במעקב חשאי אחרי, מכונית הובל. על הקיר תמונה של אלי לנדאו לבוש גופייה מנקה את המדרכה, לידו מעדר ומגרפה ודלי. "לו אנר אורדר" הוא המיתוס של האיש החזק

'מיליונים של דולרים"

משעמם כאמת לא היה. כתזווות בין המעצבן

"והעיקר לא לשקוע כשאננות", פותה את הכוקר

על השולחן היערכות למכצע ניקיון חרש, לנראו למנכ"ל העירייה: "הילרים יהיו הטיירים, צוות מבדק, הם יהיו ראש חץ. שלט שלא מונח נכון, מרצפת שבורה עם אריק שרון ב-86' (צילום: ראוגן קסטרו). זוכוים לוא מולף שוה מקנה של תותח כבד. במדרכה, תמרור עקום". רגע, קופץ לגראו, "זה יהיה צוות של הורים וילרים יחר. תוציא לי מסמך הסכרה

> כשיהיה בכנסת, אומר לנראו, הוא מוכן שיתנו לו את התפקיד של המנקה. "לקחת מטאטא ולטאטא את כל מדינת ישראל". קווי תיחום דקים מתוחים בין

הנושא הבא: כית־ספר בשכונת שיקום. לנראו מנסה לשכנע מנהל מסויים לנהל את בית־הספר. "יש לי אליך בקשה אישית. האמין לי, דוד, זאת שליתות ציונית. יש לי מוסד חלש בעיר ואני צריך בעל בית. צריך אותך כקו הקירמי. אני רוצה להצעיד את בית־הספר הזה קרימה. אם אנחנו רוצים מהפכה

המנהל ממול מתלבט. מהסס. מתכוון לפתוח את הפה. ברגע שהשפתיים שלו נפערות, יורה לנראו משפט טיום: "אם אתה רוצה להגיר לי לא!" – אין לי ויכות איתך, כי מה שתגיד לא מעניין אותי". סוף שיחה. המנהל מזיז את הראש מלמעלה למטה בהסכמה ויוצא החוצה עם כמה משפטים תקועים בגרון. לנדאו מסכם את העניין בטלפון: 'הוא כא עם 'לא' ויצא עם

"אולי במקום שוורים שני איילים עם זקן קטןז"

בבל זשת?

המיטוות האולימפי נמצא כמה מטרים ליד. נניין ממוזג, מתוכנן בטעם. "כאן כל ילדי הרצליה יורים תובה, אין דבר, כזה בשום מקום אחר בארץ ולא נמורה התיכון. הרעיון הוא ללמד את בני יהורה קשה. אום חייב לדעת להתגונן. זה נותן לו הרגשת ביטתן. כרי

כשהיא מכוונת לבוף המקומי, השפה של אלי

לנראו לוכשת קלישאות ציוניות עם רנסל וורור

שמתאים לרורות' מהעלייה השנייה: "הגשם יורו

בווארי בחמת זעף", "ארץ ציון", "העמק הנעלם כדר",

"פַּתְ לַחִם","יכבת האימהות", "אני נפעם", ונמקניל

כלי להשאיר רווח גדול כין הנשימות – הוא משחמש

בז'רגון צבאי מסומר: "אני מתכווו לתקוע למי שמניע

לו. ללכת לקרב", "הם נדחמים למצלמות כמו בוצות",

"קחן וסלקו אותו", "צריך כמה תותחים", "צריך שיהיה

בעל בית למרינה", "אני מאמין ככוח נצור", "35

הכוקר שלמחרת, אחרי הרצח של אלי כהן נשקי.

טלפון ממיכאל דקל. לנדאו: "גם רניאלה וויס

לנראו: "אנחנו הופכים למשיסה. מזכיר לי את הקופה

המידיינים. והארץ היתה למשיסה. הגדרות בעין,

שרות נשרמו, בשלב הכא אנשים נשחמים. וכאן כולם מַדברים. מצהירים הצהרות. כשרוצים להרוג לא צרין,

מצלצלת. למה את תושכת מצלצלים אליז כי יודעים

שיש מישהו שמוכן לעשות את תעבורה. שלא מפחד".

"בקיבוץ חטפתי פעם מכות

עד שהם הבינו שאני לא

יצח מקבוצת ילדים. לקח ומן

"אתם", אומר לי לנראה, "את והחברים שלך, לא

משתמשים נכון ברמוקרטיהו כשם שפיות הרעת

מפרקים את כל המערכות. וכולם רוצים להיות נסוד

כל הומן עד כלות הנשימה - ולא תישאר נשימה

התקשורת כחלקה הגדול מורככת מאנשים לא

מוכשרים שנהפכו לתובעים ושופטים. נחום נרנע הוא

רוגמה. לא עם כולם אני מתכוון לריב הבוסר. איתו

אני רוצה לריב. מי שומר על הדמוקרטיה מפני

הדמוקרטיהז לכם יש כלב שמירהז"

44

למי שעוזר לעצמו".

ייבחרו, השאר למטוח".

לומקוטיה צריכים להיות גבולות עם שוליים. ש צוה שוליים אפלוליים – לא, לא הייתי קורא להם שלוליים – ובהם יישבו אנשים שנתתי להם את שיהיה מוח שיפעל נכון, צריך גם כוח. יחד עם שעורי ושנות לשלוט. ולא כל דבר צריך להעכיר ליועץ מולדת הם מקבלים גם שעורי התגוננות. בבתידגשו ומשטי ולא כל רבר הציבור צריך לדעת". של הרצליה מניסים כל בוקר את הרגל. השם עוור נבול, אתה יודע, דוא מושג גמיש, ניתן להזזה?

כשצריך עוברים את הגבול. בגלל הוויכות תינורי נגמר כל העניין של קניית קרקעות. קרקעות וו עניין שהקבינט צריך לדעת עליו, לא כל עם ישאל. כשוצקין ואנשיו קנו קרקעות בארץ לא הראו שונו בטלוויזיה. כשמרינה רוכשת ארמות היא לא דיכה לדכר על זה. גם השב"כ הוא לא נושא לדיון ושרי כולם רצו שם את כל הצרק. אנחנו קשקשנים. ב נכלל וער שיחוור שרות הכיטחון לעשתונותיו על יהיו הרבה מתים. בעניין הכתם ששמתם על מוניכ. עוד תראו מה הולך להיות לכם. בגלל זה ציך שתקום פה מנהיגות רצינית. עוברה שהעסק משה מעוות. לא כל טלוויויה זרה צריכה לקבל

ומי - לפי לנדאו - יקבע את גבולות

מחנו טים פלילי כשמתרחשת מלחמה". אין אסמוך על גבולות שאתה תציב, מה יהיה

'אני בעד שמי שמרים אכן על חייל צה"ל שנידים אותו את הגבול עוד באותו לילה. בארצות אדות היו הורגים את עוואר. אנחנו ארץ דמוקרטית, לו שמאליטרית. נכוןו או זה הנכול כאן. יש לך גכול

באפן אישי ובמסגרת הזאת, מה אתה חיית פשה איתו עוד, עם עווארז "אני הייתי מכטיח שאת וזמה תגרול שלו הוא לא

"פוח שם נגדנו. נגד מדינת ישראל". לא על הבל אני יכול לרבר ומוכן לרבר".

כח קצח וצבול? כשאין ברירה – הש מאה ראש עירייה שהוא יהיה השופט".

לש כפקרה מרשת הדרוזים מבית גיאן, שקח את החיק ביריים ועצרת את התנועה לפעמים אתה צריך לעשות מעשה. אני עשיתי.

מאוו ילד ששרק בבית הכנסת והרב אמר: הוא פת לנו שערי חשמים". פו לוון לד, לנדוצים

לחץ עלי שראיתי את האינתיפארה". לנדאו מחלים לנסוע להלוויה של אלי כהן מנעו עדה דני, במושב הקרמי, עם טלפון לחצנים, את וכל מה שצריך. לנדאו יושב במושב האחורי ששק נכום שמנמן מתגלגל על רצפת המכונית. לוה כשאותנו משיקים להרצלית פיתוח ולנראו מועל מברי הרשא אני שואלת על הסביבה

השמנתית, הנובו־רישית שהוא כחר לגור כה. "נוכו מתראיין כאנגלית. שני חקלאים כחאקי כחול מרכרים שמובו", מחזיר לי לנדאו. "תהיי 'ריש'. כראי לך להיות 'ריש'. ה'ריש' נותן את היכולת לעשות דברים".

באיזשהו שלב בנסיעה על כביש החוף חותכת את הכביש במהירות עצומה השברולט הכסופה של ראש הממשלה. לנראו מזרקף, מתמתח, רוכן קרימה. "סע אחריו", אומר לנדאו לרני. דני מקפיץ ל־110 קמ"ש. הוולוו רועדת. השברולם כבר מתחברת עם קו האופק. "גו כבר, צפצף לו", אומר לנדאו לדני על נהג אחד

שנוסע במהירות המותרת. דני מגביר ל-130. מבחינה אסטרטגית, ללנראו אין סיכוי להתנתב לכיס האוויר שהשאיר אחריו ראש הממשלה. לנראו מאוכזב. רני קולט את האכובה של הבום שלו לפי קצב הגשימות, בלי להסתכל לו על הפנים. אנחנו לפני רמזור. לפנינו שיירה של עשר מכוניות. רגי קורא את הכביש ועושה מעשה. בהטייה חרה הוא נכנס למסלול השמאלי, הריק, אוגף את כל המכוניות ונוחת כשנייה האחרונה מול האור הארום, ראשון, על המסלול. לנדאו, שמבין כגכולות, חוקים, ופאראנויות של עיתונאים, אומר לרני: "אל תעשה את זה שוב". מה שלנדאו לא מבין שאפשר להבין זו העובדה שהמחשבה הואת לא היתה מעולם עולה בראש של דני הנהג אם היא לא היתה בקונספציה ההתנהגותית של לנדאו.

ולנדאו ודני, אסור לשכוה, מכירים מהרבה ימים. עברו ררד ארוכה יחד. גבעת ערה. שמיר נואם כרחבה של כית־הכנסת. חם, צפוף, מורכן. מאיר כהנא מתקרב. שני שוטרים נצמרים אליו. ראש הממשלה יצחק שמיר שולח לאוויר משפט שלנראו יקח, יבודד, יכניס לקטלוג הפרטי שלו: "אם הם נחרצים בהחלטתם או אנחנו או הם. התשובה שלנו ברורה – אנחנו... עם ישראל", ממשיך

ראש הממשלה, בוא נעשה, הגיע הזמך". "לאנשים יש צורך להתקרב למנצח. לגעת בו. צילמו אותי עושה שריר. מחזיק אגרופים. ידעתי שככה הם רוצים".

שמיר, "יבנה ארץ ישראל חזקה, אדירה מבוססת,

מכוצרת". מישהו מהקהל צועק: "בוא געשה משהו

'עכשיו הם נואמים לנו נאומים", אומרת גברת וקנה אחת כעיניים מצומצמות. כהנא מוחה דמעה. החלוויה מתנהלת לכית הקברות. לגדאו ברקע,

על הקוטר של הצינורות. "מתאים לי, המשפט של שמיר", אומר לנראו, "הפעם הוא היה נחרץ. במצב הנוכחי לא יכולה מדינת

ישראל לחיות". פתרונות. תן פתרונות. אתה רוצה להיות מנהיו, ואני רוצה לברוק את כרשים הביקור שיוך.

"יש תוכניות במגירה". איזה סוג?

"ידהים אותך". תפרכוף "בפרקטיקה יש לי תשובות ברורות לגמרי שלא

תקבלי אותן כי זה כריוק סוג הרברים שלא צריך לדבר עליהם ולא צריך לכתוב אותם. כאן צריך להשאיר את המירווח. אם על הכל נדבר – לא נעשה שום דבר. התוכניות במגירה. יכול להיות טיפול בכפפות ברזל. לא משי. כאן לא יועילו דיבורים. תועיל עשייה מדינית. ואם את שואלת איתי אם אני הייתי הולך להיות ראש השב"ב או חבר כנסת – הייתי הולך להיות ראש השכ"כ".

נוסעים עוד קצת ולנדאו אומר: "יש משהו בהתחככות הואת עם הקהל, עם האנשים. ועכשיו", הוא אומר לדני "תיסע לאט. ראש הממשלה כבר לא

הלכת כבר פעם כתוך כרסז", הוא שואל אותי, "הרגשת את הריחותן הרחת את הריחות החריפים של

הצמחים בכית-הקברות?" ריח דוריף של זיעה המצצה, זה מהן שדצרהני. "את לא רומנטית", אומר לנראו באכזכה ומפנה את הפנים החוצה, לכיוון החלון. אחרי־כן, בלי שום קשר, אומר: "המנהיגות של התקשורת היום לא מובילה נכון. כשיש ניהול גכון, גם המנהיגות מתנהגת

בלישכה של לנראו מתארות קבוצה מבית־שאן. שלמה בן־לולו, חברי מועצה, חברי מרכו וסתם פעילים. לנדאו מזמין אותם להיכנס, מתיישב כראש השולחן, אומר: "צריך להיות בעל בית שיכול לעשות את זה: נכון, הוגן, תקיף. תקיף במוכן של 'יש סדר ויש חוק'. תסתכלו על הרצליה", הוא מצביע לכיוון החלון. "הרחובות, הניקיון, בתי"הספר. כל האזרחים לוקחים כאן אחריות. אנחנו באמצע הקרב. אני רואה את קו הגמר. גשם יורד גם בצד השני". לנדאו מתכווו לרטיבות על הרשא של המערך. לגראו אומר שאת (42 תמשך בעמוד (42)

לנדאו בעירו: "חעיקר לא לשקוע בשאמות. אני צוטרליסט, והארמה כל חומן רועדת פה".

13 Kizezio

שבוע טוב למקבלי החלטות

דירת יוקרה עם פארק משלך

WIGHTH TY

פרוייקט בניה של

חברת בדי די די ביבה אם אתה רוצה להצטרף להצלחה הירוקה זה השבוע שלך. *החברה לפיתוח עבר הירקון* ימכרו

אתל הגורמים להחלטה מוצלחת חוא העיתוי.

וכו דירות פנטרואוז ודופלקט.

תלת פאזי ועוד.

פתוחות הנשקפות אל הפארק, הן כוללות

את השכלולים והשיפורים שדירת יוקרה צריכה

והשבוע גם מחסן חינם לממהרים להחליט.

לחכיל, בין היתר: מערכת מיזוג אויר מושלמת (ולא

רק חכנה למערכת), תריס חשמלי בסלון, חיבור חשמל

קמת בלב תכנית ל' ולה פארק פרטי

חמשונרע על 7.5 דונם שירשם על שם הדיירים בטאבו.

הדירות בנויות בסטנדרט גבוה במיוחד ולהן גזוזטראות

תכנית ל' רח' אפטר פינת רח' בורלא ובניו

לבחירתן דירות יוקרה בכל גודל 3.5*, 4.5, 5, 6,5.5 חדרים בשבת בין 16.30-19.30 בכל יום (מרט ליום שישי) בין 16.00-19.00 ובימי ראשון, שלישי ושישי גם בין 13.00-9.30 03-5411585 70

לפרטים:

שעות הפתיחה:

משרד מכירות ראשי:

אחרון רובינשטין ובניו בע"מ

השבוע מבחינתך, חוא עיתוי מושלם להחליט לגור בלי הירוקה. משרד מכירות באתר - לי הירוקה

רח' אחוזת בית 6 קומת ח' תל-אביב .03-65 33 22 ,03-65 50 50 ליל

לק שנה אחת בלכר.

(המשך מהעמוד הקודם) שלמים על כוס מים. שקריאל חוורת. סוף הקטע

וניוני שהנקצה לנו. מושעה כאב השנה, כסוף יום הצום, צילצל תלפן נניתה. הלח היה שם עיתונאי ששאל אותה מרעתה על העתירה לבג"ץ שהנישה נגד מינוייה מופה 'נני ישראל' מירוחם. שקריאל לא ידעה על

> מו ורגשת כאותו רגע? שוקר. השבתי שוה יום נפלא לשנאת חינס". אבל מה הרגשת, בסנים?

אמרתי לעצמי שאני לא יכולה יותר. אבל יועוי שאני אמשיך. מה זה, גנון? צריך לקום הלאה

אשר יציבה. נוקשה, לפחות בפוזה התיצונית. לא מניוה ונשות. גם כשהיא אומרת את המשפטים ומים היא מרכרת כטון אחר. לא עולה, לא יורבת. סילו שניב כאב יפחית מקשיותה. "כל יום הוא יום קהר. פעמיים שאלתי אותה: למהז פעמיים חככה מתה אם לענות. "כל יום אני שואלת את עצמי אם צי שוקה. כל מכתב מערכת לעיתון 'הצופה' אני קהת בעיון, אני בודקת את עצמי שוב ושוב. הדרך צנה צני הנלכת זו דרך של הכרעה. אכל אני גם "דקת שאני לא יכולה לסגת".

לאנא שקריאל שלושה ילדים. שלושה ילדים ששים מנישואים קודמים של בעלה מגיעים אליהם מרחת די גבוהה. המאבק שלה בודאי לא פסח להם עקרונות תמיר יודעים את הרדך הביתה.

מחשבה על הילרים, על המגיעות שלהם, לא הרתיעה אותך מלצאת למלחמה? "יש לי שלושה ילרים בני שבע, חמש,

שלוש. ילדים קטגים. הבכירה מכירה את שלים שועצה דתית'. כאחת הפעמים לקחנו אותם תיקדמשפס העליון כרי שיכירו אותו. היום, כשהבן אל האה כסא גבוה הוא אומר הנה בית משפט, הנה מקשנו זה הכל. שלושת הילדים של בעלי לומרים נפלעה וכישיבה. גם אם המורים שלהם מתנגדים לעד שלי, הם מגלים פתיחות. נתנו להם לקרוא את ונין ויבונו על כך, התווכחנו. לא דרשנו שיסכימו מות קיוונו שהם מבינים את הסוגיה כדי להשתתף

מש צינטליגנטי בוויכוח". ימ היו ויכודים: "זם לא הכיעו התנגדות".

וחלרים הקמנים בגן, בביתיהטמר הדתי, לא שותות ילדותיות מרושעות? לא עד כמה שידוע לי".

לקשה כרלת המשרר. בעלה נכנס. מתנשף קצת, מס אבריקני, וקו, ציציות, עיניים מחייכות. שמלוו כמקצועו, פמיניסט מושבע. "אם היה חוק מנבים יכולים לקחת חופשת לירה", אמר פעם מדה הייתי לוקה". חלום של כל אשת קריירה. לה שקראל קמה, מוסרת לו בקיצור נמרץ ותפושיה יכשה הכוללת גם היכן הילדים כשעה זו, שיא פתיק דואר ועיתון, ומתיישבת חזרה. בעלה

מקפסליתה, אומר תורה ויוצא. שניכח החינוך הממלכתית דתית המצטיינת ולש שקייאל בפתיחות ביחסה לילריה, זיכתה אותה משונים פתיחות הדכה יותר צנועה. והסיפור הקטן מה מא על תקן של לסיפה לעומת הסטירות 🎜 לחטוף. שקריאל: "ביה"ט הממלכתי־דתי קליופר נירוחם נמצא במצב לא טוב. לפני שנתיים, זו מחת שנת הלימודים, קיבל המנהל הצעת לוה מפתה בירושלים. הוא עוב, בית־הספר נותר ממבל ואנחנו ההורים נותרנו פעורי פה. נעשו מנים ארונים להביא מנהל אחר, ואכן הגיע מנהל איז על סף יציאה לפנסיה. כעבור שנה הוא ורושנ נעשו מאמצים להביא אדם לתפקיר, וגם הוא

שומים ביישוב לחצו עלי לקחת על עצמי את ליות החלכפתי ובסוף הסכמתי. בתי לומדת שם מין הה כנפשי. הצנתי את מועמדותי למשרד. תון הייתי מועמרת יחידה שהרשות המקומית מו הלכתי לראיון בווערה, ולאחר כמה זמן לאי שקב שלא התקבלתי. הווערה מצאה אתי לא השם.

שקדיאל ליד מכנה המועצה הדתית בירוחם. עדיין בחוץ.

מתאימה לתפקיד ללא נימוק. היתה אפשרות לערער, אבל החלטתי שלא".

למה נמצאת לא מתאימה לתפקיד? "אני יודעת שיש לי רקורד עשיר בכל מיני תפקידים כתחום החיגוך. רוב השנים עברתי מתוך עיקרון במערכת הכללית ולא הדתית, מפני שאני מורה ליהדות ואני חושבת שהתורה לא צריכה להיות נהלת הדתיים כלבד. המעשים שלי מדברים כפני עצמם. אני לא "סימנית".

העלית את האפשרות שיידחו אותך? כז. הבאתי בתשבון שיכול להיות שלא יהיו מעוניינים ברמות כמוני כחינוך הדתי. וזה מצער מאוד. להכפיף את החינוך לחרמימדיות זה יותר גרוע מלהכפיף את הפוליטיקה לתר־מימריות. הפוליטיקה מתעסקת עם אנשים מבוגרים. כאן מרובר בעיצוב

אישיותם של ילרים". מגע בך המרוב? "כן. מאוד. מצר שני היתה גם תחושת הקלה". ומיותר לשאול, אני אומרת בסול רם, האם היתה

נאבקת על המישרה לולא המאבק למועצה הרתית. כי לולא המאבק הזה, סביר להניה, היתה מקכלת את המישרה. שקריאל לא מפנינה התנגרות לחזה. "יש מגמה חזקה להוציא אותי מהציבור הדתי. להצכיע עלי כעל רפורמית או קונסרווטיבית. לעשות לי רה לגיטימציה. וזה מה שמעצכן. אני נאכקת כוה בכל

אם כולם שם נלחמים כך, מה קושר אותך אליהמ? ומרוע שלא תהיי קונסרוומיבית? מה רע? "עם כל העמיניזם שלי אני יותר קרובה לתפישה ההלכתית האורתורוכסית. זהו. וגם שם מותר שיהיה זרם ליברלי. והוא ישנו. אני תוצר של חינוך הזרם הזה. האפשרות הקיימת היא לא לעבור זרם אלא להפסיק

"יש מגמה חזקה להוציא אותי מהציבור הרתי. לעשות לי דה לגישימציה. וזה מה שמעצבן. אני נאבקת בזה בכל כוחי". והאפשרות הזו על־פי תפישתה של שקריאל

שמורה לאוכלוסיית הננון כלכר. כמו שאמרה לא שכחנו את הכרון המורפס ככתכייר על דף המועצה הדתית ירוחם לשכת הרבנות. יש ת.ד. יש טלפון, יש סמל, ויש הפנייה לכבוד הרבנים הראשיים לישראל. ובכרוו כתוב: "אנו החתומים מטה נציגי היישוב ובאי כותה של המשר"ל בירותם התרדים לדבר ד', לכבורה של התורח ולומריה, לרבנות הראשית ולמאבקיה – עומדים איתנים ברעתנו להרוף ולסכל

את כל אלה המנסים לקום ולמרור בחוקי יסור

היסורות של תורתנו הקרושה הגדריה וסיניה ולפרוץ בחומת הצניעות שהיא יסוד קיומנו. ינעשה הכל בע"ה לסכל את מזימתם ונמנע מכל יהורי המכבד את התורה להגיש את מועמדותו למועצה הרתית בירוחם, כל עוד שהג' לאה שקריאל לא תסיר את מועמרותה. כולנו תפילה שיתקיים בנו הפסוק עוצו עצה ותופר דברו דבר ולא יקום כי עמנו

על החתום רוב חברי מועצת הסניף בירוחם. בברכת התורה".

"אמרחי לעצמי

שאני לא יכולה

יותר. אבל

ידעתי שאני

"בנון?" –

אמשיך. מה זה

מתחת לחתימות צולמה יריעה עיתובאית האומרת: "הרכנים הראשיים – קראו לגכאים ולחזנים בכתי הכנסת בירוחם להחרים מתפללים המסכימים לכהן במועצה הרתית לצירה של שקריאל. כן קראו שלא להומיגם לעלות לתורה ולכרך כשבתות בכית

"האנשים הללו נתנו את הסכמתם לחתום על מכתב שתומך ברבנות הראשית, ואת זה אני מאוד מכברת. מה שמשה פרץ, יושב ראש המועצה הרתית הנוכחית והמתנגד הראשי שלי עשה, הוא החתים על ניסוח מאור חריף והחותמים לא היו מודעים למשמעות הניסוח. פרט לכך הם מעולם לא נתנו את הסכמתם לפירסום הרברים הללו ככרוז".

ה זאת אומרת לא היו מודעים? "הם לא ראו על מה הם חותמים. אולי . הם ראו אכל לא היו מודעים למשמעות. וכיוון שזה היה מכתב לרכנות הראשית הם פחות נזהרו. הם גם לא הסכימו להוסיף לכך את היריעה מהעיתון. מה שהיה כתוב כיריעה הוא המצאה. מאיר אכני, מי שנכתר איתי למועצה, נכח עם משה פרץ בפגישה עם הרבנים הראשיים, והוא אמר לי שהם מעולם לא הוציאו הוראה כזו".

זה שקר? "כן. זו שטות מוחלטת. יש לי שלושה מכתבים בכתב יד עם העתק לעורך־דין בו מכחישים שלושה מהחתומים את הידיעה". את אומרת שזה שקר, אבל איך תושבי ירוחם

יתושבי ירוחם לא האמינו לכתוב בכרוז. שום בית כנסת לא החרים. כשום בית כנסת לא שאלו אם אתה תומך או מתנגר ואף אחר לא מנוע היה לעלות

אף אחר לא האמין? ואולי חיה אחר? "לא, אף אחר לא ציית לכרוז".

לטענת שקריאל החרם בכית־הכנסת לא היה ולא נברא. אבל את הכיטוי "נמושות" שהרביקה הרבנות הראשית לתומכים כה קצת קשה יותר להכחיש. "אני לא מאמינה שכך התבטאו, אבל נגיד שאמרו זאת. זה העליב אותי מאוד במוכן שאני שייכת לאותו ציכור שמחזיק מהרבנות הראשית ומכיר בחשיבותה. זה מביש ובעיקר מביך. זה מעמיר אותי בשאלה לגכי דמותו של המוסר ומעמרו בציבור. כתוצאה מהגישה הוו של הרבנות, אנשים דתיים רכים שתמכו בגישה שלי עמרו מכחינה הלכתית במצב לא פיירי.

יהרבנות עשתה לציכור הרתי כמודע מניפולציות רגשיות. בדיוק כמו שאמא עושה לילדים שלה. אם אתח לא עושה כך וכך, סימן שאתה לא אוהב אותי. ואו הילד המסכן לא יכול למצוא נימוקים הגיוניים אלא עומר בפני מצב שהוא מפסיר את האהכה של אמא, וזה כירוע הטא גרול. ממש מניסולציה רגשית קלאטית. ועל הרכה אנשים זה עכר. הרבנות העמירה אותם כפני בחירה כין אהבתם אליה ובין תמיכתם במאבק למעמר האשה והם בחרו ברבנות, והיה בהם כעם גרול עלי. לא מתוך התנגרות (משך בעמוד 20)

17 Braealo

צריך אמונה במדינה.

היום כשהבעיות החשובות ביותר עומדות בפנינו, יותר מתמיד צריך אמונה. אמונת באלוקי ישראל ובתורתו. אמונה בייחודו ובעוצמתו של העם היהודי. אמונה בכוחה של מדינת ישראל להתמודד בהצלחה עם כל בעיותיה.

הנח"ל הדתי, אוניברסיטת בר־אילן, אין ספק שנושא ארץ־ישראל וביטחון המדינה הם העניינים הבוערים ביותר, בעוז רוח ובאמונה. האדם הדתי, המחזיק בהשקפת עולם לאומית ושואף לקיים במדינת ישראל חברה יהודית, מבין שבעיותיה של ישראל שזורות זו בזו - האינתיפאדה. הקפאת ההתיישבות, תופעת הסמים, המשבר בבתי־החולים, ההתנכלות לחינוך הדתי, התגברות הירידה, התמוטטות של מושבים ומפעלים... מאבק בכל החזיתות. אפשר לנצח במאבק זה. אבל בלי אמונה זה לא ילך.

> יחדות וציונות. אמונה ומדינה. התנועה הדתית־לאומית מציגה תשובה שלמה של יהדות וציונות, של אמונה ומדינה.

יש לתנועה קבלות על עשייה: מערכת החינוך הדתי, חינוך ליהדות בבתי־ספר חילוניים, בני עקיבא, המושב הדתי, הקיבוץ הדתי, הסתדרות הפועל המורחי ההסדר, מפעל השירות הלאומי לבנות,

נבחרי המפד"ל לכנסת ה־12, ישתלבו בהנהגת העם והמדינה, בכל תחומי החיים, כנציגי הציבור הדתי־לאומי בכנסת ובממשלה. והם יעשו זאת באמונה.

ההתיישבות ביש"ע, אליצור, נוער דתי עובד, חוקי השבת והכשרות, שמירת ויש לטפל בהם עכשיו ומייד, ההלכה בצה"ל, חוק הנישואים היהודיים, בתי אבות "תפארת בנים", השיפוט הרבני, הרבנות הראשית כמוסד הילכתי עליון, גשר בין חלקי העם, התמודדות עם בעיות הילכתיות הקשורות לחיים במדינה מודרנית... אלו הם המעשים והערכים עליהם גדלת. זוהי הבאר ממנה שתית. עכשיו שותים ממנה גם בני הדור הצעיר וגם ילדיך. בלי קשר לפוליטיקה, אתה שייך לתנועה הזאת. מפד"ל חדשה.

בישראל, בהשתתפות 153,000(!) איש ואשה. מפד"ל החדשה, היא מפלגה חזקה ומלוכדת, עם מסרים מגובשים וחד־משמעיים בנושאי ארק־ישראל, התנחלוינת, תורה ומדינה, חינוך יהודי, על כל מפעליה, תנועת "אמונה", ישיבות וזברה וכלכלה.

את התנועה הדתית־לאומית תייצג בכנסת

ה־12 רשימה חדשה. התחדשות המפד"ל

התרחשה בתהליך דמוקרטי חסר תקדים

איך את חיה עם החרם?

לעמדה שלי אלא כתוצאה מכך שהמניפולציה הרגשית הזו לא עברה עלי".

והרבנות הראשית. מי שמכיר, רואה שכתולדות הפסיקה של הרכנות האורתורוכסית הציונית הרוב המכריע פסק לטובת שיתוף גשים במוסרות ציבור".

"אני יכולה להמשיך לתמוך כהם ולהעריך אותם ועם זאת לומר שהם טועים בעניין מסויים. התפישה שדורשת צייתנות אילמת, טוטאלית, אפיפיורית מאור מסוכנת, ולא עולה בקנה אחר עם השאיפה שלנו שהציכור יהיה כמה שיותר ציכור חשב ויודע תורה.

"ככסיסה זו הלכה, אבל היא מתפרשת באופן שונה לפי המינהג. פעם סרסוליים חשופים נחשבו כלתי צנועים. היום גם המחמירים לא גורסים שהשמלה צריכה לכסות את הקרסול. היכן הגבולות -

> "לא. זו פוליטיקה". את נלחמת בפוליטיקאים או ברבנים?

"אני לא יכולה להשמיק כך סתם. הרבנים ההברל כין ירומם לגוש עציון".

אז למה הם מתנגדים כל־כר?

ובינתיים הרבנות הראשית לא יושכת בחיכוק Bisevio 20

היסטוריה ומכירה את ההיסטוריה של הציונות הרתית

אז מאיםה את שואכת את ההערכה שלך לגוף

סכנה חמורה נוספת קיימת גם בעצם הבילבול של האנשים כין הנוהג וכין ההלכה".

הטענה העיקרית של הרבנות הראשית היא שאת ימאיימת על צניעותם" של חברי המועצה הרתית. צניעות זה נוהג או הלכה?

זה עניין משתנה".

גב, כמה מהאנשים שוועקים חמס על מערערת הצניעות שקדיאל, יושנים איתה 🔊 די הרכה זמן כפורום המועצה המקומית. שם הצניעות שלהם מחוסנת מפני 🖈 חושניותה הנשית. כמועצה הרתית, כנראה, מצטמק חוסנם לכדי מימדים של כוטן. שקריאל: 'משה פרץ ראש המועצה הרתית העכשווית וממתנגדי הגדולים, מכהן איתי במועצה המקומית, ושם משום מה הוא

שומע את קולי כלי שיהיה זה קול כאשה ערווה". לילי מנחם, כשהיתה סכולת מנוי לבחירת רב ראשי כתל־אביב, טענה שזו שנאה מתולוגית לנשים. אכו?

"אני גאבקת רק נפוליטיקאים". כלומר, גם דרבנים הראשיים סועלים מכניעים מרליטיומ?

"לא". למדו לא?

הראשיים הם מינוי פוליטי. זו משרה פוליטית. אני מאמינה שהם חושכים שאסור לשתף נשים במועצות הדתיות, אבל זו תפישה הלכתית תמוהה. ביישוב קהילתי, למשל, כמו כיישוב בגוש עציון, מותר לנשים לכהן במועצה דתית. כך הם פסקו. אני רוצה לדעת מה

עמרה מתגוננת כלפי העולם המודרני, וי כוו לא תכיא את הציכור רחוק. המגמה שלהם לשים כמה שיותר סייגים, והם מאמינים שזה טוב לעם

בממשלח, אגב, ישיבה עם נשים אינה אפוקליפטית דיה לעם ישראל? "שם הם הרגישו שאין להם ברירה".

עניין האיום על הצניעות נראה כליכך אכסורדי מול הנשיות המופנמת, הכמעט מודחקת שלה. כגרים בגווני חוט־בו'. כובע סרוג. סנדלים נוחים. שום קישוט. שום מניירה נשית רכה. כלום. בילדותה, סיפרה פעם, רצתת להיות ילר, מאור צברית. מהמוג הסחבקי. הייתי מוכנה להתערב שהיתה קצינה כצה"ל, והייתי מעסידה. שטריאל לא שירתה נצבא בגלל לחצים מבית, ואינה מתגאה ככך.

יריים. יש תפילות ויש מעשים. 'מפעילים לחצים מאסיכיים על אנשים שעומרים לכהן איתי כמועצה המשקל. שקריאל רווקא מפגינה יציבות. הדרותית, היא אוטרת, "כאנשים הגלו קשה מאוד, חם סלירתה של הרכנות הראשית ממאבקה אינה סלילים. הומינו אותם לשיחות עם רבנים. רצו לכרוק מהכטאת רק ברמה ההגיגית הלכתיות. יש גם טלפונים מהטאת רק ברמה ההגיגית הלכתיות. יש גם טלפונים

לאחר חשיחות הללו הרגשת איזה שינוי ביחכם

יבטח שיש שינוי. קודם אהכו אותי, ועכשיו כועסים עלי. אנשים רוצים להתחיל לכהן כתפקיד "מפני שאני אדם משכיל ואני יודעת קצת ולשפר את השירותים שמעניקה המועצה הדתית. אני, למעשה, מנציחה היום את המועצה הקודמת שאינה מתפקרת טוב, ונוצר מצב שירוחם כולה סובלת".

את מרבה לובר על חשיבות כהונתך במועצה הדתית של ירוחם. מה בעצם חשוב כליכך לשבת במועצה שאתראית על חברת קרישא, בתי קברות,

"אני לא מאלה שתושכים שהסיכה היחידה להכנים נשים למועצה הדתית היא כדי לשפר את השירותים לנשים. מועצה דתית יכולה לתפקר היטב גם אם לא תהיה כה אשה. אני מורה. אכל לאורך זמן זה לא טוב. לאורך זמן הגשים תסכולנה. חשוב מאור לקרם את מעמר האשה כמקומות שההלכה מאפשרת

כלומר העיקרון חשוב יותר מעצמ כחיו

ותרומתך? "בסופו של דבר התרומה של המאבק שלי יותר חשובה מאשר העוכדה שייעברו עוד שנתיים, מתוך 37 שגות קיומה של ירוחם, עד שתקום מועצה רתית שתיתן שירותים ברמה נאותה. מה זה שנתיים לעומת

הנצח"ז בשלב מסויים מגיעים למכנה המועצה הרתית. עומרים מולו ושותקים. העולים הראשונים שהגיעו לירותם שוכנו במכנים הללו. שאלה ראשונה: אוי, איך גרו שם? שאלה שניה: פה המועצה הרתיתז הדלת נעולה. מציצים מהחלון. כמה ספרי קורש, תמונה של רב. לאה שקריאל מביטה כו בעגמומיות. מבחוץ.

לפני זמן מה התבקשה להתראיין כטלוויזיה בתוכנית שאמורה היתה להיות משודרת כחג. הלכה שקריאל לרב וביקשה את רשותו. הרב אישר.

"הרבנות עשתה לציבור הרתי, במודע, מניפולציות רגשיות, בדיוק כמו שאמא עושה ילדים שלה".

מה החבדל בין ציות לרב אישי וציות לרבנים

"כל יהודי מאמין חייב לעשות לו רב. הוא כותר את רבו. את כעלי המישרה הממלכתית, הרבנים הראשיים, אני לא כחרתי. לא יתכן שדבריו של כעל מישרה כזו יחייבו באופן אוטומאטי את כל תושבי המרינה. הרב שלי מתייב אותי. אבל אני לא בוחרת ברב שאומר לי רברים בלי לנמק אותם. ויש כאלה. אני

סמכותו מתוך דיאלוג ולא מתוך צייתנות עיוורת". ואם למרות השקפותייך הרב שלך היה אומר לך לא להעמיד את מועמרותך למועצה הרתית, מה דיית עושה?

"הייתי מקבלת את סמכותו, אבל הסיכויים שזה היה קורה – פועטים. יכולים להיות הבדלים דקים בהשקפות ביני וכין הרב, אבל לא הבדלים חריפים כאלה".

הצלמת חוששת שהאור יברת. רוצה להספיק לתפוש אותו. שקריאל מציעה לנטוע למכתש הנמצא חמש דקות מירוחם. נוסעים. עוצרים מול נוף מהמם. ירוחם כליכך קרוכה וככל זאת רחוקה. הצהוב הדהוי שלה לא מרמז אפילו על הגוונים המרהימים שנמצאים מספר דקות נסיעה ממנה. שקריאל נעמדת רפוייה מול המצלמה. מביטה כה בטינה קלה, עם שאץ' מופגן של שיעמום. "נוץ נוץ נוץ". הרוח החוקה מאיימת על שיווי

זועמים, מכתבים קשים. "קיבלתי כמה מכתבים שהעירו על בורות טוטאלית בנושא. אנשים התקיפו אותי בכלל כלי להבין מה זו מועצה דתית. רונ המטלפנים ניסו לשכנע אותי שאני טועה, ואם הרכנים אמרו אסור, עלי לקבל זאת.

"היה מכתב של אדם רתי שכתב לי שבאופו כללי הוא תומך ככהונת נשים כמועצה הרתיח, אכל עכשיו אין אלה זמנים רגילים, אלא כבחינת זמן של קירוש השם. כלומר דכרים המותרים על־פי ההלכה בומן רגיל, אסורים בזמן של גוירות שמר והתנכלויות כלליות לעם ישראל. לציכור הרתי יש תחושה של עליהום ולכן זה פתאום עניין של קירוש השם וצריך להילחם נגרו. פשוט כואב לראות כיצר הוציאו את העניין מחוץ לכל פרופורציות. יש סכנה של ממש נכך שהציבור הרתי מפתח לעצמו דימוי עצמי של יהורים הנהרגים על קידוש השם כשהחילוניים עולים עליהם". היו תנובות חריפות יותרץ

יכן. היו תגובות כוטות של אנשים שלפי דעתי הם חולי נפש. לא לוקחת אותם ברצינות. אבל מה שויעוע אותי ביותר, שהדיר שינה מעיני – היו רווקא הפניות מצר אנשים דתיים השותפים להשקפותי, ולאחר פניית דרבנות לחצו עלי לעשות כפי שהרכנות ררשה. והיו גם נילויי תמיכה מרגשים מאור. מכתכים טלפונים. פעם לאחר ראיון ברדיו התקשרו ואמרו לי שאני נשמעת עייפה. כיקשו שאתחוק. היה גם מכתכ מרגש מאוד מרכ שהכיר את אבי ותמך במאבקי. מאור

יו תומבים שחזרו בם מתמיכתם? "היו. היום הם מפחרים להשמיע את קולם כי אינם רוצים להיות מזוהים עם 🗸 מתנגדי הרבנות. צריך להבין שלרכנות יש

עמרה מאור מכוברת כציכור הזה". והציכור הזה, מתכרר, גם לא אהכ את חמיכה הציבור החילוני. "לחלק גרול מהציבור החילוני שתמך בי היו אינטרסים נוספים לתמיכה. התפיפה לא היתה מלאה. וזה טבעי. בציבור הרתי פוחרים מתמיכה חילונית. רווקא הציונות הרתית שאמורה להיות גשר כין חלקי העם חששה מכך. במקום לקום ולומר כואו נראה איפה יש לנו הודמנות ליצור קשר עם פרטים וגופים חילוניים, מצאו תירוץ לכרוח מהתמורווה. לרעתם, אם החילוניים תומכים כנושא, והרי ירוע שהי לא כשרים – סימן מובהק הוא שזה פמול. ממש היגיון

וכפוליטיקה כמו בפוליטיקה, הכל מותר. לאוד החלטת הבג"ץ לאשר את מינוייה החלה סחבת שרק הנסיון לעקוב אחרי פרטיה מביא לידי שיעמום חמה. "הפוליטיקאים מצאו תפר כיורוקרטי בהחלטת הבג"ז ועליו הם חגגו. רק לאחר שעורך־הדין שלי איים כבויון כית הרין, נעשה צער קטנטן. עכשיו המינוי עבר ממשרד הרתות למשרד המשפטים, שם צריך היה לקבל אישור. אבל אז הגיעה העתירה של נציגי ההודים כיישוכ וזו עצרה שוב את כל התהליך".

דיברת עם של הדתות? וכולון המר ואני מכינים ז עושה לי רב שיש לי דיאלוג איתו. אני מקבלת את טוב, מפני ששנינו פוליטיקאים. הוא נמצא בעמרה קשה. מצר אחר הוא שר מטעם המפר"ל שקיבלה החלטה להיות כפופה לרכנות הראשית, ומצר שני יש לו חובה ממלכתית. בעיה". שוחחת עם נציני התושבים התודים שתנישו

את העתירה? "לא, אבל אין לי ספק שלא עשו זאת על דעת עצמם. את העיוות שכאיינציגותם כמועצה אפשר היה גם לפתור בדרך אחרת".

שקריאל, אגב, פעילת ציבור אובססיכית. לירוחם הגיעה עם הרבה איראלים. במכונית חורה מהמכתש היא משתמשת במושג 'ביצה". במיקרוסקום ניתן להבחין בהפגנת כאב.

בריעבר, אם היית יורעת על מערכת הייסורים הזו שתעברי, חיית נכנפת למאבק? "לא יודעת. אולי אם הייתי יודעת, וחייתי שפוייה יותר – הייתי נרתעת. אולי יותר טוב שלא ירעתי. לאז"

שו מו שסוחטים פיץ בבית במסחטה, כך בדיוק עושים פיץ

מוט טרי. רוחצים היטב את תאשכוליות והתפוזים ופשוט

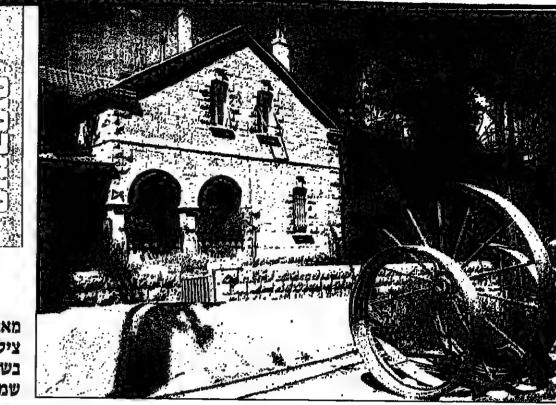
שומים אותם (ללא מבע יד אדם) לתוך חקרטון חמיוחד שמיד

יא לרך, במשאית מקוררת לחנויות. מיץ סחוט טרי-מפרי

אש בקרור בתנאים אידיאליים עד לרגע חסחיטח.

מין סתוט טרי - 200% טבעי. פשוט יותר וזול יותר טלקנות ולסחוט בבית. נחדר לשתות בכל הודמנות וחשוב מאוד לתת לילדים. לחשיג ברשת הקואופ, רשת השופרסל, מינימרקטים ובחנויות חמוון חמובחרות. ממולא עייג זנלכל בעיים טלי 330495, 332223,

מאת נילי פרידלנדר צילומים שי גינות בשיתוף רשות שמורות הטבע

78. ירושלים באוגוסט

רוב מדשות בעתיקות קופת האסבסטונים (העשור הראשון בית, את השכונות הישנות רוכת החמישים זה בטח יעלה חמישה עם האווירה המיוחדת, ואליי 🖟 🎉 הן מוביל הטיול הזה. לא מוכרחים לעשות הכל ביום אחד. אם גרים בירושלים, במלונות שמושכים משמאל מגדל־נופים (בית אבות) ומימין הגולם. פסל סביבתי חביב של הצרפ" בצעים, אפשר לצאת לקראת הערב ול־

טייל באחת השכונות המתוארות כאן.

אפשרות אחרת היא לקפוץ מהשפלה

המיוזעת לערב ירושלמי קריר ולהגית מהמכונית לשיטוט קצר עם ארוחת ערב באחת המסעדות או הפאבים היוני שלמים השכונתיים. כשבאים מתל אביב מתחילים בשכוות

עין כרם, השכונה הכי ים תיכונית במע־

מי שבא מהשפלה פונה בככיש המהיו. מספר 1. לירושלים במחלף הראל. ליד הקסטל. מומלץ לנסוע דרומה ארבעה ק"מ בכביש צר, ובצומת הראשון לפוות שמאלה, ליד קיבוץ צובה, ולהמשיך לנ־ סוע ישר, מזרחה, עוד חמישה קילומטר לצומת כרם. רואים מימין את בית חו־ לים "הדסה" ועל הגבעה – שכוות עין כרם. ממשיכים לנסוע ישר למרכז עין כרם, ליד המעיו, וחונים. מכאן הולכים מערבה, בכביש צר מעל הוואדי, לביקור בכנסית "הביקור". כנסיה פראנציסקוית שתוכיר למי שאוהב את טוסקאוה ואת אסיזי, שנמצאות במרחק שעתיים מפי רוצה. כוסיית הכיקור לזכר כיקור שתי האתיות, מריח, אמא של ישו, ואחותה, אצל אלישבע, האמא של יוחנן המטביל - קרויים על שמם, הרי אלה הגויים שהמ־ שגרה כאן. שעות הביקור בין 12 8-3, 6-3. קצת איטלית בירושלים. ציורי הקיר, הכחובות, הגן היפה ותצנוע עם כדי השמן, הגרניום הכרושים והאורנים.

מכאן חוזרים אל הרכנ וממשיכים לנ־ סוע ישר כעליה והנה נגמרת עין כום ויש עליה בכביש צר ימינה, לקרית יו־

• הברווז, הגולם והעז:

ידין רומן, עורך "ארץ" הרבעון הצבעוני לידיעת תארץ, אומר שצריך לחיוהר בעליה ולחיות נתמדים לאלה שבאים נם לירושלים יש טיילת, שמשקיפה לא מולכם. כדרך רואים מבות ישראלי מתי

שוכחים את ירושלים המער למדינה) שאם יוסו לשחזר אותו בתע" • אל הטיילת הירושלמית: מיליון דולר. פעם היתה פה שכונת האסבסטונים והוה קרית מנתם והמסע־ דה הצופתית המפורסמת "לה כנר "(הב־ רווז) בתחנת הדלק. פתוחה בשבת.

תיה ניקי סן־פל. נוטעים ישר עד הרמזור

לכיוון גילה. פונים ימינה לפני תחנת

הדלק וישר ברמזור שמאלה, ונוסעים

עד שרואים בשמיים דגל־עז צהוב. פיס־

רחוב עמק רפאים מוצה את המושבה

הגרמנית. היא מטופחת ומלאת גינות

ובתי קפה ובריכת שתיה, וגריל רומני.

פעם היה פה ספהיפטר בחצר ונשאר

קולנוע "סמדר" מתקופת הנציב העליון

תונים ויוצאים לשיטוט קצר וחוב פטר־

שון ורחוב כרמיה, יוצאים מכרמיה (לק־

רוא את שלטי הרחובות) ופונים שמאלה

ותולכים עם רחוב סמאטס עד הסוף וי־

מינה. מתפתלים בין הבתים מגיעים

לסימטה קטנה שנקראת וינדהאם די־

דס, והנה הקונדיטוריה "נדה". וחוזרים

לעמק ופאים פינת אמיל זולת לחנות

סטנה ווחמדה עם המוו קופסאות תה

ורית של קפה טחון טרי. ואיכשהו,

מגיעים גם לרחוב יאשיהו ווג'ווד ואם

נסכם בקצרה את שמות כל האנשים

כו ביהודים או בישוב היהודי ובזכותו

בכוונה אנחנו לא כותבים מסלול מדוי־

יק, מפני שכל הכיף כאן להתברבר בר־

חובות הירושלמים הקטנים. ואפשר לח־

הוספיס" או סנט צ'רלס, שהיא אכסניה

ירושלמית ישנה שמנוהלת בידי שתי

גברות אנגליות קשישות וחביבות, אך

תקיפות, שיצאו אולי גם הן ממסיבת

תה אצל הנציב העליון. ובחזרה למכני

. נירג והמשך בנסיעה לטיילת תלפיות.

על חים, אלא על הכפרים הערבים מעל

גיע גם לגדר ולדלת הנעולה של ה"ג'רמן

למדינה בארע ישראל.

הברוטו. ליד רחוב עמק רפאים מספר 7

לו של יוכל רימון ברתוכ עמק רפאים.

הגענו למושבה הגרמנית.

• המושבה הגרמנות

ברמזור הראשון, או השני, פונים לכיוון תלמיות. שתי דרכים לטיילת. ו. להגיע

המסעדה. 2. הדוך הסודית: להיכנס מהצד השני וללכת על הטיילת. יש קונצרט של מוסיקה קאמרית ובי־ עבשיו השבונה הבי מטופחת ועשיה: מים ד"ה"ר' בלילה שר כאן פורה חבן,

נוסעים בדרך הסודית. בצומת, איפה שיש שלט על מצפה רמת רחל (ימינה). פונים שמאלה, לדרך עפר קצרצרה ציון עד שמניעים לבריכת השולטן שמתתברת לכביש. נוסעים עד הסוף וחונים. הולכים בטיילת ורואים פינות בשבילים בין בתי השבונה הראשונה התבודדות מימין ורתוק באופק את כל החרים הידועים: הצומים, הזיתים, לפני למעלה ממאה שנה, והבנין הכי הבית וכר'. ובכל יום ששי אחר הצהריים מפורסם שלה הוא משכנות שאנים.

קפה, ומטיילים פה מאותר בלילה.

למעלה: במושבה תגרמנית. כדאי להתברכו כאן מומין: מביטים לשמיים, דואים דגליעז.

נחל קידרון בקצה מידבר יהודה, והכי • גן נורמן: יפה כאן בשעות השקיעה ובלילה. ברמזור, פונים יכוינה ושוב שמאלה, יור נוסעים בדרך בית לתם ופונים שמאלה

> תו האהובה של המלך הורדום שרצה את מלכחו העבריה ושני בויהם, הנסי־ בנסיעה עד ראש הטיילת ולחנות מול

דרגות וללכת שמאלה, מתתת למלון הו ולשכונת ימין־משה, ומשוטטים שם שניבנתה מחוץ לחומות העיר העתיקה בירושלים. אפשר לרדת אל הסינםטק רומוסות ספרדיות ויש כמובן גם בית בשכונת שמעה. יש מסעדה נחמדה שור

11

בין אבו־טור לימין משה. מול הר ציון. מהטיילת מניעים הנה בדרך תברון לכי יוון ירושלים ככובן, ובצוכות להר ציון.

דים קצת וחונים בתניון מצד שמאל. ברתוב על שם מרים התשמוואית, אש־ אחרי הצהריים יש כאן מראה יפה. מדני סת פתוחה ונינה ע"ש מומן שהיא כמי קן ציפור (בירושלים המערבית) מעל

נחל קידרון. הנינה המקבילה לנינונת הקטונות הזאת, גם כן ע"ש נוומן. ומצאוד בסנטדאל פארק ניו יווק. הכוד נה לעשות מבאן בסיס יציאה לשבילי מליכה, אבל ביותיים הטיול הכי נחמר. מול הר הציון והתובה, הוא לרדת בה

קא נס פנים, ועם כל מכת נאבוט אנחנו נהיים מת יותר, פרות רגישים לחיים, אוישים ס כבר מתרגש מפיצוח הראשים המאטיבי, שלי צלימות מינית בקסינים, מאבות שמפתים את שות שאונס היוסי כנוש-דן, מהטרור הדוניי פלם לוכשים מסכות, מחכים לבחירות או ליין בה שיבוא קודם, או לאוויר קר שאולי יועדור סיפו לציוורנו ויצנן מעט את הרוחות הלוהטות.

כלל שניתות צוד קות.

ממים – כסאת מכאן ועד הדדעה תרשה. בינתים נמשכת ההתאבורות ההמונית בכבישים תופם צתה יוצא עם האושו שלך לאוטוטטרארה, תה דון שאתה באינתיפאדה עד שתמצא הנייה. מו שני בימוד, ממתכל על תרכב העוצר משמאלד, שנים כך עם רצה בעינים ועוד יש לו מיווג. או THE WAY

צוריים רביקים פגש אותי ידידי הטוב דודיים. הרייג הטוב מבתביה, ובגלל שהרא לא ראה אתי כבר הרכה זמן הוא שמח שהוא רואה אתי הביא לי אגרוף אריד כבית החווב "כיף,

יושה. צבל לכח לי קצח זמן עד שאמפתי נשימה לניד לו שהינשתי טוב מאוד עד מכת הידידות שלו.

תעו שמתה אלימה היא אחד מסממני העם הזה פתחק במולדתו, והיכה שורש. כן, אנחנו מכים גם

סוסת כספר החדש (והבפלא:) של קורט ואננוט הוא

מם על כיפוס אתר מהמימשל האמריקני שספח לו א סינם כאילו לא מפח על שכם של בן־אדם כל

שה הדכים להגיב, או שמא נאמר להתגונן, שת שיבה הואת, היא, כמובן, להחזיר אחת יותר לק, וכר שבאופן מופלא רק יחוק את הפגישה ואת מים, הנוצרים מצאו פיתרון: להושים את הלחי

כניה צבל לפעמים אתה שואל את עצמך: מה

מיל לוהו לאלימות הזו, שמכת החיבה היא רק אחד

שב מבים סביכך, כימים הלוהטים והבלתי

שב רואה את נבחרי האומה ככנסת, כיצד הם

פשנים כאלימות זה לחה, ואתה יודע שאת אותה

צ'ימן - לפתוח - הם מפעילים גם עליך. ועוד

קל עוצרע שוב בערם, לארבע שנים נוספות של

פעתנות אלימה משקפת מחשבות אלימות. רק

פאל צלימה היתה מושכת עניין כמו פרשת

ששולים כל כך הדבה זמן, ובינחיים אנשים מחים

וק ממשלח בדוטאלית וגסת־רוח תתן לבניה

יכול שוה יכול מדי בתצי־אירוניזו שוה יכול

בת נאלי "כסא" וה השורש של "כסאח").

פושם הלה, ולאן שאתה לא מסתכל אתה רואה רק

רי, יענטיו הוא מוציא הכל.

מיניה השוקיים ביותך.

לפאוה מניע למקום העכודה או למקום במנות שלה אם שהדת אחרי כל הדמוורים האלה -יב מ כן עצבוי, מחפש נקמה כמוכירה או כמנהל: שק אותי אם אנם לא רוצים שאני אשבור מה

תשלום בעצמך, אדוניד. Day Ho

...

יהונתן גפן

והחום הזה שמלכד את העם, כמו הליכור: ברם על הפנים של הקופאית שמחייכת אליך זאומרת יוע, וכלכלה נכונה. כל הארץ רותחת וצורחת, ואתה מספרים שהיא לא מרוויתה כחודש שלם. מחפש איזה צינון בעיתון, ומגיע מהר מאוד לכותרת הקפואת "שירה רמה נישמעה מביתו של כנין": אתה מתנחם כבועה הקרירה הואת, קוביית הקרח ברחוב צמח, שבתוכה האטום חוגג הסוד הגדול את יום הזלדתו ה־75 עם ותיקי האצ"ל ויהודם נאון. אנשים זקנים בחליפות אירופיות מנשקים ידיים זה לוה, את סכתא שלו לבית־חולים כלי רופאים או לררוף אוכלים בורקס, מעלים זכרונות ענוגים. הכת של חסיה מוציאה שתייה לצלמים, וכולם מחייכים ומאירים פנים

זה לזה ושמחים. משמחה כזאת ישחרר רק המוות. ערכ שירי מתחרת במרתף של ארץ אחרת. ואלס וינאי כאמצע כל המוסיקה היוונית הזאת.

שלוות־נפש. ער שפתאום פורצת למקום חבורת הכרם, מסניף וורות ככרם התימנים, ורובר התכורה צועק: "היי, באנו לעשות האפלה לכניןו".

ורק אשה אתת אמיצה מקלקלת להם את מסיבת עליסה בארץ הפלאות שלהם: רעיה הרניק, אשה חמה אתת מול כל הקרירות הזאת: עומרת וחוגנת את יום הולרתו של כנה גוני, שהיה יכול להיות היום כן 32, אם הענגים שנפנים הבית הוה היו נותנים לו. אכל הם לא נתנו לו. כסאת.

אתה נומר עם העיתון, סוגר עוד יום עבודה חסר־סיפוק, ניגש לאוטו שלך והנה הוא נעול על שמשחקים פה מטקוחד". סנדלים, ואתה זוכר אותו יתר, ויש לך שלוש שעות להתחמם, ולנסוע לעירייה, ולעמוד בתוה, ופתאום יחוע שהשלישים יכולים לשלוט על כולם, רק אחר כא וקמץ לראש התור, וצא אומר שהוא חייל, אכל הוא ניראה יותר שבוי, כמעט מתרחש לינץ' בקומה הראשונה של העירייה, והתוייה הכי מתוקה שלך ברגע התול, על הפנים. זה היא לקחת את הסברלים מהאוטו שלך ולשים אותם

בתוץ אתה רואה את הפוסטר המיפלצתי הזה של העירייה שמעודר לחסל חתולים: "איובל", עם תמונה של חתול שחור וערמומי. חתול שמעולם לא יעלה על דעתו להכות חבר מרוב שימחה, ובודאי שלא לשלוח אתרי ילדים עם מקלות. זהאם ראיתם פעם חתול מנסה לשים סגרלים על חתול אחר?

חתולים לא עשו רע לאיש. הוכל זה אנחנו. לא

בשבת ניסיתי להיות פוזיטיכי. נסעתי לים התיכון, סניף נתניה צפון, נכנסתי למים הפושרים, תימרגתי בין המדווות, שיכשכתי לי במים, מסתכל לאופק, אולי לתפוס את אייבי עם האניה שלו או לפחות איזה אכוב מלכנון. שחיתי לי כסגנון הכי חופשי שיש, מתעלם משקיות הנילון שררפו אחרי במים, מנסה להיות חיוכי בכל זאת יש גם דברים טוכים, הנה אתה שוכב לך פה במים הקרירים, למרות בכל זאת – לא הכל רע כארץ הואת.

ופתאום - באמצע חנמנום הרטוב והפאלסף המלוח - אתה חוטף כרור גומי משופר ישר בין העיניים, וגם: "מה אתה, עיוור? אתה לא רואה

במאת אחרי שהתאוששתי, הם גם פתאום הכירו אותי מאיזה מקום, כנראה דרך דודיק הדייג, והמוצק שביניהם אמר: "כיף יא גפן?" זכומ: ושוב נפלתי על י במאת

23 אוספסוט

GKT37 WTH DUB

קיץ קל זה טמפו דיאט ועכשיו עוד יותר קל עם הטעם החדש דיאט אורנג קח ליד את הדיאט שלך קולה לימון ועכשיו גם אורנג בלעדי לטמפו Che in Constant

ולירדנה צילצל התיק

TO THE STATE OF TH

מאח אוריח הראל צילומים: שמואל דחמני

וריטה לא באה

בקור זה היה אמור להיות מיפגש משולש. דמארי, ארוי, ריטה. אמניות בלפען תקליט האפנים של אמ"י שכל הכוסותיו קודש לאמנים. למטרות עונות. מוכיח שתם יודעים גם לדאוג ולעשות האחד למען השני, ולשים לדגע את האנו בצד.

אלא שתיאום משולש כזה, התברר, מסובך כמעט כמו מיסות ריינן־גורבאצ'וב. בהתחלה כולן הסכימו. ריטה אמרה שהדבר יהיה לה לכבד. אחריכן אמרן יחצ"ניותיה שהחשימה – בשלב זה – תמגע בתוכנית העבודה שלה. אז בלי ריטה.

יד אמ"י, מוסקו אלקלעי, מתערב. לא יוכל להיות כלי ריטה. סיבוב שני של מו"מ. רוני בראון, מנהלה של ריטה, מודיע שהיא תכוא. בשמחה. קובעים זמן ומועד, עם דמארי – תמאוחת – וארזי, ומודיעים לוציגי

היחצ"נית של דיטה, נעמי אלשיך, מודיעה שמה מתאום – לא שאלו אתם מראש אם זה מתאים, וריטה לא יכולה לבוא, כי היא בצילומים נתצליה כאותו יום ושעה. שנויו.

לא מויזים. מספרים למוסקו אלקלעי. ככל זאת, וה הרי אמנים למען אמים. אלקלעי אומר שהוא מוכן לשלוח לאולפני הרצליה מונית על חשבון אמ"י כדי שתביא את ריטה למיפגש ותהזיך אותה לשם בטיומו. הסוף ידוע: הדיטה לא באה. מותר להניח שלא בגלל שלא ומצאה מות, וכוןן

(חמשך בעמוד 32)

בר מנציחימי הזרקפות קלה, מבט סוקר את הפוזה, יישור קטן של הו'קט, חיוך מדור. יו, כמה שאני שונאת את זה, אין לכם מושג כמה אני נלחצת מזה,

היא אומרת. ניעור מיומן של הרעמה המפורסמת. ארזי מוכנה לצלם כמו שילד ניבור מוכן לרופא שיניים. מה, לא

הבאת את הספר שלך, זורקת דמארי מהצר וצוחקת. תצלם בבקשה את הזווית הסוכה, כמו שיפה אומרת – היא לא שוכחת

מיפנש כוככות על כוס קפה ומיץ, סידור סרחים אחד

הם. ארזי, כמו שאמרה, לא משתחררת בקלות. שושנה

(מתנה מירדנה), אשכול ענבים וספסל של פסנתר. לטובת

מציעה להצטלם עם הפרחים של יררנה. עכשיו זה ממש כמו

פרג', ממלמלת ארוי. הפרחים באמצע. רגע, ירדנה, זה נכנס לך בעין. אלה החיים, היא מגלגלת עיניים, תמיד ברגע הקריטי

שושנה, אולי תספרי איזו בריחה. בריחהו היא מיתממת,

טוב. מסדרים פוזה של חיבוקינישוק ברגע הפגישה. כריחה על

תימנים, היא אומרת, במכטא תימני חריף שכא משום־מקום.

לוקן תימני היה יום הולדת וכאו לברך אותו. בא אליו זכריה

ואמר לו, באתי לאחל לך מזל טוב ושיהיה לך ער מאה ועשרים. מהז אתה לא תחליט בשכילי כמה, ענה לו הזקן. צלם

הנצח והתקליט החדש של אמ"י (ראה מסגרת).

קורה לי משהו.

צוחק. אין תמונה.

27 VIDEDID :

זו דרגשה לא נעימה לגמור משמרו מצוא גופה קרה

א עושה דיאטות. כלאו, הכי יגיע הגיל שבו 🗷 🚾 אצטרך לעכור לדל־שומן דל-מלח דליחבל. או כל ומן שאפשר להנות, אני נהנית מהחיים. בשביל כסף לא הייתי שוכתת רעב אפילו שעה. אני אשה שמתה, אוהכת לחיות, לצחוק, לשיר, לבלות, להתחפש בפורים וכשבא לי - לחלוץ געליים ולרקור בכיף, בלי חשבון. אני אשה חמה ופתוחה, אוהכת אנשים, חיי החברה זה החמצן שלי. חברים מהעבר וחברים חרשים שמצטרפים, גם ממקום העכורה, אחיות, רופאים שגדלתי וגידלתי ונהסכו לחלק מהמשפחה. אהכת לבלות ערב במקום אינטימי, עם חברים ומוסיקה שקטח, או לצאת עם המשפחה

עוזרת אין לי. הלוססום שלי זה ללכת מרי פעם למסערה. אוהבת הצגות דרמטיות, אבל כשאני עייפה, עריף סרט או מופע קל. אני משתגעת אחרי יוסי כנאי ואוהבת דברים משמחים כמו הגשש, שכל קטע שלחם יזה מהחיים שלגו. נהנית משירי נעמי שמר מהגבעתרון, מיהורם גאון, מאילנית. ריטה, בעיני, -מאוד מלכבת. סוג השירים שמשמיעים ברדיו ביום הוכרון הם השורים שנוגעים כי חוק.

אנשים חושבים שאחות זה פלורנס נייטינגייל, שליחות, נזירות. שוכחים שיש לה משפחה, חיים מתרך למחלקה צריך חמון כות נפשי לצאת כל בוקר מהכית וללכת לבית חולים, זה לא כנק. לא משרר נסיעות זה: מקצוע שמשאיר מישקעים. הפרופרציות אחרות, ההתייחסות, האחריות העצומה. זה חיים ומוות לא כסף. קשה לתינתק כשחוזרים הביתה. שוב ושוב את עוברת על הכל בראש, בודקת האם לא מיספטת מקתי בהראות: לסעמים את: באי שקטן בייחור בשבלות שלי. הוא מסריו חום, תומך ומעורר, אפשר להתחלק ברידת התשקות השאית משמרת לא עם הכוח שחיות ולהתייעץ איתו, לבכות על כתפו ולשמוח איתו. הוא

שאילנת כתו ינ"ר חטיבת אתיות בתייחולים

> נולדות בעיראק, עלתה בגיל שנתיים, למדה ב"אונים", "בן שמן" ו"חדטים". לפני 23 שנה טיימה את לימודיה בביה"ס לאחיות ב"אסף הרופא", בי"ח בן חיא ממשיכת לעבוד כאחראית מחלקה פנימית. בת 42, נשואה אם לשלושה בנים, גרה בראשון לציון.

חולים ומתפללת שהכל יעבור בשלום. קשה לא להיות מעורבים כשהולך ילר בן 18 מסרשן או התקף לב. יקשה לעשות סוויץ' כשנכנטים הכיחה. דברים מקבלים . פרופורציות אחרות. ומה זה משנה אם הכן הלד לריאלית או הומנית ואם החרר שלו שוב מבולגן.

בעבר, אחרי העבורה, המשכתי ישר בישיבות חטיבה וכרומה, וזה התנקם בילדים. עכשיו אני משתרלת להיות בכית בשעות שהבן הצעיר וקוק לי, וממשיכה מאחר יותה בעלי הוא קנה המידה חבר חוק

יכולה לחתוכה איתו וזה לא פוגם בהרמוניה. אנועו שני ניגורים כאופי, ומשלימים אחר את השני איי מאוד מעריכה אותו. מישהו אחר היה אומר – אני רובה את אשתי בכית, לא מסכים שתשבתי על חשנון החופשה השנתית, על חשבון חבית, הילדים וחבר אות שלך. תוא עודד אותי לא לוותר על עקרונות ל?א -תמיכתו החוקה והאוהבת, אולי לא היותי

חביה שלנו זה מקום לחיות בו, לא מוויאון יום אחר יותר מסודר, יום אחר פחות: ומי שנכנס ווה מפריע לו – שירכיב משקפי שמש אני מרחמת לל אגשים שאצלם כל רבר מוכרה לעמוד בריוק במלד. אני, אם לא נמרתי לסרף ובא לי לקחת אח הילו לברכה ולכייף - אני הולכת בלי רגשי אשמה על כלים שנשארו בכיור: אני אוהבת להתלבש יפה להתאפר ולהראות אסטטית. לפעמים אני אומרת לחברה - מספיק עם חבית, במקום לרפוק את השטיחים תתאפרי קצת, תראי נחמר. במקום לקנות עוד מכשיר חשמלי - תהני מהחיים כשאת טשה חחויאה את מבינה שאין ערך לתנור יותר משוכלל ומי צריך להחליף הרסינה. אני מוכנה להשקיף בנוחות, במכתית משלי כדי לא להיות תלויה, דברים להנאה, אבל לא לראווה, לא כדי שינידו תארווים

כמה יפה אצלך. במשך השבוע אני לא עושה עניין נרול מבישולים, קונה דברים מחורי חכנה רק לקראו שנה לוצה, את חושבת על שתי האחיות עם כות העזר בס עוד לי מכחינת חשיכה וניתוח מצבים, כי אני אותר כך בכל עניין, כשאני מאמינה כמשות. אני לא

מואת רוצה להיות כשתגדליז אותה אילנה. להישאר במידות האמיתיות שלי, לשמור על <u>מומרציות נכונות ולהמשיך בדרכי.</u> מופיץ אותן העובדה שלא היה לי וידעתי שאני צריכה לסמוך רק על עצמי. האופטימי בטוחה שניסיתי הכל.

מוצום לך נדודי שינתו <u>מראה כמו פינוי הזקנים מבתייחולים, והעוכדה שאנשים המשיכו</u>

אל מתנות את אותבת לסבלו פרח מאוד מרגש אותי. ספרים יפים של אימרות ופתגמים,

מאת אותבת לעשות עם ילדיך: לצאת איתם לטייל, לשחות, לשבת לארוחה משפחתית.

לאיוה שמדט את עוסקתו קצת תרגילים ואופני כושר. אצלי הם עומדים בסלון, שלא

מונה מצב את אותבת להימצאו בפעילות. ואח"ב אני אוהבת את השקט שלי, עם שירים

מואה בארץו את הכפייה הדתית, ובשנים האחרונות את האלימות החברתית,

א עד היות רוצה ללמודו סידור פרחים, קורס לטיפוח, כל מיני דברים הקשורים לתרבות

שוו הגבד האידאלי בעינידו אדם שיודע לתת, בכל המובנים, אדם הם, בעל כושר החלטה

לי שלת לבחוד שנית, במה היית בוחרתו פעם אחות – תמיד אחות אבל אולי בנלגול

שתה שלפון את מצפחו <u>היום אינני מצפה. כשביתה, כשישבנו באוהל ושתיים מחברותי</u>

מושראלי בעינירו <u>ירושלים, שירים עבריים, חומוס ופלאפל, ההמוניות, הפתיחות.</u>

מפח בטלוויזיה ולמצח פיסטוקים ולא יצאו לרחובות במחאה.

א המאכל החביב עליךו באגט חם עם גבינות טובות.

פי הייתי הצה לעבוד תקופה מסויימת בחדר לידה.

שינה מצב את לא מוכנה לחיותו <u>במצב של חלות נמורה בחסדי החברה.</u>

ובשוט בסף.

פפטים ברקע.

לחק - ששיבש, למשל.

שער האיכטתיות ואיבוד הערכים.

שנותות. אחד כמו יוסי שלי.

פאי בדי להכין עצמי לרגע הפרישה.

תמוסקו, ציפיתי, לשווא, לטלפון מחנשיא.

יכולתי להיות פונקציונרית, לשכת בהסתדרות,

מצד אתר מערכת הבריאות מתמוטטת, מצד שני, חלק מהחכ"ים מצאו זמן להעלות לדיון המשך חטיפול חינם שלהם. איזה עיתויוו פעם היו מנהיגי אומה בעלי ערך סגולי, היום אין מנהיג אחר שאפשר ללכת אחריו בעיניים עצומות. היום חשוב להם להיות בשביעיה, בעשיריה, עם משקל סגולי אפסי ואיי קיו בשתן. מה שווה איראולוגיה כשאין האלף־בית האנושי. מעטים, אורה נמיר ויאיר צכן, למשל, כאו לאוהל בלילה, בלי צלם, בלי טלוויזיה.

גם פיצויים לא יחוירו אותו".

הצרה היא שהנבחרים מגיעים לכתייחולים לגזור סרטים, לפתוח מחלקות. להם יש קיצור תורים. הם לא יורעים מה זה להמתין 10 שעות כחדר מיון, ותלדיתבוא, וחכת עד שתתפנה מיטה, לשכב בפרוודור עם זונרה, ואיפה חדר ממווג או שמץ פרטיות. סיכואו ללילה בבית הולים, לראות מה זה שתי אחיות רצות בין 40 חולים, חלקם מתוברים למכשירי החייאה, לאינפוזיות. שישמעו תולה קודא - אחות, אחות כמו ילך שקורא לאמו. ואין מי שיענה כן היא עסוקה בהקייאה. זו הרגשה ל8 נעימה לגמור משמות ולמצוא

שלירתו אכל בשלב מסויים אי אפשר הית להשתמש ולהשתמש כטלפון, לערות שכולם ידעו לאיוו מטרה מורי התערכות מכחוץ, כוטלה המוראה, אכל זה מס השיטה האסקימוסית

> ראיווה: נורית ברצקי צולום: בנל גלור

אני מבשלח יותר. בדרך כלל בשבת אני מנשה וכשאני מחליטה לנקוח, אפשר לחשוב שאני חולת נקיון, מקרצפת עד תמוף. בכלל, אני פיפוס שהולך עם דברים ער הסוף. כשאני שוה בר, אני מסוגלת לחפור כל הלילה, ועד שלא ניחצתי את הבגד אני לא מניחות

מפחרת גם כשאני לבר, אין לי מעצורים לומר מה שאני הושבת גם כשלא כראי לי. לא אסלה לעצמי אם היה לי משהו להגיר ולא אמרתי, מתוך חישובי בראיות. לא יושכת ומחכה לשריפות, רוצה לחיות

אבל הייתי משתגעת מזה. אני צריכה להיות במחלסה. עם החולים. כשכיל ייצוג אמין צריך להרגיש את האחיות ברופק, לראות מה קורה בשטח. בארץ, כשרואים שמישהו נאבק למען משהו, חמיר חושכים שהוא צריך לענוב ולעלות יותר למעלה לצערי, רוב האנשים שעולים למעלה שוכחים להסתכל למטה. שוכחים מאיפה הם יצאו ולאיזו מטרה.

"יש מי שרוצה לטייח. אני החלטתי לא לשתוק. כשמפעל נכשל, אפשר להזרים כספים. כשבן אדם הולד –

יש מי שרוצה לטייה אני החלטת לא לשתום כשמפעל נכשל, אפשר להורים כספים. כשבן אדם וולך - גם פיבויים לא יחוירו אותו אעריך מאור את זה ממקבלי ההחלטות שיקום ויאמר בגלוי - לכאורה יש לנו דפואה כמן כאירופה אכל הטיפול כמו כזנויבר. תגידו את האמת, שהעם ידע. מספים לסיית ולכבות

היינו כל כך יחד באוחל, ארבע נשים בתנאי שרה, מול משרד ראש הממשלה שמרנו אחת על השניה, תמכנו ברגעי משבר: היח שלפון במכונית בו בגלל בעיות טכניות כערב הודיעו בביפר לאחת השובתות שעליה להתקשר וחוף הביתה, היא ניגשה וביקשה לטלפן מבניין ראש הממשלה, ואו התברר שניתנה הוראה לא להרשות לנו להיכנס לבניין אנתנו שוכתות ושאיננו אלימות או מתפרעות: למתרת, או המצל במדינת כה אין ערך לככוד האדם. איכרנו את הערכים האנושיים תראי מה קורה עם הוקנום: גמרת לתרום - אתה לא שווה יותר או אולי עדיםה

אני נגר אלה שמרומים יריים ווורדים מהארץ במקום לקום ולהתמודד עם חבעיות, צויוך לדתקומם, אסור לתפום ראש קטן. כשמכונית מכוסחת נפגעת -תביטות משלכה אתה משלם כיטוח המאי; דחו לך את הביונות שלוש פעמיבן למה אתה לא מגיש בנדיה למה אינר בועם חמסה למה לא פמח תנועת מחאה המוניתי

29 BIDEDIO

עכשיו גם אתם וולים לשים עליו יד!

עשיו בתשלומים ובאשראיו

.03-389335 ,389392 בטל 189392

לאלמה וכם, שמחידו החל מ־2,064 שידו (כולל מעימ), תוכל לרכוש עכשיו שינו הודשים נחים במיוחד, באמצעורו בנק הפועלים. התאום החדי ברי

אוליבטי PC1 – כמה ידיים יש במשפחה שלך?

אוליבטי מביאה לך את המחשב שכל חמשפחה חיכחה לו - אוליבטי PC1, מחשב משפחתי קטן וקומפקטי שחושב ומתנהג כמו גדול. מעכשיו, כל אחד מבני המשפחה יכול ליחנות מחמחשב ולנצל אותו לצרכיו ללא מעלש מקום - אוליבטי PC1 קל ונייד, ניתן להעבירו ממקום למקום ואמילו לחברו

בוא ותראה איך מחשב קטן יכול להביא אושר למשפחת שלמה:

עיבוד תמלילים, כתבנות, עריכה, תרגום, ניהול משק בית (מתכונים, חוצאות שוטפות), רישום

תאריכים (שמחות, חוגים, בדיקות) ועוד ועוד.

אוליבטי PC1 - ליד של אבא בעסק ובבית: ניהול העסק במשרד ובבית, ניחול חשבונות (מכונית, ביטוח, בנקים, תוכניות חסכון)

אוליבטי PC1 - ליד של גיא באוניברסיטה ובבית:

30

מערכת לימודים, תאריכי בחינות, מעקב אחר הרצאות, ביבליוגרפית, רישום התחייבויות (שכר לימוד, מכשירי כתיבה, החזרת ספרים), מעקב הוצאות, רישום אירועים חברתיים ועוד ועוד.

אוליבטי PC1 - ליד של נורית בביה"ס ובבית:

. חכנת שיעודים בעזרת תוכנות לומדה המתאימות לביתים, משחקים לבד ועם חברים, עריכת חשבונות (דמי כיס, מתנות, חסכונות), חונים, שעורים פרטיים ועוד ועוד:

אוליבטנ PC1 ...גם ליד של גייפסי: מועד חיסונים והיפורים אול בווסרונה טיפולום שעורו אילוף ועוד נעוד

אוליבטי, PC1 - יודע היום מה משפחה הכי טובה באירופה

שמחשבים אחרים יידעו רק מחר! אוליבטי PC1 המחשב שתוכנן לגדול ולהתפתח יחד עם בני המשפחה ולעעה על צרכיחם גם בעתיר.

> אוליבטי PC1 – מציע לכם כבר היום מה שתמצאו במחשבים אחרים רק מחר:

> > 2 טונים לדיסקמים "31% קשוחים ועמידים יותר,

קיבולת זיכרון כפולה (X 720) -מוכן לקבל את תדור חבא של המחשבים.

MS-DOS חואם כמו כן תמצאו במערכת: א טורבן SHM 8

אינרון זיכרון אפשרות תוספת ל־512K ★ * כונן בעל קיבולת זיכרון כפולת * יציאות סטנדרטיות למודם ולמדפסת JOY STICKS *

א מכשיר מוסיקלי. ★ אפשרות למסך מונרכרום/צבע

* תואם תוכנות עיסקיות (לוטוס BASE ס ועוד) * יכולת רוולוציה גבוחה

* אפשרות חיבור לטלמזיה (לא מחייב סניית מסך)

ויש גם מחנוח! אוליבטי PCI מסופק עם מערכת הפעלות מקנית ומאנשרת ב-MS-005. אורונולו, א כוסוג למחשב. GW-BASIC אורונולו, א כוסוג למחשב.

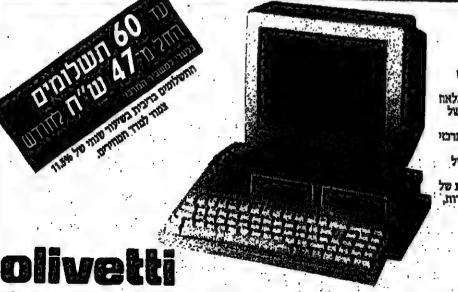
olivetti המעביר המרכזי 🥱

שיווק - בכל טנים: חמשביר חמרכזי ובחנויות חמחשבים חמובחרות. שרות ואחריות - אוליבטי ישראל סניםי המשביר המרכזי:

תמחלקה למיכון משרדי ומחשבים, תמשרד הראשיו תל אביב, דח' ינאל אלון 76, חמד קרו, מיקוד 10016. כל. 389392, 03-389477. מיקוד 10016. כל. 189392. 03-389477. מיקוד 1001662161. 03-389477. 04-662161. 04-662161.

. . קרית שמונה: 176~~-942~~67 אושי אוליבטי לשרותך ביעוץ, חדרכה ושרות בסניםי המשביר חמרגיי.

A CONTRACTOR OF THE PROPERTY O

עוד פעם. ספרי עור אחת. טוב, מתרצה דמארי, אבל זה

סיפור אמיתי. בניו־יורק, היא מסבירה, קינים כרטיסים להצגות

חורשים מראש, ובהצגות הטוכות אין מקום פנוי. ערב אחד

הגיע הקהל לאחת ההצגות של להיט מצליח כזה והנה, כמקום

מצויין, כשורה קרמית, יושב איש אתר ולידו כסא פנוי. סליחה,

שואלים אותו, איך זה שיש לידך מקום פנויז תראו, מסביר

האיש, קניתי את הכרטיסים לי ולאשתי לפני כמה חורשים

ובינתיים היא נפטרה. או, עונים לו, אז למה לא נתת את

הכרטים הסבוי לחכר? רציתי, הוא עונה, אכל כולם הלכו

עור פעם הפרחים. כאילו שעכשיו ממש ארני באה איתם.

ארזי מחייכת מסודר. הצלם מתחנן למכט של שמחה ספונטנית.

רמארי לוקחת את העניינים כיריים. מושיטה ידיים לפרחים,

מסתכלת, מחליפה חיון בהעוויה. פוי, איזה סרוזון, היא זורקת

לארוי. ארזי נשכרת. התמונה הזו לא נחשבת, היא אומרת

לצלם, אני יוצאת נורא כשאני צוחקת. מה את מוראגת,

מרגיעה רמארי, את הרי יוצאת נהרר בתמונות. כשאני כוחרת

מסררת ז'קט, שיער, היוך. דמאדי, בפרצוף פוסר: מה כאת?

אמרו לי שריטה צריכה להגיע. ארזי מתפוצצת מצחום, לא

או ריטה לא פה מי אמר שריטה לא פהן שואלת ארוי .

ומסיטה את הז'קט המפואר מהכתף. כז. מי אמר שהיא לא פהז

מחזקת רמארי ושומטת גם היא כתף של חולצה. שלא תעו

ירדנה יושבת, שושנה עומרת. ירדנה מנחקת בעדינות

עינכיעינב, שושנה מנרנרת את כל האשכול מעל ראשה, לא

ככה, היא מסבירה לירדנה, תתפסי עם הפה מהאשכול. ארוי:

לדמארי מהסדר והיא מתיישכת על ארזי. ארזי: היא התיישכה

עלי, ראיתסו אפשר שלאו דמארי מתמוגגת: עכשיו אני יותר

דיכרו על התקליט ועל אופטימיות מול פסימיות וירדנה

חורידה את הז'קט וריטה לא כאה. ובסוף, כשירדנו למטה

וחיכינו כיחר למונית, צילצל התיק של ירדנה. סליחה רגע,

ו, חיא התנצלה ושלפה ממעמקי התיק שעל הכתף טלפון, לחצה

על כפתור ופצחה בשיחה. ככה זה חזיים, לא מה שהיה פעם,

ענכים, אולי אני אתן לה קצת ענכים, מציעה רמארי.

ענבים בחוץ, השתוללות מנומסת בפנים. פתאום נמאס

וככה זה נמשך, שתי מצלמות ושלושה פילמים, ואוצר כך

נשארת חייכת: לא, אכל אמרו לי שיפה מעבר לדלת.

עור סיבוב. תשמחו, תצחקו. דמארי מול ארזי. ארזי,

את השיקופיות, אומרת ארוי.

לצלם ככה, מזרעקת ארוי.

מה איתר, זה יראה כמו סרט כתולו

הבית ביתה של שושות, ואת

שושנה דמארי נירדנה ארני ידידות. ירדנה

המיפגש בין חשתיים כעמודים אלה, ואיפשר חזת והאם אמן לאמן – אדם.

ושימה חלקית: שושוח דמארי, יודגה

הכיסו מה יהיה עם משבון המכולת? אוהבת ומכבדת את שושנת מאז נפגשו לראשונה. עכשיו היא גם שרה שיר לכבודה – "עגילי דמאר" של דודו ברק ויאיד קלינגר. מקרה ראשון כו זמרת היושבת חזק חזק בצמרת מצדיעה כשיר לגברת הראשונה של

ארוי: "החברה שלנו הישגית מאוד. זותי ארציים. עצוב מאוד לראות אמן מזדקן שירד

אלה: במה ושתנה האלכום תכפול "כל מגדולתו ופתאום הוא רעב ללתם. אני מרא מתולם במה" משאר התקליטים פוחדה מלהגיע למצב כזה". תשובה: האמנים הלוקחים חלק באלבום הזה חושבת מה יקרה אם מחד הגלגל יההבף: עושים לביתם. כל תחכנסות מהמכירות ילכו "חמיד צריך להסתבל על עתיד זוהר. כשקורה לקומת א.מ.י (אגודת אמני ישראל) שהציבה משהו, כולם מתלכדים ועוזרים אחד לשני. ש לעצמה מטרה לראוג לחברים בשנים כתם ממש משפתה אחת גדולה. תס וחלילה אם חבמה כבר לא תחיה כל עולמם, והציבור כבר יקרה לי משהו, יש לי הרבה מעריצים שיבואו לא כליכך יוצה לשלם במיטב כספו כדי לשמוע ויעזרו. אני מאמינה שהמדינה כולה תקוב

למערות האלה. אמן שיודע מתי ואוך לרדת מתבמה – ימשיכו להעריך אותו כל ימיו".

לי כסף וקיום מכובד".

ירדנה: "אבל יש אנשים שאין מי שידאנ

אתה מסתבל על דמארי, שומע את דבריה ואינך יכול שלא להתפעל מפנה ופהחיים לדבריה וחושב לעצמך שתיא לא הודקק בעתיד לעזרה מחבריה. ירדנה חושבת כבר חיום על המתר הרחוק ודואגת לימים בהם אח מקומה בצמרת יחפסו בני הדור הבא.

יעקב הנהו

עם קצת עזרה מידידי

תחדשים המציפים את החנויות לקראת החגים: ולראות אותם.

ארזי, אריק אינשטיין, שלום חנוך, יתודית מרציות מישתו. אבל אם אתיה בבעיה אמיתיה. רביץ, נורית גלרון, יהודה פוליקר, יוסי בנאי. שלמת ארצי, אדם, תחביבים, מתי כספי וריקי גל, עפרה חזת, גידי גוב, כיטה ודמי קלייושטיין. כל אחד מחם תום לאלבום שיר בערב שכל הכנסותיו הוקדשו לה. יש כאלה אחד, וביחד חתובש אוסף שספק אם למען מטרה אתרת היה נוצר. נותגים לפנות לאמנים ולבקש את עזרתם כמעט כל אימת שמישהו מלע לצרת. ריבוי הפניות כשנים האחרונות שינה אצלם במידת מה את תתתייחסות. הם נעשו בררנים יותר. כל אתד קבע לעצמו מתי הוא נענה לקריאת, מתי הוא דוחה אותה. תיענות לכולן יכולה אמנם למלא לחם את הלוח מפה ועד להודעה חדשה, אבל מה עם

הומר תישראלי. זת גם הרעיון שעמד מאחורי

דמארי: "בדרך כלל יש תערכה בין ואמנים לבין עצמם. יש ום קנאה, וקיימים את בעלי שהיון לצידי כל תשנים ולאורן להתמודד עם זה. רק אנשים קטנים שאינם בטוחים בעצמת מגסים לרחוף ולעשות

חכונה של כל יצור אנושי מרגע היוולדו. ולעומת המוליטיקאים – האמנים פשוט שהאירו לה פנים. מסתבל על ארזי, מקשיב קדושים. רוב האמנים, לדעתי, אינם מודעים לשאלת עתידם הכלכלי. הרבה אמנים מניעים לעת זקנה למצב כלכלי קשה. זו בעיה לא פשוטת. אמנים מטבעם הם אנשים זרוקים יותר, עוסקים פחות בענייני כספים, פחות

לשמוע קצת מת הן חושבות על כל חסיפור

דמארי אופטימית. תיה את הרגע. אינה נוגעוור". ירדנת: "ייתכן שפה אני מעצבנת ושם אני

ה הייז של "אשקלונה". פארק המים תוול נמרינה. 40 דונמים של כיף ושנ, 40 דקות מתל־אביב. ענק המים הוה שתר אליו מעריצים רכים. המכנה

תיוב הזה פתחיל בנסיעה הקצרה למקום.

משום בצרק לבחל ומנחן ביותר. שפע אטרקציי

בשם לעומפלקס ענק, לחוף יכנה של אשקלון: פא־

פושה מים מכל הסוגים, 3 כריכות שחיה שונות,

חצו שינון, מורקות, מלתחות, ים שמשיות וכסי

פו ויחודית גם היא ל"אשקלונה": אמפיתאטרון

מפל כ-3,000 מקומות ישיבה, וכבר פועל במלוא

קוב לם מישב האמנים: צישי שביט, גלי עטרי ראמי

מיושים מהשורה הראשונה. אין ספק הקיין הזה

יו לשפקלונה", שתוך זמן קצר הפך IN, בקרב מעלאים המכנה המשותף לכולם: חרצון לבייף

את דים אימצו לעצמם ולילדיהם רווקא את

קיומים הוה, כמקום בילוי פועדף. הלחץ מכיוון

ישים שמעלה אותם לעיתים תכופות על הדרך

לעונה, נובע נעיקר מסידור מיוחד של מנחלי

פינו שנועד לחמוך דאנה ודיצות אינסופיות אחדי

ים העיד, הקטנים יכולים להסתדר גם כלי החד

ינילם מסארשר, עוברים ל"ראש נקי" ומשווניר

מום לנות לתתפנק על כמא נות, לרוקן את

הא ולפלא מצכרים, לשתות בבריכה, לגלוש במר

ביו שוירת, אדוכות ומרגשות ביותר. אפשר גם

לעו איובי, ויקוד עם ודיסקו, ואפשר גם לה

סוף נמשחקי כתבו ומשחקי בריכה שמארגים צור

מודר במקם מה עם הילדים? אלה עריין בפר

שובף שלתם, עם השבתה צמורה, נתנים מבריכת

חים לם ושם מולשות, צעצועי בריכה פלסטיים,

אלשת ומצוות ליצנים ובודנים שמסתובבים ברוד ב

ישוק ומשעשעים אותם. הקשנים האלה בעולם

לה אולו לא מרנישים כהיעדריותם של הזורים.

יותים והקטנים יכולים להיפגש במידולגונה –

שוים לרבעים שלובה תופש אמיתי.

ס ששומר ומבטיח אותם. ואז, אבא ואמא

מקיה גם ממקימות מדוחקים.

את על תגר/תדמים

לדעתי, יעזרו לי. כשדודו דותן טילמו אלי לפי מספר שבועות ואמר – ניטה לוקה, לא שאלתי שום שאלות ומיד אמרתי כן. באתי והופעהי שחושבים כאילו עבודת האמן זה לא מקצוע. זו אינה פרנטה. פונים אלי ואומרים: תבואי ותשירי משהו. נראה, למשל, בעל בית מרקחה שיתן תרופות בחיום לחולה אנוש שאינו יכול לקנות אותן. למה האמנים נמצאים תמיד בעמדת התוצלות כאשר תם דומים פנייח כלשחיז לכולם נראח טבעי למוות אלינו. רוב האנשים כנראה חושבים שהאמנים חייבים לתרום לכל העולם. אני רוצה לראות מישהו

מתמינזר הציבורי חורם". שושנה: "אני רוצח לומר שלכבוד לי להיות כלולה בתקליט האמור לעזור ולתום

ירדנה: "נם אני שמחה להעתתף באלבום אמן – אפילו בגיל צעיר – יכול לחגיע לעיא ויום לאחר מכן כבר לא לעניין איש. אתה יכול להיות בגיל 28 בפיסגה ובגיל 30 איש כבר לא

יסתכל עליך". שושנת: "צריך לתיות אופטימי כלפי התיים. צריך לראות אותם בצורה יפה. איבדתי סכסוכים. בעולם חזה אי אמשר כלי. אבל אמן הקריירה שלי, אבל מיד העמדתי את עצמי כמי שבטוח בעצמו ויודע את דוכו, ידע ום שהוא היה רוצה שאחים. תוא דאג לכך שיחיה

להם לבך".

the second sealing of the second

מושועל הכביש המהיר תל אביב-אשקלון, זה לור אטרקציות וגימיקים חסוחפים למקום אוהדים דבים ("אשקלונה") יונקד 40 דקות של נוף יפהפה, שכבר נותן תחוד בשל התש. ואו, מניעים. במשפחת פארקי המים

המקום הענק הוה, נראה כמו "ארץ" אחת גרולה של מפלי מים והמון אטרקציות וגימיקים נוספים, לכיף בתשקם בלעדיים מחופים למקום אוהדים רבים, הכי רטוב במרינה. זה אומה בריכת שחיה אולימפית עם מסלולי שחיה מסומנים, 2 מסלולי גלישה, במ גלשות מפותלות מהטובות בעולם, כאורך של 160 לפס מרחיב. 48 רונם של כרי רשא ענקיים, מטר ובגובה של 17 מטר, המצניחים את הגולשים היישר לתוך המים, כמובן. תענוג אמיתי. מי שמחם שים קצח מתח והרפתקאות ובעלי לב חזק, יוכלו משה מסעדה מעולה, מזנון, מוסיקת רקע ובועת לגלוש על מגלשות ה"אוורסט". אלה בעלות שיפוע מאינג מיוושה ויתידה כבוינה בארץ. "חורשה" נוס מפחיד ביותר, הכי מפחיד בארץ, תמאפשרות לגולש

לפתח מהירות של 80 קמישו מהידוה מכונית. ווה עוד לא תכל. גם בועת פנסלינג בלערית ל"אשקלונה". בועה ענקית ורטובה לחוכבי ספורט

אולימפיאדת קיץ באשקלונה הקיץ של "אשקלונה" מכשר גם אולימפיאדה. כל מי שרווא בעל רוח צעירה וספורטיבית יוכל לה

צטרף לחמוני ה"ספורטאים" שכבר משתתפים במנוון התחרויות הסוחפות שוערכות מדי יום בין התקרויות שבפארק: תחרויות שחיה בסגנו נות שונים, תחרויות הקפיצה המצחיקה למים. תחרות כדורת צרפתית, תחרוזות ריצה במים, בינוו פים במים, ועוד מנוון רווף של תורויות

לכל הנילאים. אוהבי תעלומות יכולים להצערף גם למחפשי אוהבי תעלומות יכולים להצערף גם למחפשי "המטמון האולימסי", המוטמן מדי יום באחד ממוקני השעשועים של "אשקלונח". ומזים מר מכחקני השעשורים ברדיו הפנימי של הפארק, מסירי חים המשודרים ברדיו הפנימי של הפארק. מסירי עים למחפשים להגיע אל מקום הימצאו של עים למתנשים לוחיל. המטמון וכמובן, אל תפרס, לכל משתתף ומתמודד מועוקת תעודת השתת פות והמצחים, כמן ככל אולימפיאדה רצינית, יוצאים עטורי מדליות, נביעים ופרסים מתנת

חבהלת "אשקלונה". בפארק נערכים גם שעשועונים, תצוגות אופנת בנדי ים"קיץ, הרקדות ותובה הפתעות. ההשתתפות והצפירה בפעילות, חינם לאורחי ההשתתפות והצפירה בכני המים, העק הזה. הפארק. עוד חווולת חובה בכיף חמים העוק הזה.

בועת חסנפלינג חיחידה מסוגה בארץ ("אשקלונה")

וטיפוס הרים. היחידה מסוגה בארץ. חוויה מיוחדת במינה. ערן צורה, בליין קבוע ב"אשקלונה", אומר: "זו חוויה אמיתית. ראש טוב. אני והחכרים שלי מגי עים לפה לעיתים סרוכות. ככר היינו בהרכה פאר-קי־מים. מתקנים כאלה, לא ראינו בשום מקום. כיף אמיתי". מוסיף בהומור, עדי, אחר מהחבורה: "אני

הגיע הרגע למלא מצכרים. במלים אחרות: לאכול. אורי שריפת מאגרי אנרגיה התיאכון מתעודר. יש שם ב"אשקלונה" מסערה ענקית עם 4 מרפסות המשקיפות לנוף ייתודי ומרחיב ביופיו ומזנון לארו־ חות שלות. התפריט עשיר, טעים ומגוון. מסתדר עם כל תיק וכיס.

בסארק המסוגל לקלוט כ-3,500 איש בלי להצטופף, מגרשי חנייה ענקיים ללא תשלום, דלפקי קכלה ותחנות מודיעין בכל השטח, שירותי עזרה ראשונה ותחנת רדין מקומית למוסיקה ולהודעות. 40 דונם של כיף רטוב לכל המשפחה. גם לוועדי עוברים. חייבים להיות שם ולהיסחף. "אשקלונה", תוף דלי לה, אשקלון. המשרה בתליאביב: רחוב בוגרשוב 5, داد. 231940-03

H136310 32

גבוהה ממךו

对心理的的 3.2

בל אגדוות 79797 3779779

"ונר כדורסל" בן מ7. בחגיגות הארבעים לספורט הישראלי שכחו אוחו המארגנים. אבל השחקנים לא שוכחים אוחו לרגע. האבא הרוחני, המנוע הדוחף, וגלה הכישרונות כחול־לבן, האיש שיותר מכל עיצב אח הכדורטל הישראלי בכלל ואח מכבי חל אביב בפרש. כשהוא היה בשיאו נחנו בונוס נעליים, לא דולרים. אבל לא איכפח לו. העיקר שיחנו לו לנשום כדורסל ולאגן נוער.

מאח אבי תורגנשטרן צילמה: אירית זילברמן

נדמה לד שגם אם יאמרו לו שהוא צריך לשלם

'טוב, תמסור ד"ש לאמא ו...אבא".

ישפר אותו דבר".

(המשך בעמוד הבא)

ש הרבה רגעים מצחיקים עם ועל יהושוע להמולה שמסכיב. התיקשורת, שרצה עם רווין, שמסופרים ברוח טובה. האיש שכל העכשוויות מתרכות מטבע הדברים במאמנים חייו נשם ספורט וכרורסל. למשל הסיפור צעירים, מוכשרים יותר או פחות, בעלי מרץ המפורסם שהוא הגיע לאימון מכבי ואמכיציה והצהרות מפוצצות או חוזים במגרש "אורלי" עם בנו דובי, שהיה או כן מדהימים של עשרות אלפי דולרים. לדעת חמש. אחרי האימון הוא החל לחפש את הכן, רוזין, למאמנים של הרור הגוכחי, חשוכה לא יורע את נפשו מרוב בהלה. בסוף דתברר הטובה האישית ואחר כך טובת הקבוצה. אצל לו שהילד היח כלוא ברכב כמשך כשלוש רוזין יש רק טובת הקבוצה. טיפוס ששייך לדור שעות. או הסיפור שיום אחד חזרו במכוניתו, אוצר. או אפשר לומר עליו שהוא נאיבי, הי עם מיקי ברקוביץ ועוד כמה שתקנים מאימון עקרונות שמזמן כבר נעלמו מן הפוקוס, אבל ככה הוא חי. עכשיו, בגיל 70, יכולים לשנות בווינגייט. רוזין, שנסע כמכונית אסקורט כבר כמה שנים, הכנים להילוך אחורי ונורה לבנה רתין מעולם לא דווה קבוצה בגלל הסרר נדלקה. הוא נכנס לכהלה. "משהו לא בסדר. איזו מנורה נדלקת פה', אמר ליושבי המכונית. כספי. להיפך. מאמנים ושחקנים אומרים עליו אחרי כמה שניות הם הסבירו לו שככה זה שגם כחינם ווא יקת קבוצה כי הכדורטל זה סם כשתרכב נמצא בהילוך אחזרי. והרכב היה החיים שלו, הומצן שאותו הוא נושם. ולפעמים

> ברשותו ככר ארכע שנים... אכל יש גם סיפור מאור עצוב, שהתרחש לא מזמן, כשהספורט הישראלי תגג 40 שוה של פעילות והעניק למצטייניו פרסים. רוזין, משום מה, לא היה כלול כין השמות. האיש שכנה את הכרורסל הישראלי, האיש שהניה את הלבנים הראשונות בבניין הכדורסל המקומי בכלל, ושל מכבי תל־אכיכ בפרט, האיש שוכה לכינוי "מר כרורסל" נשכח אי שם בתהום הנשיה. ורוזין, לא יאמר לך שהוא פגרע, אכל הכאב פשוט מונת בכל מילה. זה לא עניין ששכחו עוד ספורטאי, או התעלמו ממנו. זה כאילו שהקולנוע יתעלם מהיצ'קוק או צ'רלי צ'פלין. וזו כריוק ההשוואה המתכקשת.

"יש לי הרגשה שכל הטקסים האלו געשים על ידי עסקני הספורט לשם תעסוקה לעצמם, כדי שיראו אותם ויצלמו אותם איך הם מחלקים את הפרס. היו שם כמה ספורטאים מכוברים ביותר כמו שחמורוכ וחודרוב ועוד כמה, אבל עלו על הכמה הרבה ספורטאים שפשוט לא מגיע להם. או מה אם הם כמקרה היו באולימפירה. הם נכשלו שם, או מגיע להם פרס? העסקנים האלו ששכחו לא רק אותי אלא אדם כמו טלקי שתרם כל כך הרבה לשחיה, הם לא יקדמו את הספורט. אני לא צריך פרסים, וה בחמר לקכל אכל זה לא העביין".

הכרורסל חישראלי, מקופלת: בין קורות החיים שלו. רוזין היום ככר עם רגל אחת מחרץ

יהשוע רוזין כן 70. ההיסטוריה של

หเอย์ขได 34

(המשר מהעמוד הקודם)

כרי לאמז. הוא לא ירחה את ההצעה על הסף... חי עם אשתו יפה כדירה צנועה כרחוב אבו־גבירול בתל אביב. לבוש כפשטות. שיא הפשטות. אדם נעים הליכות, רגוע. שליו. עינים הכמות. ותיקית. בבית תלויות כמה תמונות בודרות מהקריירה לצד תמונות של הנכרים והכנים. גכיע ופרס אישי מוצנפים במרפסת. רוזין לא אוהב לספר על עצמו. שהרשומות ידברו בשבילו. לא מתנשא, אכל מורע לתרומת

לא מרים את הסול וזה קצת מוזר בהתחשב בכך שבמגרש הוא רוח סערה. נועק מן הספסל, רותח, צועק, גוער, מלטף. בחוץ, הוא שונה לחלוטין. מן פיצול שכוה. "תפקיד המאמן הוא קשה ומתיש מכחינה נפשית. יוצר כך מתח עצום וככל שאתה מצליח יותר, ככה המתח והעצבים עולים. אני שמח שלא ניזוקתי במשך השנים מבחינה פיסית אכל עד היום הקרונים אלי כמו אשתי ושני בני. אומרים לי 'מה אתה קופץ במגרש? מה אתה משתולל כל כך הרבה? חששו שהלב שלי לא יעמוד במעמסה. במגרש אני הר געש, מחוץ למגרש אני שליו, לא מתפרק, ולא מוציא מילה רעה על איש. מטבעי אני שקט אכל בכרורסל, המאמן הוא השחקו הראשון וגורם חשוב בהצלחת הקבוצה כמהלך המשחק. תמיד הערתי הערות ומי שלא הכיר אותי נפגע מכך בהתחלה, אתר כך הבינו שרציתי כטוכתם".

וזין, אמנם לא לקת עם מכבי תל־אביב את גכיע אירופה, וגם לא הביא את נכתרת ישראל לקצה ההצלחה שלה, אכל וכה כעשרות אליפויות וגביעים מקומיים, והעיקר, העמיד את הכדורסלנים הכי גדולים שלנו, תוצרת כחול לבן. רשימה חלקית: אברהם שניאור, תנחום כהן מינץ, מיקי ברקוביץ, חיים שטרקמן, חיים זלוטיקמן. כל מי שעבר תחת ידיו מרעיף עליו הרבה כבוד, הערכה ואהנה.

הוא נולד כשנת 1918 כאלכסנדריה. הוריו, שגורשו מארץ ישראל כזמן מלחמת העולם הראשונה, נפגשו והתחתנו כמצרים. כשהיה כן חצי שנה שכו לארץ ישראל. התגוררו ברחוב נחלת בנימין בתליאביב הקטנה, ליד גימנסיה הרצליה. רוזין למר כבית הספו "תחכמוני" ומגיל צעיר היה ספורטאי מצטיין. כתחילה שחקן כרוריד ושחקן טניס. אחר כך כא הכדורסל. כתיכון למד ככית הספר למסחר. המורה שלו לחנוך גופני, דוד אלמגור, שהיה מסקד "מככי הצעיר", הכיא אותו למגרש הבלטות של "אורלי".

במקביל להיותו שחקן, החל לאמן את קכוצת הנוער של מככי והוא כן 20. כסף, לא גכנס כמוכן לתמונה כשנים האלו. ומי חשב או, שעל תענוג כמו כדורסל עוד מגיע לך כונוס. כגיל 32 פרש מהמשחק ובמקביל, כבר היה מורה לחיגוך גופני בבית הספר

"עבחינה צסחרית ועסקית עכבי הצליחה בצורה בלתי רגילה, וכאן - ארובר על ההנהלה. אבל מכחינה תקצועית היא נכשלה".

'גאולה'. הוא אימן את סכוצות הנוער והכוגרים של מכבייבמשך 35 שנה, עד שנת 73. 35 שנה הוא נתן את כולו למוערון מכבי תל־אביב וסימל אותו יותר מכל ארם אחר. רוזין אומר שכסף כמעט ולא ראה מהסיפור, קצת כשנים האחרונות. "אפילו נעליים לא קיבלנו. אז היה ספורט בשביל ספורט. בסוף קיבלנו ולמענו. שעות על גבי שעות ביממה, וכל כך הרבה פלום ילרה), התרחקו מהכדורסל ולא המשיכו בירכו סצת כסף. כי האימונים התחילו להיות רציניים וכמסום פעמיים כשכוע התחילו להתאמן ארבעיחמש פעמים. אני זוכר שנסענו לפני מלחמת העצמאות לסיכוב משחקים באירופה, וכל אחר מימן את עצמו. השתדלנו רק שבתו"ל יתנו לנו לישון ללא תמורה".

אמו של רוזין רצתה שימשיך לעבוד בעסק שהותיר אביו, שהלך לעולמו כשיהושע היה בגיל העשרה. חנות לדברי מאכל. אבל הוא, למרות שידע שמדובר בהפסד כספי, לא יכול היה לוותר על

לא צובט לר חלב שיכולת להסתרר כלכלית דרבת יותר מובז "אני שמת שבחרתי בכרורמל והקמתי כאו ענה

सामहेगांव ३६

"בראש שלו רק כדורסל"

📢 מוס פרישמן (חפועל תליאביב): "הוא העביר - שמות. דמות מיוחדה בווף שלנו. כל הזמן פעיל. של אותי לתפקיד רכז. לא רציתי בהתחלת, אבל 🏻 שתקנים הוא לא זוכר. הבעית שלו, שהוא חיה בדור למולי חרב הוא הית עקשן. אני חייב לו כל דבר שלא זכה לפרסום גדול. אז קיבלנו נעליים והיום בעולם שחפבתי להיות שחקן כדורסל. הוא אדם אלפי דולרים. הוא יוובר בספרים אבל לא יודפים ופלא. יש לו לב והב, אדם שלוקה ללב. יסודי בצורה מדתימה, לא מוותר וכנראה בזכות התכונות האלו הוא מצליה. הגיל מוסיף לו נסיון. יהושע יודע טוב טוב מת אומרים עליו. לא מתייחס לוה וזו תתבונה

הגדולת שלו. מעניינ אותו רק לחצלית". שמואל מחרובסקי – שמלוק (מנחל מכבי תל־אביב): "כולו כדורסל. מאבני יסוד של תכדורסל תישראלי ומכבי תל-אביב. אז הכדורסל תיה בצורה אחרת לגמרי. כהנאח. אכל גם או תית דרבי ורצו לנצח. יחושע גם היום היה רוצה לנהל כדורסל בשיטות שלו. רחוק מתחומריות שישנה בכדורטל. ראה בעבודה שלו שליחות. ללא פרוח. יש לו אופי מיוחד. שומע ורואת מה שהוא רוצה ומה שלא – עובר

עפר אשד (נבחרת ישראל והפועל חולון): "תוא היה המאמן הכי טוכ שלי והתאמנתי אצלו הרבה. נשארנו חברים עד חיום. שיחקתי בליגה כסנטר עם תגב לסל והוא לימד אותי לשחק עם הפנים לקל.

"תמיד הית אימפולטיבי, אפילו כשיש עשדת אלפים איש. אתה שומע אותו. אני ווכר שבשאימו אותוו בחפועל חולון חית משחק נגד מכבי חיפה. המש דקות לפני חסוף, חמשתק תיה אבוד והוא צעק עלי שאני לא שומר. אני לא אותב שצועקים עלי, אז ירדתי מתמגוש וחתלבשתי. בסוף תבשחק, כמה שאחב אותי, דרש שיתנו לי עונש חמור למען יראו ויראו. בשוף אברתי לו שאני מוכן להתוצל לפניו ולפני כל הסבוצה. מוא נורא דאג מזה ורצה להיות בטווו. התוצלתי לפני הסבוצה. אבל הוספתי שאם זה יסדה

שוב אני שוב ארד מהמגרש. הוא התמוצע מצחות". רלה סלייו (מכבי תל-אביב (בחרת ישראל): "אימן אותי מ־31" עד 64". כל התקופה שלי כשתקן מכבי ובובחרת. איש שכל חייו רק כדורסל. זה סבן התיים שלו. יש לו חלק גדול בכדורטל תישראלי. טיפוס שמרוכז בכדורסל ושוכח דברים אחרים, למשל

שאני קיבלתי, אבל אני עשיתי זאת בררכי שלי וכבר לעתיד שלך. מאירך, אני מסתכל אחורה ורואה למשל את ארואסטי שפרש עכשיו ונזכר כמה הקדשתי לו שטרקמן, תני כהן מינץ שהכאתי אותו מהטנים או

הסכתי אותם לכוכבים. היום זה מסתרי. חכל".

והחל לשוטט כמוערונים שונים. כשחצה את הקווים

ועבר להפועל תל־אביב נדלקה כמוערון האלופים נורה

ארומה שלדעתו מהכהבת שם ער היום. "מבחינה

מסוגרית ועססית מכבי הצליחה כצורה בלתי רגילה.

וכאן מרוכר על ההנהלה. אבל מכחינה מקצועית היא

נכשלה. כל שנה הנוער שלה לוסח אמנס אלימות אבל

מאז מוטי ומיקי לא גרלו. כוכבים שיכולים לתפוס את

מקומם. היום יש רק רכש וזה אומר דרשני. כשעברתי

לאמן את הפועל תל־אביב, לא ראו את זה בעין יפה

העסק הזה. לפני כ־30 שנה. אשתי טיפלה כילדים ואני

מוצאי שבת ועברתי גם ככית ספר למאמנים בווינגייט,

שם הייתי מנהל כית הספר. כמעט ולא כילינו. אני לא

"הייתי גם מורה לחינוך גופני. קמתי כשבע

רוזין, כבר אמרנו, חי ונושם כזכות הכדורסל

במכבי. ומאז הם גוטרים לי".

מהאימונים או מהנסיעות עם מכבי.

היום, אחרי שעזב את תפקיד ההוראה ונשאר וק

ומה עם חיים מעבר לכדורכל? עסוק כל הזמן באימון. סרט זה דבר משעמם נשבילי

תצטרך לקבל אותי בצורה כזו. גם הילדים גדלו בתוך אני קופץ לראות אותם", הוא אומר בטון לאקוני.

ונשאר לו עוד חלום אתר. "שיתנו לי להתעסק עם הייתי רואה אותם רק בערבים כשהייתי חוזר נוער", הוא מבקשימצהיר. "אומרים שאין כבר כוכבים כמו מיקי. שטויות. בכל קבוצה יש כוכבים, צריך וק לעבור ולגלות אותם ואו יהיו כוכבים טובים יותר א בנוקר והאימונים היו בערב והמשחקים בערבי שבת או פרות מברקוביץ. הצרה שלא מקדישים ומן. החלום של לחזור ולעבוד עם נוער". ולרוזין כזכור, יש את כל הזמן שבעולם כשביל הנוער. השאלה אם למישה טיפוס שאוהב לכלות. אם יצאנו, אז כדרך כלל בהתאחרות יש זמן להקשיב לפניות שלו, או שהם לארוחות עם מככי בגלל נצחון. אני מעריף לשכת ממחרים לארגן עוד סקס הענקת פרסים לתפארת שאמשר להתגאות בו נכון שהטריירת שלי לא הכניסה בבית אחרי אימון לחשוב איך לשפר דברים. רס בערב הספורס הישראלי.

עליו מקרוב כמו שהיה ראוי. כאב לי שלא תזכירו אותו בטקם של 40 שנים של הספורט הישראלי. תרנשתי צביטת כלב כשבילו". חיים שטרקמן (מכבי תל־אביב): "כפח דברים על תמגרש. תוא היה אומר לי, אתרו הכי טוב בקבוצה.

למרות זאת, ישבתי על הסבסל. שאלתי אותו למה אתה לא נותן לי לשחק, תוא ענה, תשב על הסבסל אבל עוד תשחק הרבה. וכך היה. קודם כל בונה קבוצה ושחקנים".

מיקי ברקוביץ (מכבי מליאביב ונבחרה ישראל): "חראשון שאימן אותי באונן מקצועי. הטוב מכולם. תוא תיתיד שמנסה להיכנס לנשמה של השחקן. כמאמו. תוא יעיר לד אפילו ארבע שעות, עד שתחמום. אין נבול לזמן שחוא מוכן לחקדיש. טימוס שלא שומר עינה לאף אחד, בראש שלו וק חבדורסל. אין יותר טוב ממנו. הוא צעיר ברוח ואתק לא מרנים פער של 40 שנה. הוא, לתבדיל מאחרים, פורה

לבדורסל ולא רק מאמן". דורון גימצ'י (רוזין אימן אותו כמכבי רמודיון): "מאמן שתיקנה לי ולעוד צעירים הרבה מאוד. לא שומר טינה ולא דוגל בעונשים. שחקנים מעריכים אותי, חוא יודע לחפיק מחנו את תמקקימום. ונוא אהב לעבוד ועושה אימונים ארוכים. יש לו לגעמים דיעות קיצוניות בכדורסל וזה כנראה סימפטום לפער

תגילים כינו לבין מאמנים אחרים ולשחקנים". של ברודי (מכבי תליאביב נבחרה ישראל): "יודע לותח מצבים בצורה מהמפת. משנה טקטיקה במחירות מדחימת. מעל לכל מאמן אחר היתח לו כריומה שסחבה איתו קבוצה שלמה. אסור היה להפסיד. שתקנים שיחקו בשבילו כי זה חיה פעוס לא נעים לחפפיד כשתוא מאמן אותך. לא טיפוס שחצני, מדבר איתך בגובה העיניים. ישד מאוד, לא אומר דברים מאחורי חגב. הית מיודד עם שחקוים ולמעמים וה פגע בו, כי ניצלו את זה"..

לי כסף, ואגי רואה היום את המאמנים הצעירים כמה הייתי מברר אם הכל כמדר אצל הילדים, ונותן לופ הם מרוויחים, אילו סכומים ענקיים לעומת הגרושים כמה שאני יכול כאב שצריך לחצך. דובי, הבן הבול לא אוכל לקבל סכומים כאלו. זה לא צובט לי בלב, רצו לתת לו שחרור או הוא פרש. אלדר, הבן הקמן, מ אבל לפעמים אני אומר לעצמי יהושע, לא ראגת שיחק אבל אחר כך למר באוניברסיטה היום הוא מהל ולחבר'ה הצעירים, שהיו חומרי גלם כירי. מיקי, היים בעולם של תכליתיות כמו כולם, ולא היה שעם לנסות לשנות דברים". ולוטיקמן שהיה או כחור אלמוני כן 17 מחיפה. ואני

מאמן כדורטל, רוזין קם מוקדם בבוקר, וממשיך לחווד לרוזין קצת כואב על הפרידה ממכבי. הדרך שבה מאוחר בערבים כגלל האימונים. הלילה נהפך ליום הוא נאלץ ללכת. אחרי שנים רבות הוא פרש כנפיים ויום ללילה. אשתי התרגלה ובנתה לה חיים משלה".

"סרטים והצגות אני רואה אולי פעם כיובל. אני אם אין לי מה לעשות כחיים זה משעמם אותי. אני לא יכול להתבטל ככה. הכרורסל זה כל החיים שלי. אני מאמין שכל עוד ארם יש לו כוח במותניו הוא ציין לעשות משחו. כדורטל זה המומחיות שלי. זו אחת הסיכות שאני מאמן, העיקר לעשות משתו. לא משנה לי לינה ארצית או לאומית וגם הכסף פחות משחק

תפקיד". כואב לו שדובי (נשוי פלום שלושה) ואלוד נשוי שנים. והבית? מטבע הדברים הכית מקבל טיים־אאוט והעריפו לפנות לעסקים. הוא מבקר אותם לעיתים ורק לפרקים רוזין כא אליו במתפרצת. "אשתי יפה רוזיקות. הם מתגורדים בתולון וגם כך יש לו מעם התותנה איתי כשכבר הייתי שרוף בעסק והכינה שתיא שעות פנויות. הוא לא סבא משונע. "מתי שאני יכול

שיחק כרורסל בנוער וכבוגרים של מכבי ואחר כך לא קראום כאביכים. לדובי חשבתי להקדיש הרנה ככרורסל אבל וצא עוב לטובת ניהול מסערה. גם ום

מפחיע לקבל בכפד רמה שעל מש עבדצפת, מרחק של כמה עשרות קילומצרים מהים, מבחר של דגים עיינוטיים ופרי ים למינהו. שומר היא מסעדה רחבת יריים מיווש תחנת הדלק של "דלק", בחלקו תוחון של הכפר המוסלכי נוצרי דרוזי

תה תים, בשרים על האש וסלטים שתיים למיניהם אתה מקבל שם כל שת השבוע. אבל אם אתה נופל שם על ששב, אתה יכול לזכות בכמה וכמה

ש שרוצה למלא את רכבו בדלם, ב לחין את עיניו כעץ ארו אמיתי, שום לפני שנים מלכנון וניטע ונקלט שנפרכו התחבה – נשאר כחוץ. מי שובלתריד נינוב, לנעוץ מולג בכשר פעד מן האמכלה, או לפצח שריונו של

לפני הכניסה ניתן לראות קשלקס הבשון כמה ערוגות של צפו חומה ובהן צומח ירק לא מוכר מע. העובים קוראים לו פיג'אן והוא מטוגנת מצויינת, אבל כאותו יום אולה נשמש לקישום אוכל ותיבולו. בקש שמנד שיכניסו לך קצת מהירק הזה א של הידקות שלך, שיתורותו על גבי ולה ביתים השנשה לשולהנך.

מ כמו שכבר אמרנו, אם יש לך בל אה נופל שם על יום טוב. לנו זה אתריכן קיבלנו מבחר מגוון מאוד של לגנשטענו האחרון לגליל. וכך, גם דגים ופריים, שלפי דברי המלצר לש ולק, גם ראינו ארז אמיתי, גם שם למסערה להיווכח שיש שפע של ו שלשים וכצוצות על הדלפק אוגדה

ע פודה כיסה את שולחבנו מבוזר

וגים בגליל עם זיתים ועלי פיג'אן

וכה מסערות על חוף הים ובקרבתן מנישות למועדיהן דנים מן המקפיא. על כן, די

הברובית הזו עור בטרם הגענו.

הגיעה עת הממולאים: קישואים

צעירים וקטנים ממולאים כשר ואורז,

ועלי גפן – ממולאים כנ"ל – מגולגלים

רק־רק. טעם טוב של בישול ביתי.

ופארידה אחת. ההכנה פשוטה, ללא

תיתבום. נותנים לרג הטרי לומר את

שומן זגבו של כבש, מתובל באגוז

מוסקט וקינמק. שבעים וכבדים הושטנו

3 שקלים. בשרים - בין 14 ל-18 שקלים

וומנה. דנים - מ־16 עד 32 שקלים, חלוי

בסוג ובמשקל הרג.

מחירים לדוגמה: מנות ראשונות -

יד אל מגש ספלוני הקפה חשחור.

חשים כמו מחלובה, או ממולאים שעוד עשיר, אותם מכינות הנשים מש של בעל המקום ומשם הם מובאים שוש ומנשים, מכוסים היטב, אל

ציים מפויים – נכנס מניכוז.

ל פינאן שוה עתר אין נקטף מהערונה

מנים ונינובים - החל מתומום (טוב) משנה נפטרתיליה, דרך טבולה ועד ל לימונים ופרומות חצילים. על מות הניתים פיתרו לנו את עליו

הטריים, היפים והריתניים של הפיג'אן. דון ללדה לפואלה פרוסות החציל בתחמיץ היו מעולות. מישהו סיפר לנו שמגישים שם כרובית על הגג

פו העתיקה. אתה מטפס למרומי פסטר 4), אל המסערה של נס, המוגדרת על ידו "ישראלית ים־תיכונית".

יש מכחר רציני של דנים מבריכות הגירול ומן הים הגרול, יש סלטים וניגובים ופאסטלים וממולאים ובשרים כמים רותחים, היו שם כמת לוקוסים מהאש ומהתגור. יש אפילו ארוחה עיסקית ב־24 שקלים, כולל מע"מ. ומה שחשוב לא פחות מכל הנוכר – יש נוף דברו. אלה מבין המסובים לשולחננו של נגות יפו ובתי האכן שלה ויש פיסת שהעדיפו כשר על רבו, קיבלו סיחים ים כחול לכל אורך חלונות המסערה. ריולינג צונן של "כן־עמי", תעלה של שישליק כבש וכן קבאב עמוס רוח טובה נושכת כל העת דרך החלונות כתבליבים וניתוחות. יחד עם הכשרים הפתוחים. המסערה על גג "התוויה הוגשה לשולתן קערה עם מחלובה - הישראלית' פתוחה משעות הכוקר תבשיל אורו ובתוכו פיסות בשר כבש, המאוחרות ועד מאוחר בלילה, פרט

מה שאנחנו ממליצים: לכוא לשם לעת ערביים, בין שש לשבע, לתפוס

מססימה. התפריט גדול ומגוון מאוד. אבל מי שאינו חושק בארוחה מלאה, מי שמוותר על דג ומנת בשר, יכול להומין שם מבחר של מנות ראשונות ו"לעשות" בניין "החווייה הישראלית" (רועוכ לעצמו את הערכ בהוצאה כספית נמוכה יחסית. דאג רק שכמבחר המנות הללו לא ייעדר מקומם של ה'בוריק" – אותם כיסונים משולשים, עשויים עלה בצקי דקיק ופריך, המדיף ניחוח בצל: קציצות יש שם כל מיני דברים. קודם כל, מציעים הבה ישירות "מהסלעים של למי שוה חשוב לו – תעורת הכשר של פלאפל פחוסות וחמות שחריפותן הרבנות. אין חשש לטריפות. מלבר זה מתונה: סלט מררומה – תבשיל פלפלים ירוקים וארומים, עגכניות וכצל, המוגש

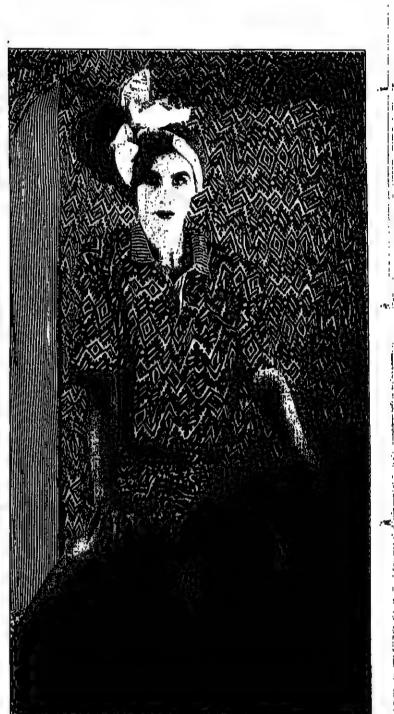
שולחן ליד אחד החלונות המערכיים,

להנות מהאוכל ומשקיעה יפואית

עם פיתות ושתייה תעלה לך ארוחה של מכחר מנות ראשונות פחות מ־30 שקל לזוג, כולל מע"מ. אם תוסיף לכך - והדבר מתבקש במיוחד נוכח השקיעה הרומנטית – בקבוק אמרלר

37 111720 0

מאת יהודית חנוך

אריגים בחשראה אפריקנית לקיע 87'. (למעלה, עיצוב יעקב רורסו "נלי", צילום: דנון). מראה עידוני בוןשראה שנות התמישים, חולצה מעטפת, מקטוון קצר ומכנסיים. (משמאל למעלה, עיצוב ירדנה זיו "הוניגמן". צילום: מנחם עוז). הדסטים וצבעים מעושנים (משמאל למטה, עיצוב אילנה כרמלי "ראש אינדיאני", צילנם: יקו הלפרין). בגדים כמו בניו־יורק ופארים אבל עם הים החיבון בדקע. (בעמוד משמאל, עיצום נועה ברלב "נייר", צילום: רוני ינקוביץ).

"שמאטעס" לגווים

תאום, האומנה הישראלית כמו התבנרה, כבר לא מיועדת רק לנערות ונערים שמחפשים מעקות אופנתיות. היא מציעה גם מראה עדוני מתוחבם, כמו ניריורקי או פאריסי, בל עם משום שאפשר להנדיר תל־אביב צפון. רואים א מדיני הזה בבנרים של שבוע האופנה שיתקיים השמש עד חמישי במלון הילטון בתל־אביב.

מיצונים שער עכשיו הלכו על כגרים שהכי קל לתה כמו חולצות טריקו ומכנסיים עם תוויות מחות, תפיפו מערכות מפשתן או כותנה, הרפסים מפקים הרבה בפיתוחם, ומשתדלים לעשות בנרים יוד צטתיים. קודם רוצים למכור אותו לחו"ל,

מדעי השבוע התלבטו הרכה היכן לעדוך אותו. מצלג ושבו על ירושלים, כמו בשנים האחרונות. מו כך החליטו שלא לקחת צ'אנסים עם קניינים מל פאולי לא ירצו לכוא לירושלים והתמקמו

"אַי קניין לא אמר שלא יבוא כגלל מה שקורה שלני, אומרת תמי יעד מנהלת מרכז האופנה שאון היצוא, מארגני השבוע, שיצאה כמה פעמים סופלוות לחו"ל כדי לשכנע קניינים. בכל זאת, רק דוו קרינים הדיעו על בואם וזה מעט, גם יחסית למד הקניינים שהלך והתכווץ במשך השנים. מי קינים הם ששה נשיאים של רשתות קניות יולה, פיקבלו בטקט הגיגי העודות הצטיינות על מפת של שנים לאופנה הישראלית.

באל הנמשך מנה חורשים בעסקי אופנה, הביא ק שנים יצרגים לשבוע, שישה מהם בפעם משנה "יפעת", מפעל של קיבוץ יפעת המייצר דת שנת עכשיו נמכרו תחת שמות יצרנים אחרים מפיע לכד. "נטו", מפעל צעיר שהקימו שני יסי שקר, "ג'קי בינג" ריגאטר", שמתמחים כבגרים תוד שגריני לייקרה, "ליפטי", שמציירים על לנה כיק, ו'ישרא־דאנס" שמייצרים כגדי בלט. מ מעוום שיצליתו להצטרף למועדון היצואנים שלכיות כחוץ יפצו אותם על ההפסרים כשוק

שני על ידידה של שלושים עד חמישים אחוו ליהוש של כמה מהיצרנים. ביהושל כמה מהיצרנים. בי הדרום, כאלי, הדרו, דרום אמריקה, הם רק ש שפומות שהאופנאים המריאו אליהם כדמיון. מי לאנס השראה לקיץ 89'. אריגים שנראים כמו

לתפס השראה לקיץ 89'. אריגים שנראים כמו משלעסים, פיחים ועלים טרופיים, ומוטיבים של גברי, בצבעים מתונים של אדום־חלודה, גברי בצבעים מתונים של אדום־חלודה, אלצפר וידוף חיזור. מבנדי גולשים לקתו את בעל הות סיפור נדול גם בקיץ הבא. ליות מקרות ההשראה הבינלאומיים, אנשים ליד מבחים לייבא ארינים מדרל, כי יש בארץ תל מנותים לייבא ארינים מדרל, כי יש בארץ תל לעות אופנה ישראלית מקודות, אבל שאם תולמלית איר להציע לקונה מחו"ל, מראה יותר מקום ארב. שאנו יכול לקנות במקום אתר.

אק האתר של הבגרים שמוצגים נשבוע האתר של הבגרים שמוצגים נשבוע שהים האפנה העירותית. כנדים כסיסיים עשויים על נחתנה וויסעוה כצבעים מתונים כבייג' ולכן, יות מאל ושמנה, עם הבזקי צבעים רכים של "אמון ותכלה, לא כל היצרנים עושים אותם, "אמון ותכלה, לא כל היצרנים עושים אותם, "א" כנר כמה וזה מרמו שהאוסנה הישראלית שהסאח ומהאלתור, והיא מתונה ומטומחת כל כת ארבעים.

39 BIREDIO

#1260jg 38

רק מי שיושב.. מאמין !!! יום ד' 00, 9,00 דרן מי שיושב.. מאמין !!! - חוושב.. מאמין וווי 100,000 במחירים ללא תחרות! במחירים ללא תחרות!

אפשרות ל־24 תשלומים לא צמודים מעל 3,000 ש"ח בריבית 2.75%

B'BUPTAY

08-229546 | 08-240540 (מול צריפין) מושב ניר צבי (מול צריפין)

אם אתה ניגש לכחורה ברחוב, ואתה קשיש מכוער ולא יודע טוב אנגלית והיא נורווגית חתיכה, ואתה מגמגם: אולי את מוכנה לשתות איתי קפה: אתה חייב להכין את עצמך גם לאפשרות שהיא תגיד כן.

מף עונת הביטויים

ומן, ומרנו עם הרעיון המבחיל והמוזר של החזרת שטחים תמורת מנה את יהורה ושומרון אין יותר למי להחזיר, להעניק או להגיש מתקב ומת הגולן היא שטח ישראלי על פי חוק. ואת עזה מי משונע

מון השם, נצטרך להתחיל לחשוב כאילו שאנחנו בני־ארם. זה קשה, ציתי, ואין לנו שום נסיון כזה, אכל לראשונה נוצר מצב שכו נחתום למון שלום ולא על שטרי תשלומים של דמי חסות לראש המאפיה. ושתו גם עם הכיטוי המגוחך והמעוות "הגדה המערכית". הגדה

ממו אמר מה שאמר, והגדה של הירדן היא אולי המקום שבו יושבים

מלק הרבה פעמים כעבר ניסיתי לשכנע ירידים שמאלנים להפסיק משוש כניטוי המוניציפאלי היררני "הגדה המערבית" והם לא אבו. שלו נשאמרתי להם בחיבה: "מטומטמים, זו פגיעה ברגשותיו של קשא שלכם, הגרה המערבית הרי איננה אלא קיצור של הביטוי המלא - ונה ומערכית של ממלכת ירדן", הם ככל זאת לא השתכנעו אלא תולו את המלה כלשונם בתענוג ואמרו כחולמים "הגדה המערכית,

ופרנו עם זה.

ומערנית של מהז

לה זה אומר

התקח של חוסיין מהשטחים, זה טוב למערך או לליכור? "סוֹם המלחמה בין איראן לעיראק, זה טוב לליכוד או למערך? מישו מיליון ראש פליטים מאז השלום כווייטנאם, זה טוב למערך

תמקות השבר הסורי-אפריקני ורעידות ארמה שיביאו להרס של כל משת המורח הקרוב, זה טוב לליכוד או למערך? מענות האיידס עד למוות של שלושים מיליון בשנה, זה טוב

א לליכורין משצצת מאגר אטומי והשמרת שני־שליש מהאנושות, זה טוב

מילה הירה על כדור הארץ ופיצוח שני גרמי השמיים השוליים למאות אלפי אסטרואיריט, זה טוב לליכוד או למערדי

שאין יוצאים לערימת קשיים שאין יוצאים משק האוברים, האם הכל כל כך רעז לא ולא, המכשיר להורדת מות שרגליים מצליח בעולם. נו, צריך לשמות. אבל אני שטיפוס לי אני, קצת קשה לי. לא חשבתי שהחלופות ללביא יהיו קפיק מחת שערות מדגליים.

ועדת החוץ והבטחון לשעבר

ועדת החוץ (והבטחון) של הכנסת יצאה היום בניקורת תריפה עד כלי רי על עצמה שאין היא דנה בנושאים חשוכים אף גורליים כגון נאומו של היו מג'סטי, או הנשק הפטרוכימי או פצצונת הקובלט שלנו ומיקומה הסודי בצפת עיר הרז.

כמו שאמר אבן כשעה 1:32:01 בעודו מוזג לאיטו דאייט משהו לתוך כוס ינה גלאס פגומה פגימה זעירה בשוליה: "נחמץ ליכי מרה כשאני שומע טענות משונות כאילו מהטעם שכל המומר דולף מהישיכות אין דנים בדברים רציניים בווערתנו זו אשר אני זכיתי לשכת ראשה".

וכאן התעטש פתע חבר הכנסת הנכנר, וממש על סף סוף זירורו בירך אותו חבר הכנסת בן־אלישר בברכת "לבריאות", וככך הקרים את כל חברי הווערה האחרים אשר אמרו אף הם "לכריאות, סאחתיין, גזוגטהייט", כמעט פה אחר ואי־אפשר היה לכתכנו בשום אופן לפענת בסרט ההקלטה את סדר המברכים.

אין דבר יותר טעים מהפיסטוק הראשון.

השקד האחרון מר.

מי שאוהב דמוקרטיה וגרעינים לבנים מוטב לו לא לדעת איך משינים את שניהם. אם אתה מתכוון להפסיק שקיח גרעינים באמצע, הגרעין האחרון

הוא זה שאחריו אתה מוכרח לאכול רק עוד אחד. הנש קערת אגוזים מעורבים לשולחן, ואחרי שלוש דקות חהייה לך

קערת בוטנים

ג'נטלמן הוא אדם שלא אוכל גרעינים, אבל יורק קליפות כדי לא להיחשב סנוב.

המשפט הזה אמר רפול. לנדאו קצת מתכלכל כין רפול לבני מרשק. לא חשוב. האקרובטיקה העסקנית סביב השולחן לא מתרגשת מהטעות.

"הפיניש יהיה שלנו", אומר לנראו לאנשים. "ברגע שיתפונג האבק אנחנו נתחיל לפעול כאוגדה בעלת עוצמה. בלילה שאחרי גשב ונטכס עצה. נפתור את הבעיות של ארץ ישראל: הכלכלה, האינתיפארה. הכל. ואם נטפל כזה נכון, השלב הכא של האינתיפארה יהיה כירדו".

בוילולו ללנראו: 'מה לרעתך צויך לעשותז' סגן ראש המועצה יצחק וייצמן מתפרץ: "צריך לתלות אותם אחד אחר".

לנראו: "כשילר בן 15 יודע שאם הוא זורק אבן, עוד כאותו לילה מעכירים אותו את הגכול – כלי גומי, כלי גז... אני אעביר בכנסת חוק שיקצר את ההליד המשפטי".

וייצמן: "בשביל מה הרעש. אריק שרוו עשה את זה בשקט ואף אחר לא ידע ואף אחר לא דיכר".

לנדאו: * צריך לעשות, לא לדכר. וצריך להיות מאוד אכוריים בעניין הזה. אמרתי לראש הממשלה: 'אנחנו לפני מרחק דמים. וזה לא יהיה קל". וייצמן: "צריך רוב וצריך כוח. בלי כוח אתה לא

שווה כלום". "חברים", אומר לנדאו, מכה נכף על השולהן 'תעשו מה שאתם רוצים – העיקר שתצביעו אלי

צחוק גרול.

וייצמן: "עצרת את המשטרה, עצרת את מס הכנסה, מה אתה מודאגו".

החברים מבית-שאן הולכים. לנראו, אין ספק ריתק אותם. סיפר להם "סיפור עם עוצמה, על המיוחדים בקרב שמחליטים להסתער, ועל אחר שקוראים לו 'טייגר', שעשה את העבודה בשקט בשקט וכבוקר יאנוש קרא לו ואמר: 'אני אוהב אותך". אגדות לגברים מתפתחים.

"במפגש הזה", מסביר לנדאו, "יש חומרים אמיתיים. מי שרוצה עיליתות – שיילך למכון וייצמן. לאבא אכן היה מגע עם הרוח. ותראי לאן הגיע".

אלי לנראו חצה קווים. על מתי, איפה, למה – הוא לא מוכן לרכר. קשה לו. חסום לו. "ואף אחר פה לא יהיה הפסיכולוג שלו", "ואף אחד פה לא יפשיט אותוו". ואם אני בכלל רוצה לדעת או כשהוא נולד לא היה אבא במשפחה. לא היה אבא. היתה אמא שגירלה ילדים כרתוכ בלפור כתל־אביב. או מהז הוא צריד שעכשיו כולם יגירו שאת כל הדרך הוא עשה כגלל שהוא יתום? זה רק מה שחסר לו עכשיו? שיתחילו לנדנר את הראש כרחמנות מצד לצד כשמדברים

'אחר הויכוחים שיש לי עם אשתי זה כשהיא אומרת: אתה לא רוצה פסיכולוגים, לא רוצה שיחטטו בך, לא רוצה שיסכירו לך. ואני אומר לה: ליאורה, מה שהיה היה. עכשיו נלך הלאה".

"אני רוצה כאן עבורת פסיפס בכניסה, שהקהל ייראה בעיניים. למשל שני שוורים שנילחמים אחר כשני. שיהיה כוח. שיהיה קרב".

הילר אלי לנראו גדל בחפציכה. נקודה ייקית אדם, כישר הדישרדות או מימוש האיראולוגיה? בקיבוץ המאוחר ששמרה על טונים מרכז־אירופיים טולידיים. אפשר לרמיין איך מרגיש ילד חוץ שמסתובל בין השכילים המבושמים של הקיבוץ, שם אנשים מחליפים שלום בגרמנית, מקשיכים לבטהוכן, אתריות". מצטטים את שילר ועוכרים את האדמה. תן תכונה של צומת?

על איזה עיקרון אתה מקמיד בדרצלית? "כשמטילים על ארם אחריות, הוא לוקח

אמרת משפש: "היחר יוצר את הדפוס". מה יותר חשוב, לרעתך, המדינה או הפרט ששומה על

אלי לנדאו (מימין) אלי בחזית המצריה, במלחמת יום חכיפורים. עבר של כחב צבאי.

על שביל רחב יריים בהפציבה. עמרתי לבר. הסתכלתי על המקום שבאתי לחיות בו, ולא היה לי עם מי לדבר. אני לא אשכח את זה. הנקודה הזאת היתה כשבילי צומת כחיים".

והיחסים עם הילדים בקיבוץ? "אני זוכר סצינה חזקה שבה חטפתי מכות רצח מקבוצת ילרים. לקח זמן ער' שהם הבינו שאני לא

"זה מביא לזה שאתה יותר נותן מאשר מקבל. יותר נאבק ונלחם מאשר נה. ומה שאחרים משיגים בקלות אתה משיג בקושי, ואז – כשאתה משיג – הסיפוק יותר גדול. זה תורם את הנחישות. את הכוח למטר האחרון שבו אתה נשאר כלי אוויר".

היבלות כבר משוםשטות? "היום הכלים שאני מתמודד בהם מול כעיות יותר הוגנים ויותר צודקים".

בחרת בפוליטיקה. מה שווה הפול אתה מתפעל? "פוליטיקה שווה הרכה כות. אני מתפעל

מהיכולת של השלטון לשלוט". מה אתה עוד חייב לעצמך בסעיף האגוז "לטפס על ההר ולהשקיף ממנו. כשמשה עומר בראש ההר, האחרים עוסקים בעגל". יש גבול לאמביציה? אתה עכשיו במטר

"אין גכול. השמיים הם הגכול". אתה מספר איך סחבת זקנים מבית האבות שנסגע בשריפה. מה עשה לך המיסגש עם הזקנים? "רווקא לעשות חותמת יותר חוקה".

לשולחן של לנראו מוכא המשפט: "...מתקבל רושם ברור לחלוטיו שמדינת ישראל היא מרינה של האזרחים היהורים שלה ופחות של האזרחים הלא יהודים שלה". משפט שכתב ד"ר להסטוריה בשם גיורא קולקה. לנדאו מקמט את המצח, חושב רגע, ואומר: "ונגיה שהוא צורס. הרוסטור. למה הוא לא מדכר על מה שקורה בין יהורים לבין עצמם. מאז שהליכוד עלה לשלטון הבוטיום הפטרוני כלפי שיכבה מטויימת באוכלוסייה ירד".

לא על זה אנחנו מדכרים. אנחנו מרברים על ניסוחים שמסתובבים בארין: זה שערבים תורגים יחודי מתוך תאוות רשע בלתי מרוסנת, ויהודים, את הערכי תורגים מתגנת עצמית?

אגי ארכר איתך על מה שאני רוצה ולא על מה שאת רוצה. הדוקטור, שלך מודאג יותר מהמיעוטים מאשר מהיהודים. או מה אם הדוסטור אמר. יצרים של אנשים חוקים יותר מממשפטים של אקדמיות". מה יותר חזק אצלך, בתור מולישיקאי, בתור בן

יהעיקרוו הוא לחיות".

למטום יפוו".

אוהבים כמוך סדר וניקיון? איתנו. הם לא יוכלו להיות איתנו. את יכולה לנוא להגיר. לי – אדם רוצה לחיות איך שבראש שלו. אום

נם רוצה לעשן סמים. אז מהז". סרוסמור ישעיהו לייבוביץ אמר שבעוד 20 שנה יכניסו אנשים כמודו לחסגר. מהחוטפים. אני מהמחטיפים".

"ליכוביץ הוא פילוסוף שבכל פעם שאני שומע את דבריו אני קופץ ממקומי כנשוך עקרב, אבל אני למה זה מביא, כשבאים מקרקעית החיים? קורא אותו כי הוא נותן לי חומרים להתמורר איתם. אני מתייחס אל האיש כאל משוגע איש הרוח". אמשר לשאול כזה האיראה שלך?

"כבר אמרתי שאגיד את זה אדרי הבחירות". אתה איש ציבור שרוצה להיכתר, ולאנשים יש הזכות לדעת מה אתה הושב. על אומן הביצוע אתה לא רוצה לענות. לפחות ספר על האיראה.

"לפרטים יוצאי־רופן יהיה סשה מאוד לחיות

"לפי דעתי האידאה היא עם שיש לו ביטחון. ואת האיראה. שאנחנו נהיה עם שחי בביטחון". שלושה ימים יחד והפון המתמשך שלך שומי על קצב נחרין, לא מתלבט, לא נבוך, לא ספקני?

"אני לא מתלכט כציכור. החוכמה של מנהיג היא כהפעלת אנשים. כחיים הציבוריים אתה מטרת נקודה מביטים כך, מחכים למוצא פיך, להחלטות שלך. זה מחייב אותך".

אלי לנדאו משתמש במלה "המונים". לא שותף לגישה הבסיסית שנותנת ככוד לציבור כפרטנר. "אם אני אתלכט עם הציכור" הוא אומר, "אני גם יכול ללכת להתפלל בבית כנסת. צריך להחלים ולחתוך".

ארכעה ימים לפני הפאנל. שכת כבוקר. כית פרטי מאוד בהרצליה פיתוח כן שגומר קורס קצינים. אשה שהולכת עם חברה לים. לנדאו שנועל נעלי התעמלות כדרך למפלגה "כיום בו יכחרו את רשימת מועמרי הליכור לכנסת", אומר לנראו, "מתקיים גם מכם סיום קורם הקצינים של הבן שלי. מה את הנשכת יותר השוב ליז לאיפה את חושבת

הזאת. דרי אתה יודע שתקפץ עם הוזלוו כן שתי הזירות ולא תפסיד דקה אחת מהאקשן של

לנראו צוחק צועק נרול. "אז ניסיחי לעבור עלין. אז מחוד" ליאורה, בעלת מקצוע כנושא סרטים, פציעה

הבאות תהיה לי השפעה על ככה וככה מגזרי חיים. עובדה. תראי מה קורה כאן בהרצליה

לנדאו, אני אומרת לו בין החיוך לקפה, כיום שאתה תיבחר לקבינש אני קונה כרשים מיסה התצח

הקטן והשפוי שלך", הוא מחזיר, "קחי את הילדים וטש

כדי לגלות כי שם גרוע יותר. ואז נסתם לכם השכל הזה, אף שנה לא היה כך.

חיים ואוהבים

ותר מרי אנשים אמרו לי השנה שאינם מוצאים א שמי במדריך הטלפונים. חיפשתי וגיליתי את וסנה: אני מופיעה שם כ־אבירר־אטינגר תמר, וה משבש כביכול את מיקומי לפי סדר הא-ב. א לכן צלצלתי ליחירת המדריך כ"כוק" וכיקטתי

הדישו יהיה כפי שהיה כל השנים: אבידר תמר. "לשם כך, גברתי, את צריכה להכיא אישור מפלך, היתה התשובה הבליתיאמו מעבר לסו. ונותי בימי ה"פתק מההורים" של גן הילרים... להתאוששתי – טענתי: אבל בעלי מופיע במדריך מלשון נשמו הוא, ואני אדם בזכות עצמי ורוצה לשטין להופיע שם בשם שלי, כפי שהופעתי כל

"כל הככור. אבל כלי מתן רשות ממנו לא נעשה

א הסינוי" – כך בזק. תויכות נמשך עם נימוקים שבושה להעלותם על תו - וללא הועיל. כהמשכו הוברר כי כאשר הבעל וְנַקּסְּ לְעָשׁות שִינוי כרישום שמו – אין הוא צריך לישד ממני. חשבתי שאני מתפוצצת. והרי כאן אין לו עם דיני אישות המפלים אותגו לרעה. כאן יש יו זוק קם טמטום.

שפו של דכרז ביקשתי ממנו רשות. אז רציתי זוע שאילמלא הלחות הכלתיינסכלת של החיים יתי ששה מלחמה, אכל בתנאים הקיימים – גכנעתי למל. את המלחמות אעשה בחורף.

הדינת צל מקלחת ומוגן ואפס מעשה.

אל תמבור לי את האבחות החמודת המיוללת

זוויות צילום, לנדאו מסתכל עליה, שאל: "מותק, את רוצה להצטלם איתיד. "לא", היא עונה לו. "או תורה רבה על העצות, סעי לך לים. אני אסתרר לבר". משפט עם מבט קרימה: בחמש עשרה חשנים

לנראו לא מתרגש, "ממילא לא ישמעו את הקיל

working woman אירחין – העורכת הראשית של הירחון – והרבר הכי מבריק שיוצא לכם מהפה זה: אוף החום ועתון טוב ומצליח – ת.א.), שהמומחיות הקולינארית שלה היא מרק עוף וכופתאות מצה. מיד החלטנו על ילא מדוייק. אל תשכחו את הקיץ של השנה מבצע משותף: המרק הנ"ל. הלכנו לסופר הקרוב, קנינו שעברה. היה קשה יותר. נחמה פורתא. את המצרכים ולמדנו ממנה איך מכינים את מרק הנפלא הוה. כן, היא היווריה היחירה כינינו. ואז גם

סטאטוס. הה, כמה שהסטאטוס חשוב לחברתי מן הצמרת. היא מתחברת בעיקר עם נשים מן הרמה שלה. כאלה ש"עשו את זה", שהגיעו גבוה כסולם, שמורירות הוראות לכל מיני עוזרים מהטלפון במכונית הקארילאק הכסופה טלהן בררכן אל ומן המשרר הצמרתי שלהן.

ספרינגס? פעם סיפרת לי על הטשולענט שלך. זה כמובן שמדובר בחברתי האמריקנית שמנסה כבר ישגע את הכנות. אז את כאה. נכוו?" כמה שנים לשכנע אותי להצטרף אל ה"פורום" -קבוצת נשים בעלות תפקירים גבוהים, כל אחת בתחומה: יחסי ציבור, בנקאות, ניהול חברות, עתונות. הן מתכנסות אחת לחורש־חודשיים כחות כריאות כלשהי בחוף המערבי של ארה"ב, ומטחדלות להסיר מעל פניהן את מסכת החשיבות והנפיחות העצמית. אולי זה מלווה גם כשיחות יזומות, בסרנאות,

בדינאמיקה קבוצתית. לא טרחתי לחקוד ולשאול, מפני שתמיר השכתי בהנאות החיים, מה שניכר עליוו – הצליה להקפיץ בשלילה על ההצעה להצטרף לפורום, למרות אותי מן הספה כשקראתי ב"חדשות של שכת" את הסקרנות. אבל מה לי ולכל זה. שלא לדכר על סיבה המלים שלו: "גילה ניראה עליה", שנכתכו על אסתו תומרית, שמשום מה אין אני מעלה אותה בפני חברתי: של מטיף הדת ג'ימי סוואגארט. ההוצאה בת אלפי הדולרים הכרוכה (מצידי) בכל נכרים בני 9-8. לאיזה נס ציפית כאן?

פגישה חברתית מעין זו. עתה, כשפגשתי את חברתי, היא היתה עדיין כי "גילו ניראה עליו"ז מדוע להכנים לנו תמיד את חמה מההתכנסות האחרונה של הפורום: "הפעם העלבון נוסח "שרידי יופיה ניכרים על פניה" – בעור נפגשנו ברנבר, קולורדו, בבית הקיץ של אחת החברות".סיפרה, "ארבע קומות – לא בעיה, שכרנו איש אינו כותב את המשפט התמוה "שרידי יופיו ניכרים על פניו"ז מרוע רק לנו מגיע "הגיל עשה כה חברת קייטרינג וכל ארוחה היתה הגיגה. נחנו, שמות" ולא "הגיל עשה כו שמות"ז קשקשנו, צחקנו, גילינו סורות, הבאנו מורה לריקור והעיקר – הטלפון לא הטריד אותנה דאננו שאיש לא ידע היכן אנחנו מסתתרות, אלא במקרה חרום.

אני לא מצפה לנסים כשאני הולכת לראיין סבתא, ואפילו המנתח הפלסטי גיהץ את פניה. וכי אתה משלה את עצמך שהגיל אינו ניראה בשל כך? והרי מכע העיניים מסגיר הכל. ונניח שמישהי ניראית "בהתאם לגילה" – או מה יש פה לציין. והרי היא

"והנה, כאחת הארוחות גילתה לנו אחת החברות

שמעתי את הסיפור על מרק העוף של גולדה מאיר.

ופתאום אנחנו, לא להאמין, נשים שכל אחת מגלגלת

מליזנים, נשים שכבר מזמן שכחו איך נראים הכיריים

במטכח – מצאנו עצמנו מחליפות מתכונים ורושמות

רשימות ומחליטות שאת המפגש הקרוב של הפורום

אנחנו מקרישות לעניין הזה. כל אחת חכין את

התכשיל שלה. את לא חושכת שזוהי תזרה אל הכסיס?

ובכלל, מה דעתך לבוא למפגש הפורום שלנו בפאלם

עיתונאי שאול אכרון, שעד היום איני

מצליחה לפענה את פשר המטמורפוזה שעכי

רה עליו מאז עבר מ"מעריב" ל"חרשות" ופה

דוא היה כתב כלכלי: שם הוא כתב המתרכז

מה פשר הדבר, שאול. זהרי זו אשה שיש לה ככר

מדוע אין כותבים על גבר כמו ג'ימי סוואנארט

הרוויחה ביושר כל קמט בפניה וציטטה של סימון

פון הברות, כמו הבנק העולמי, האוסרות על עומריהן לחתום על עיסקות משך 24 שעות האשונות לאחר טיסה טראנס־אטלנטית. כאן צרן להנהיג ואת לגבי כל מי שטובל מתסמונת ארצונוסט: חום גוף חיצוני כלתייפוסק, עור לח שנקודנין לחזור מן החרץ הביתה, למקום מבטחים.

ירדה שלי, המשתכרת לא מי יודע כמה, סיפרה סהא מיוגנה את כל ארבעה תררי דירתה והיא מהשתרח על המעלת כל המוגנים בשעות היום. א העברתי את המיזוג מסעיף 'חשמל' לסעיף פיצון - אני שקטה. זו היתה החלטה נכונה".

השאלה היא איך חיינו בארץ האבות לפני היות יפעו הרי איני זוכרת שאי פעם התלוננו על החום למיימכל. קיבלנו אותו בהמון סובלנות ובלי הבעת מש כל - ער מתי, אלוהים, עד אנה. בקורסים של לוחים אותנו מדרכי "ההגנה" בג'בלאות ובשדותו שישות הרווחנו לחמנו כמדריכים תחת השמש וכאשר גירלנו ילדים קטנים – ישכנו ללח הק"ז במרפסות עם אכטיחים ולא דיכרנו על המהול שבטח היה עימנו כדיוק כמו שהוא עימנו

ט מכניר, אוף, כה מגדנר... כאשר מתכנסים מו מה יותר מהמישה אנשים – נעשה מחניק: מש לו כא בחשבון להתארח בשפלת החוף ברירה לש מיות לא שלא עושים ואת, אבל – עושים ומים ומנגבים זיקה. ואם יש גינה יוצאים החוצה

מניורה המנוחה). ולאחר החוויות הקשות שעברה אשתו של ג'ימי סוואגארט שעשה לה בושות עם הזונה ההיא במוטל בניו־אורלינס, ניראה אותך, שאול, ממשיך לחייר ולהיראות לא בהתאם לגילר. ואגב: הגברת סוואגארט היא אשה נאה מאוד, לדעתי. לא כותבים על הטבעי אלא על כל מה שהוא על־טבעי. ואם ככר מחליטים לחלק לנו ציונים על תוצאות המלחמה שלנו בטכע – תחלקו גם לעצמכם, ואז תכינו שהעסק הזה בכלל לא פייר. על החתום: אשה שגילה לא ניכר עליה (בכוסר. לפני הנהיגה בפקקים בחודש אונוסט ולפני יום העכורה שאיננו נגמר אלא בלילה).

Binealo 42

43 Biaeaia -

אסטרולוגיה

אריה כבן־זוג, לביאה כבת־זוג

ואוהב, הוגן ונאמן. לכאורה – כן זוג איראלי. וכי מי תידרוש יותרז אלא מה - יש לו, לאריה המצוי, תכונה בסיסית אחת המורידה יכולת הורהותו עם הזולת – שואפת לאפס. הוא לופה בתסמונת: 'אני המלך, אני הכל יודע והכל יכול: ומי שפועל או חושב בניגור לדעתי או לטעמי - הוא טיפש או סוטה או שניהס".

וכאן שורש הבעיה. הרדיות, אותה שותפות משלימה של דעות, רעיונות ועשיה - אינה נכללת באוצר מושגיו של האריה. הוא יורע מה טוב לכולם, ולכן הוא הקובע, הוא המחליט, הוא המנחה: ואילו את הנשמעת, את המקבלת ואת המכצעת... לטובתך. אם אכן תעמדי בציפיותיו, הוא יפרוש עליך חסות, ירעיף עליך מתנות ויטפל כך במסירות: ולא - ישפוך עליך קיטונות של ביקורת ועלכונות. משיגמור לשתוק אותך ער רק – הוא יסלה לך וישוב להיות נחמד... ולא יבין מרוע את פגועה: שהרי הוא כבר גמר לכעום, או מה לך כי תתלונניו

חרשות סלקטיבית לדברי רעיותיהם. שהרי אם אמרת דבר העולה בקנה אחר עם דעותיו - ממילא אין רברייך ראויים להשמע. ולכן מה הטעם כהקשבה:

התכונות שחוזכרו לעיל (נדיכות, שליטה,

להפגין עליונות ושליטתה. היה מי שהשווה אותו (מכחינת הכיצוע המיני) למכונית חיפושית, החשה צורך כסייתי להפגין את עוצמתה ע"י עקיפת והשגת כל הרכבים האחרים על הכביש. הוא מגלה עניין רב בכל חומר תאורטי וכאכיזרים השונים הקשורים למין. הוא קורא ספרות פורנוגראפית ומדעית על הגושא ולומד אותו בעיון. כביצועיסט, הוא מיישם בקפרנות כל מה שלמר... ובהצלחה לא מבוטלת. יחד עם זאת, בררך־כלל חסרה הקליטה הרגשית את הפארטנרית, ואותה היענות ספונטאנית לצרכיה המאפיינות את

המאהכ הרגיש כאמת. רוב האריות מאמינים כאגדה שעוצמתם המינית תבטיח להם שליטה מוחלטת בכנות זוגם. התופעה של אריה, ביצועיסט מעולה, המפסיד את בת זוגו לחת־ביצועיםט בעל רגישות גבוהה - אינה נדירה. והיא מותירה את האריה הנטוש בהלם ובתחושת מרירות קשהו הערפת רגישות על ביצועיום היא מעבר

באופן מוזר ביותר, האריה מסוגל לגלות רגישות מפתיעה – בעיקר בין זרים וסתם מכרים, מקום שם העומדות להינשא לכן מזל אריה: הוא חייב לכבוש לעצמו מקום של כבור, במרכז. אך ו. התפעלי ממנו. אל תחששי להגזים כמחמאות: כין אלה שאצלם מקומו מוכטח – הוא חוזר להתנהגותו

הוא לא יכחין כהגומה. הטבעית: השליט הגדיב, המנהל את חיי נתיניו... ממילא לא יקשיב לך. הלכיאה היא טיפוס שונה כמקצת. גם היא זקוקה

להוכיח את שליטתה כמשך 24 שעות כיממה, אך היא אותך בקלקלתך – התגונני בפקקי אוזניים. 4. שחררי אותו מטיפול כמטררים הקטנים של

חיי היום יום. האריה נוער לגדולות כלכר.

אריה דוא טיפוס נדיב ואכירי, טוב לב, תם שובניזם וחוסר רגישות) כאות לירי ביטוי גם כיצר עליהם לנהוג ומה עליהם לעשות. היא נוסה בהתנהגותו המינית של האריה. גם כאן הוא חייב באופן טבעי, לתפוס שליטה על כן זוגה, לקנל החלטות ולהכתיב מהלכים. אך אם הוא נכנע לה -היא תאשים אותו בחולשה, למרות העוכרה שהיא מי שלא נתנה לו צ'אנס להיות חזק. מאידך, אם יעלה כגורלה גבר חזק ושתלטתן ממגה – היא תחים מוגבלת ואומללה. הלכיאה זקוקה לגכר שלא חוכל להכניעו, אך מצד שני עליו להעניק לה אהבה והעוכה ולאפשר לה לפעול ולהתפתח לפי ררכה המיוחרת.

אצל רוב הלכיאות, ההתפתחות המינית מקרונה את ההתפתחות הרגשית. כבר כגיל צעיר מאוד היג מקרינה מיניות, וגברים נמשכים אליה כדבורים אל הצוף. עובדה זו מחניפה לאגו שלה ומעניקה לה תחושת כוח. עם הזמן היא לומרת להשחמש בסקס־אפיל שלה לקירום ענייניה.

יחד עם זאת, גבר שוכה כלביאה כבת זוג - זכה לרוב בטוב, בתנאי שיירע כיצד לנהוג בה. שכן הא נדיכה ונאמנה, יציכה ועקכית כרגשותיה ומעמידה את המשפחה בראש מעיניה.

והנה מספר המלצות לאלה מכן הנשואות או

2. אַל תתווכחי איתו ואל תנסי לשכנע אותו פּא

3. אָם עשית מעשה כניגוד לרצונו והוא תופס

5. חיי ממושמעתו את האישיות שלך הפגיני כמקומות אחרים. אין מקום לשני אח'מים כאוחה

רות אלי

במסגרת סינדרום המלכות, אריות רבים מפתחים

האריה הוא שובניסט, כין אם נראה עליו הרבר, ובין אם לאו. אל "האשה הקטנה" הוא מתייחס בעליונות אוהרת, גם אם היא חכמה, חוקה ומוצלחת ממנו. אם ברצונה לשמור על מסגרת הנשואים ועל אווירה טובה – עליה להסתיר את עוצמתה, להעלים מפניו את עצמאותה ולהחביא את אישיותה מאחורי מסך עשן סמיך של מחמאות. ויכולת הקיבול של האריה לקליטת מחמאת היא אין־מפית. האיש מאמין לכל מלה טוכה הנאמרת עליו, בין אם היא משקפת את המציאות ובין אם לאו, ומומלץ לנצל עוכדת זו.

היא עלולה להקריש עצמה לניתוב ועיצוכ משפחתה. כרומה לבן מזלה, גם היא יורעת מה טוכ בשבילם,

לטוכתם.

(22 בוובמבר עד 21 בדצמבר)

(22 בדצמבר עד 19 בינואר)

מאוד, ותשבוע תשקדו על הנשמחת.

האישיות שלכם פועלת לטובתכם כפגעים

עם הסביבה. זה ומו טוב גם לעניינים מי־

ננסיים. כדאי לקכוע עכשיו ואיונות עם

תחזית לשבוע שבין 12 ל־18 באוגוסט

לשליטה, אך במידה פתותה מהגבר. היא אינה חייבת

אינריווירואליסטית הזקוקה לאלמנט של רינאמיות

ודראמה כחייה ואינה נוטה להיות ממושמעת ולקבל

להוכיה עצמה בעבורה או בפעילות חברתית כלשהי –

הלכיאה זשפה להכרה ולהערכה. אם לא תוכל

(23 ביולי עד 22 באוגוסט) השימוט שלכם במיטבו עכשיו בענייני קניות, ואתם עתידים למצוא דרכים לח־ גדלת ההכנסת. אתם מקסימים את סבי" בתכם, ותוכלו לנחול הצלחת רבה ביח" טים עם תמין השני. עם זאת, כדאי לחיות

בתולה

ייתכו שתצטרכו לערוך שינויים קלים בתוכנית הקשורה בקריירה, אך באופן כל־ לי תעניינים מתנחלים כשורה. הקסם האישי שלכם ימנה לכם חברים חדשים. ווה זמן טוב לרומנטיקה. הכטחון העצמי שלכם ובוה עכשיו.

(במפטמבר עד 22 באוקטובר) בימים אלה יתית עליכם לעמוד בחתון יובויות חברתיות. מסף על כך, אתם וכני סים לתקומה של הגינים, ובתקומה הקרור בח מרכו לעסוק בעניינים מנטאליים. בדיקת נושא תקשור לעבודת תשפר את: עמדתכם.

8172710 44

(20 בינואר עד 18 בפברואר) (23 באוקטובר עד 21 בנובמבר)

תישמרו מפני נטייה להפריז בשימוש בא־ מקור תכנקה חדש יודמו לכם בקרוב. בי־ קור של ידידים יסב לכם ולשותפיכם שראי. זה זמן מצויין למפגשים חברתיים, תועלת מרובה. שמרו על קשר חדוק, בני וצפויים לכם בילויים נעימים – הקפידו ווג יקבלו עכשיו החלטות השובות בעויין גם לפתוך בעיה שהציקה לכם במישור להיענות להומנות. בענייני חקריירה מצב־ כם חולך ומשתפר, המשיכו בדרך זו.

השבוע ובחודש הקרוב חבלו יותר ויותר (21 במאי עד 20 ביוני)

זמן עם שותף. בתחום העסקים צפויות ביחסים עם ידיד מסויים עלולה להיות התפתחויות מעניינות. בעבודה - תוכו משבוע עונמה־ופש, אך עם בן חווג הוכלו עכשיו לחכרה הראויה. שיחה בארבע עוי לבלות עתה רגעים נעימים. זה חזמן להי 'ניים תעמיק את תירוסים עם בן תזוג. חדי גישו את תרומנטיקה.

> (21 במארס עד 19 באפריל) חצעה להשקעה או לעסקים טעונה בדי־ החשיבה שלכם אינטואיטיבית עבשון 21 ביוני עד 22 ביולי) קרו נוספת. את השבועות הקרובים כדאי בעניינים הקשורים בקריירה, אתם עשויי לחקדיש לחדבקת הפיגורים בחתכתבות. ים לחביא הביתה עבודה, או לעסוק בפי תוכלו לצפות לשיתות מעניינות עם חבי רוייקט עשה־ואת־בעצמך. באופן כללי, רים, ואתם עשויים לקבל עכשין עצה טור בימים אלה צפרות תוכניות חדשות רבות בתחום העכודה.

חשימוש בכספים המשוחפים. אל תרכו - הכיתי. בידקו דרכים תדשות לשיפור הה"

ות מאוד גלווים. בימים אלה אתם עתידים לקבל התלטה חשובה בקשר לבית.

State of רושבוע אתם יצרניים מאוד בעבודה. הכני סתכם עתידה להשחמר, ותוכלו ליטול על עצמכם משימה חדשה. השבוע ונשבוי עות חקרובים צפויות נסיעות רבות. אתם מיטיבים עתה להביע את רעיונוחיכם.

(20 באפרול עד 20 במאי) השבוע תוכלו להגיע לחבנה משמחת עם חנמש האחובה. ימים אלה יוקדשו להואה ולכילויים, לצד עיסוק בתרוביבים. תוכלו

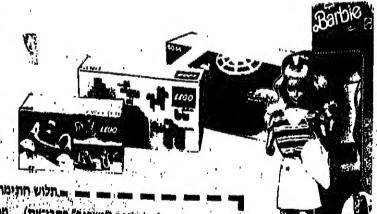
לחנה לכל מנוי: מבת ברבי או: \$ קופטאות "לגו"

אח

מחיר מנוי שנתי (12 גליונות) – 45 ש'. העיתון יעולה לומנויים בדואר

הגליון העצמאי הראשון מופיע ב־24 באגוסט

עיחון צעיר וצבעוני

כחבות וראיונות

חידות וקומיקס

ירחון גדול לילדים

בגיל 7־11

עוד עיתון של

"מעריב כחבי־עח

משרד החינוך והתרבות קבע:

עיתון מומלץ ע" משרד החינוך

העתונאית־החינוכית המבורכת" (מַתוּך המלצת משרד התינוּך לשנים תשמיזיח)

והתרבות... מאחלים לכם

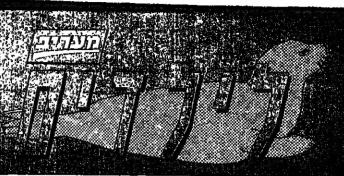
הצלחה בעבודתכם

פוסטרים

לכב' צ'ופר ("מעריב" כתבי-עת), מחלקת המנויים ת.ד.20000, תל-אביב 61200 חריני מעביר לכם צ'ק למקודת "ציומר" על סויק ש"ח כדמו מנויי לשנה אחת על "ציופר" (המחיר כולל מע"מ) אני מעוניין/ת בפרס לפנויים (ספן את המבוקש) ם בובת ברבי בו משחק תוקבה של לנוי (נ יחידות)

Po massing

12 באונוסמ 1988 כ"מ באב חשמ"ח נליון 348 עריכה בת דורה בר עריכה נראפית חווה עילם

לא תַּצְטָרָכוּ בָּלָל לְרָכִּשׁ סַמָּר הָעָשׂוּי.

במקבל בּיִמִינג, מוֹיִר אוֹ קּלְעוֹת

הָעַשׂוּיָה מִפְּלַסְטִיק וּמְשֶּׁרֵט מְגְנָטִי

יַתְיָח בָּאָמְשָרוּתְכֶם לְסוּיע לְחַנוּת

אַת מְבָאַשְׁכֶם. לְאַמַר שָּתַּנִּיתוּ אָת

יִםפשׁ מָּחָשֵב הַּחָנוּת אֶת, הּשְּׁבָּר

הפקליט שלכם בתוף מתקו מיתד.

שֶׁבָּקשְׁתָּם. לָאַמֵּר שֶׁיְאַתְּרוֹ יַעֲבִיר אַת

וּנְבוּלָתוֹ אֶל סַתַּקְלִיט שֻלְּכֶם ווֹאת,

במוּבָן, לְאַמַר שָבַּצְּעְתָּם אָת הַמַּשְלוּם

בְּעָד אוֹתוֹ מֶפֶר. אוֹתוֹ מַהָּלִיוְרְ יַעְשֶׂה נְּבּי

סמקליט סמקתקם סגה יחנה מציר

בְּאֶמְצֶעוּתוֹ אָת תְּכוּלֶתוֹ שֶל הַפּּקְלִיט

שַל זַמָּר זֶת אוֹ אַחָר, אִם זֶה סֶרֶט יָשָׁן

נוכל לקחת אותו עמנו לכל מקום.

נוכל לשמע בו נם קולות ומוקיקת.

נוכל גם לחברו למתקון שיעלה מתוך

סתקליט אָת מה שָׁדְרוּש לְנוּ ויאַנְשׁי

לנו לשמעו באיכות טובה יותר או

ספקליט יְחָיֶה מְצָיָד בְּרַמְקוֹלִים וְלְכוּ

באותו ספר.

עם קלטת קול או קלטת וידיאו

שֶׁתָּכָקשוּ, אוֹ עַל כָּל אִינְפוֹרְמַצְיָה

בכנגג מיָחָד שֶּיְאַנְשֵר לֶכֶם לְבְּדֹּק.

הַעוֹבֵר בֵּין שְנֵי נּלְנָּלִים. בְּמְקוֹם וֹאת

ספותאימה עם אותו מקליט ולְבָּקש

הַתַּקְלִיט שֶׁיֵשׁ בּוֹ

תָּאָרוּ לְעַצְּמְכֶּם לֶנָנֵע שֶׁהָיִיתָם יָכוֹלִים לָקַחַת אָת כָּל הַסְּנָרִים, סחוברות, התקליטים. קלטות הקול (קַלֶּטֶת־קַפֶּטָה) וְקַלְּטוֹת הַוּידָאוֹ שֻׁלְּכֶּם וּלָחֶעֶבִיר אָת תַּכוּלָתָם אָל תַּקְלִיט אָתָד בוֹדֵד. וּבְכָן, חֶבְרֵיה, שְׂוַת 2018 יִהְיָה סמאור הדקיוני סנ"ל כבר בגדר

בְּמַקְלִיט אָסָד, שֶׁבְּל גָּדְלוֹ אֵינוֹ עוֹלֶה על גָּדְלָהּ שֶׁל מִרְצֶפָת רְנִילָת (20 ס"מ 🗴 20 ס"מ), נְתָּנוְ יִהְיָח לְאַתְּסֵוְ כָּמּוּת אַדירָת שֶל אִינְסוֹרְמַצְיָת. אִינִסוֹרְמַצְיָה זוֹ תוכל לְהְיוֹת מִלִּים בְּתוּבוֹת, אִיוּרִים ןציורים, צלומים, קולות ותְבוּוּוֹת נעות. במות קאינפורמענת הוקגת לְאַמְסוּן בָּאוֹתוֹ תַקְלִיט. שָבַּל עָבְיוֹ לֹא יַעַלָה עַל חַצִּי ס״מ, תַּהְיָח כֹּה אַדִּירָה עד שָלא נּצְטְרַוּ עוֹד לְהַהָוִיק קּבָּרים, פקליטים וַאַלְּטוֹת בּפּּתְבֹּנֶת סמְּאָבֶּלֶת עַלִינוּ כָּיוֹם. בָּמְקוֹם מַאוֹת הַפְּפָרִים שָבְּבֵיתנוּ וּבִמְקוֹם כָּל התַקְלִיטִים וַסַּקַלְטוֹת נוּכָל לְהַמָּזִיק אָת אוֹתוֹ מקליט לא נדול, שיכיל את כל סתקליטים. כקלטות והקפרים גם יַמַד. אֶנְצִיקָןלוֹפֶּדְיּוֹת, הַתּוֹנְסְוֹת לְעָתִּים כּמָה מַדְּפִים כָּל אַמַח, סְפְרֵי קַרִיאָה משונים שונים, כתבי עת, קקטות של זפורים שונים, של הרצאות, קקטות ויציאו הכוללות בתוכן סרטי קולנע.

לוחץ לי

החלקונים למעתיק מקום מגורים

אל העיר הודולה וברור לף שווה הומן

לאחת עצמף בנדים ולסתחיל ללמד.

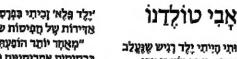
לראותו בצורה ודולת יותר. עם הקליט כוה מי צריף ספרי ונר וקקטות בְּלְקְטיקוּ שירים נסדרות טַלְויונָה, כָּל אַלָּה

יורם אורעד אַתָּה מַדָאָג בּיוָן שָלֹא לְמַדְתָּ בּּשְׁוָה

-הָאַסְרוֹנָה (סְסֵר לַנִּי סַרְבָּה מָאד יָדַע אָם כֶּף, אָבִי, כָּדָאי לְף לְהַתְּנְעֵץ עִם היועצת בבית השפר החדש. אם יָבֶלְתְּוֹי טוֹבָה, אוּלִי כְּדַאי לְוֹי לְחָוֹר עַל אותה בתה: מקום חדש, ביים חדש, אין אף אסד שמביר אותף. זו ַםהַוְדַּמְנוּת לְשׁוּני.

דֶרֶוּ נוסֶמֶת הָנָה לְכָּאֵשׁ מַסּיוֹעֶצֶת אָה רוֹמֶר הַלְּמוּדִים שֶל חְבְּתָּה שָאַלִיהָ אַתָּח מיעד ולהתחיל לעבר עליו בחפשה. דְּבֶר זֶה יַקְוֶּת לְף יִתְרוֹן עַל יַלְבִי בּוֹקוּתף ַניאַפְשַר לָף חַתְּחָלָח טוֹכָה יותר. בהצלחה

שְּׁתַקְתִּי (שַּרְתִּי סוֹלוֹ וְסַקְּהָל מַרִיעַ לִי. הַּמְשַּׁבְתַּי לְחוֹפִּיע בְּּפֶּקטִיבְלִים שֵל שרה שי מוֹצָאַי יוֹם רָאשוֹן (נֹהָג בָּמָרוֹקוֹ) וּכְתוֹר

גם אני הייתי ילד

עד וב דם.

תָאַהֶּבָה שֶׁלִּי לְשִׁירָח, שֶּבְּאָה לִי מַהַּנַּיִת אָבִי שֶׁר וְוֹגּן על בּוְצֹּ'וֹ וְאַמָּא הָיִתָּה הזמֶרֶת התוֹרְנִית בְּכְל הְנִינָה, כְּשְׂשְׁאַר אַתי מְלַנִים אוֹתָה.

"נְּבּוֹרֵי יַלְדוּתֵי הָיוּ: "טַרְוֹן". "וֹן וַלְזֶין" (נְּבּוֹר "עַלוּבֵי הַהַיִּים)", "הַּנְּסִיּוּ

ציונית של אותם ימים השפיעה עלי מאד ועד מהרח נמלה כי ההחלטה לעלות לישראל, למורת רוחם של הוֹרִי. מָאָחַר שֶׁהָיִיתִי קָטָין זְיּּפְתִּיּ אֶת חָתִימְחָם וּבְסִיוּעַ כְּשְׁרוֹן חַמִּשְּׂחָק שָׁלִּ שְּׁבְנַעְתִּי אָת סמַדְרִיכִים בּּמְהַימְנוּת

"ב־1965 עליוני לכדי לישרטל".

יבּנִלְדוּתִי הָנִיתִי יָלֶד רָנִישׁ שָׁנָּעֲלֹב. מָהַר" – מְסָפָּר הַנְּמְיר־שֹׁחָקָן אָבִי טוֹלֶדְנוֹ. ״אַן עַקּשָן מְאֹד לְסַנְשִים אֶת משְרוֹתִי. אָפָלוּ בְּשֶׂשְׁבַרְתִּי אָת יֵד יַמִין, בַּתְּקוּפֶה הָאָרָבֶּה שֶהַיָּד הָיִתָה מְגַבָּקּת, הַּכְרַתְּתִּי אֶת עַצְמִי לָכְתֹב בְּיִר שְׂמֹאל

נָם לְאַחֵר שְעות הַלְּמוּדִים. לְבְּשּוֹרְ הָגְּלַחְתִּי עַד כְּדַי כְּדָי, שֶׁהַפּוֹרָה בְּבַיוני הַפַּמָּר הָרְאַתָּה אָת ס'פָּלֶא׳ לְּנְּנִי כָּל

אָבִי נוֹלֵד בְּמָרוֹקוֹ בְּעֵיד מֶקּנֶס. שַּבַּנְתָה יִרוּשָלִיִם שֶל מְרוֹקוֹ, עַקָב הדמיון קרב שבחומת המקיפה את שְּשֵׁי הַעָּרִים וְחַיֵּי הַאָּהַלָּה הַיְּהוּדִית הָעָשִירִים. ״בֶּרְחוֹב בּוֹ צָּדְלְתִּי הָיוּ כְּ־20 בְּתַּירְבְּנֶקֶת זָה בְּצֵד זָה. בְּאַמַד מָהָם. בְּחָצִיוֹ, נָּרָה מִשְׁפַּחָתִּי. כִּית־הַבְּנֶּקֶת הַוְּה בַּשְבִילִי גַּן יָלֶדִים, בּוֹ הַקְוּנוֹבַבְתִּי בְּוֹאֲטוּט בֵּין הַמְּתְבַּלְלִים שֶלֹא חָחֶסִירוּ

"עָם כְּנִיסַת הַשַּׁבָּת עָבְרוּ רַבְּנֵי הָעִיר, בּוֹלֵל סָבָי, מַוּכְבָּדֵי הַקְּהַלָּה (שַאוֹתוֹ לֹא הַסְפָּאָתִּי לְסַכִּיר), בֵּין מְנויוֹת סיִהוּדִים, מָאִיצִים בָּחָם לְסְגֹּר אָת עִסְקֵיחָם במועד פו תַּסַלַל השבת. מחוץ לְכָתְלִי בַּית־הַכְּנֶקֶת אַרְעוּ הַקְרָאֹת רַבּוֹת בֵּין הַחַיָּלִים הַצֶּרְפַתְּיִים לַמְּרוֹקְאִים, שַּנְלְחָמוּ עַל עַצְמָאוּתָם.

״בְּשְעוֹת מַלַּיִלָה אָסְרוּ מַצְרְפָתִּים על חַתוֹשְׁבִים לְהַסְתּוֹבֶב בְּרְתוֹבוֹת. אַךְ אָנוּ, יַלְדִי טֹשְׁכוּנְה, הפַרְנוּ אָת הַצֵּוּ וְלֹא פַּעִם וּלְאַתֵּר את מְכָּקשְׁבֶּם, אִם אַלֶּה שִירִים סם רדמו אַקרינוּ בין סמטאות הגטו סיְהוּדִי. לְמִי שֶּוֹתְפָּס נָּוְזוּ כְּעֹנָש, אָת אוֹ תָּדָש וְאִם זֶה קַפֶּר אוֹ אַף פָּרָק בּוֹדֵד שְׁעַר רֹאשוֹ וְרָק לַבְּתְרֶת בַּבֹּקָר הודות לְמְמַדְיוּ טַנּוֹמִים שֶל סַתַּקְלִיט שְּׁמְרָרוּהוּ לְבֵּיתוֹ.וּנְדוֹלָה הָיִתָה בּוּשְׁתוֹ. בְּאַטִד מִמְקְרִים, בְּעַת מְרְדְיף אַטְרִי, הַצְלַתְתִּי לְהַתְּסבָּא בָּרֶנִע הָאַמְרוֹן מְתַּמָת לִמְכוֹנִיתוֹ שֶל אָבִי. כְּשָׁהַתִּיָּלִים

מַמְשִיכִים לְהַסְתּוֹבֵב בַּשָּׁטַח וּמַשְאִירִים אוֹתִי רוֹעֵד מָבָּטִד, וְנְעֲלֵיהֶם מָתְרוֹצְצוֹת "שְאֶר מִשְּׁחָקֵי יַלְדוּתִי הָיוּ פְּחוֹת מְסָבְּנִים. צָעָצוּעִים לֹא חָסְרוּ לִי, כִּי אָבִי הָיָה סוֹחַר בְּצַעֲצוּעִים מִצְּרְפָּת. מרות ואת אָסַפְתֵּי בְּקַבְּרָנוֹת כְּכָל (נּלְעִין הַמְּשְׁמָש) (נּלְעִין הַמְּשְׁמָש) אוֹתִם הָנָה צָרִינְּ לְהַשְּׁחִיל מֶּרְחוֹק

...ן בָּן בָנֵע מִתְעַשֵּׁר...

אָת שעורָי הפנ"ף, בְּעָלֵי הפְּפוּרִים

בּוָריָקָה אֶל פָּתַת צר שֶׁחָתַכְנוּ בְּקַבְּקַת נעלים. מִי שָהַצְלִים חָיָה אוֹסֵף אַת כָּל שָאָר הַגּוֹגוֹאַים שֶׁתְיוּ מְאָנְרִים מִסְּבִיב, לנו על ישראל. "הַנִיתִי תּלְמִיד סַקּרָן, שֶאָתב בּּמְיָחָד

> אַנְרַתְּקִים. בַּשְּׁכִילִי הָיָה זֶח כְּמוֹ סֶרֶט, קמו – "אי.טי. חבר מכוכב אחר". "לֶאֶלֹל אָהַבְּתִּי מֵאָז וּמְתָּמִיד. בְּיִחוּד אָת הפַטְעַמִּים הַמְּרוֹקָאִיִים שֶל אִמְא, כְּמוֹ שְעוֹעִית יְרָקָה עָם בָּשָּׁר וְשוּם ופלפלים אדמים מיבשים. ״בְּנִיל 7 הוֹפַעְתִּי בְּתַיאַטְרוֹן יְלֶדִים,

יַבֶּלֶד פָּלָא׳ זְכִיתִי בָּבְּרְסִים: בַּפּוּיוֹת אַדִּירוֹת שֶל חָמָיסוֹת שוֹקוֹלֶד... "מָאָתָר יוֹתַר הוֹפַעָתִי בְּצֶּמֶד בָּבְסִיסִים אָמֶריקונִיים וּבְמוֹצַדוֹנִים אָשֶׁר שִּקְמוּ פְּרוּטוֹת. אֲבָל בַּשְבִילִי זֶה הָיָה יעל הַבּינָאקי. כְּשֶלֹא שַרְתִּי הִסְתּוֹכְנְהַּ עַם הַּחֶבְרֶ׳ח, מֵעין בְּנַפְיָה, חַקּוּי לְאָפְּוָה

שֶל אוֹתָן שָנִים. מְעִילִי עוֹר שְחוֹרִים, אוֹנֵנוֹעִים, כְּשָּאָנוּ מְנָקָלִים קְּרְבוֹת רְחוֹכ וֶגֶד כְּנָפְיוֹת מִרְנִקרוֹת, וְלֹא פַּעִם וּפְּצְּעִים ״בְּכֶל שֶׁהַתְּבַּגַּרְתִּי כָּוְ הַתְּחַוָּקָה

סקקו" ו"סיובד ספקח מבנדד". לוב קָרָאתַי "קוֹמִיקָס", לא רוֹבּוֹטְרִיקִים כְּמוֹ הַיּוֹם, אֶלֶא תוֹבְרוֹת מְצָיָרוֹת שָׁוּתִּוֹ הָיָה לֹלְמֹד מַחָן עַל נוֹשְׂאִים אַיכּוּתִיִּים שֶׁחוּבְאוּ לַקּוֹרֵא הַצְּעִיר בְּצוּרָה מָּנְשֶׁטָת

"הָלֶבְתִּי לְתְנוּעַת הוֹעַר הַיְּהוּדְית ״השומר הצעיר״, שַּבְּעָלָה בְּמְרוֹקוֹ בַּפַּתָּר. לְכֶל בְּנִישָה תְּיָה מוֹפִיעַ שְלִים עַלְיָה וְכָאָשֶׁר פְּנָיו מֻסְהְרוֹת הָיָח מְספּר

"קפורי התנף, המסנת כבית נאויוי

דניאל סטוקלי '

יפה מווך אתת ההצעות של "כוכוני"

לכלוכירג"

נומניתאטרון מריונטות איגעבוד לסיפורם של האחים גרים גאולם הארועים בירנ

מתה וכפורסנות על לכלוכית שאמה אָלְיתיה החורנות מעבידות אותה בפרן, וש לכלוו. לכלוכית אומללה מאד, עד למה לעותה הפיה הטובה, והופכת לקש את העכברים לפוסים ואת הדלעת שננה, ואת בלוייה של לכלוכית למלת ושף בפוארת ונעלי זכוכית מולה משף המפואר בארמנון מתאהב משך וקבה. בחצות הלילה היא נעלמת מתיות אחריה רק נעל זכוכיות, הנסיך מפי אוריה, עד לפוף המאושר. והיה יכולה להיות חוויה מרניניה. אנה כנס באנדה הקלסית הזו. הרבה איש ש מאטרון מריונטות, כשהוא סוצב ומונעל בצורה מקצועית. למרכה תש, התה ההצנה מרשלת וממוסחרת ת לעשם רע. הילדים הקטנים בני הניל ון. שטלאו את אולם הארועים בבית ייאלה התעויינו, אפילו בהצגה עלובה ל. הציונטות היו חסרות השראה, לא

יוה משה ברורה בעצובן. האחיות

טוטאלית.

קבלני משנה המריצים את המוצר המונמו שנתן להם (תיבת תאטרון בובות ומריונטות ופס קול) לפי הבקוש בשוק. פס האורות המרצדים שהודלק בתום ההצגה, בלי קשר אליה, הווה נגוד צורם לאניות האגדה שאמורה היתה להיות, וסיים את חארוע האומלל בנפילה

מלכלוכיוו. שלושתן נעשו בתבנית אחת ־

ראש ענול כדורי, שיער מודבק, וגוף דקיק

לבוש שמלה. לכלוכית לא היתה יפה מהן,

למרות שיופיה הוזכר, והן לא היו דוחות.

הפיה, נראתה כמו צפור מרוטה, עטורה

ובין דמויות רבות ענולות ראש, כלט

דווקא דמות משנית היתה מעוצבת

החוטים בלטו בעוביים. פס הקול

במקום משחק עסיסי.

המוקלט, פלט דקלומים ווסרי־חיים

המפעילים, מאד לא מקצועיים, עשו

כמידת יכולתם, וזו לא היתח רבה. הם

יועץ המלך בפרצופו המעוצב והמפוסל.

למרות שכעורן הוזכר.

לפרטיה.

נוצות אפורות ממודטטות.

אני תמהה על שקולי ועדת הרפרטואר של האכסניה, בית אריאלה, להכאת הצגה מרושלת כל כך; או, שמא, נתן האישור להצגה לפני שנים, בגלגולה הרעגן והמקצועי, והוא אישור לכל החיימוו חבלו

גילר, קובף פחרונות נא לשלוח ל־פעריב לילדים־ ת.ד 20044 ח"א.

ּ קאָןן: 1. עוֹנָה נַּשְׁנָה, 4. מִתְקַדַּם בַּפֵּיִם. .5. "---- טוב", בְּרְכָה וְאַחוּל לְיוֹם הולֶדָת, ז. שְׁמָהּ הַבְּרָטִי שֵׁל זמֶּרָת

תַשְבֵּץ הַשַּׁלְגוֹן

לב במלים

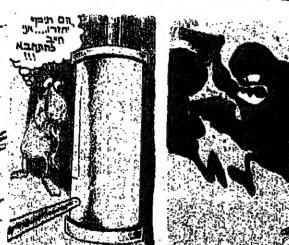
ישראלית, 8, שם משפחתה של זפנת יִשְׂרָאַלִית הַמוֹפִיעָת בַ״עְלוּבֵי הַחַיִּים״, 9.שֶׁטָה בַּיָם, 11. מְתְּאָדָם בְּמְהִירוּת, 12. קרוב משפקה, 14. בָּה שוֹחִים ומְתְרָקָצִים, 15. עָתּוֹן נְשִׁים נְפּוֹץ בְּאָרֶץ, 17. יַנְּיע לַקּוְרָקְע, 20. קוֹל הפרה, 21. מְקוֹה מִיִם עַנְקִי, 22. מְשַׁמְּשׁ וּמְרָפֶּט, 23. שִׁים נוֹי קוֹצְנִי, 25. מְלַת זֶרוּז, 26. לא נוֹזֵל וְלֹא מוּצְק, 28.

״אוֹרַתַת״ בָּלְתֵּי קְרוּאָה בְּמִימִי הַיִּם, 29. נַבָּשָׁה מָצֶוֹפֶת יָם, 30. כַּן מַבְּרְשָׂה, מְאָנְהְי וֹ. מְדוּנְה וּמִקְּבִיבָּה אָנְשִים ַ הַמְּכִינִים תּפִר״א, קַמָּה וכר, 2. יָשִים, 3. צְּכָאַנג, 6. מָאָכָל צוֹנֵן וּמְתוֹק, 7. מְשַּׁמֵש לְסְדּוּר הַשֵּׁעָר, 10. הוֹד, 13. פָּלְמוֹס, הַחְלָפָת דַעוֹת שוֹנוֹת עַל נוֹשֵּׁא מְקָיָם, 14. עיר השוֹבֶנֶת לְיֵד הּיָם בְּמֶרְבֵּז חָאָרֶץ, 16. עָרְ בָּאַרִיר בְּשָּהוּא קשור לחוט, 18. זורם, 19. יַלְקוּט, 22. אָרִיג, 24, גֹבָה 26. לְבוּשׁ קַל לַקּיִץ, 27. וְע, 29. זֶבֶל, שְיִירִים שֶל מְזוֹנוֹת, 32. בּוֹ נוֹשְׂאָים מֶצְרָכִים שוֹנִים מֶהַחְנוּת...

בין הפותרים יוערל מחשב כיס

ישה. דכוערות, היו לא פתות יפות

מנתקאות מלפפון פרק מספר ו כתב וצייר אורי פינק

47 BIJEĐIO

מימי

 $\Delta \Delta$

 ∇

V

A

 ∇

W

មាជាខ្មែរថ្ងៃ 46

לאָני מהנפר